

HERCVLES PIOCHYMICVS

PETRI IOANNIS FABRI,
DOCTORIS MEDICI, AC
Philosophi Monspeliensis, Philo-
chymici Castrinoudarensis.

IN QVO PENITISSIMA,
TVM MORALIS PHILOSOPHIÆ,
rum Chymice artis arcana, laboribus Herculis,
apud Antiquos tanquam velamine obscuro
obruta deteguntur, & obuia fiunt
& clausa omnia Philochy-
micis refferantur.

TOLOSÆ TECTOSAGVM,
Apud PETRV M Bosc Bibliopolam.

M. DC. XXXIV.

EMINENTISSIMO
CARDINALI DVCI
DE RICHELIEV.

XPECTAVIT
*Chymicorum turba
Ptochimicum hunc
(VIR EMINEN-
TIS-SIME) at noluit
in lucem prodire, quin
prius Gallia monstros quibus devasta-
batur, ab Hercule suo liberata fuerit,
& meritò quidem, cum Te salutan-
dum habuerit, nec tanto poterat di-
gnari honore, cum Theseum ageres*
ā ij

& Herculi nostro inseruires , ad hoc
insigne & in æternum memorabile
facinus absoluerendum. Non erai tibi
locus ullus Misas inuisendi, etsi ve-
rus earum Apollo ab omnibus sis iu-
dicatus: jacebat Chelys intensa, ac
omni musico ornatu destituta: Phare-
tra & Arcus eminebant ac nitebant,
ut pote Gallia, & Herculi nostro per-
quam necessaria, ut Pytho ex Dilu-
uij Gallici putredine ortus tandem
interficeretur, & evanesceret.

Expectauit diutissimè Gallia, hoc
supracæleste auxilium quod prudentiâ
insigni tua, & virtute directum ac
conduclum tantæ fuit toti Gallia uti-
litati, quantæ ab ullo alio esse nun-
quam potuit. Te iure ergo merito pro-
clamat Gallia patrem, tutorem, con-
seruatorem, ac eius renouatorem. Nec
ullus tibi inuidet insigne hoc nomen
& eloquium nisi qui prius malus sit,
aut in Regem, aut in Religionem
malè affectus: hoc noster tuusque

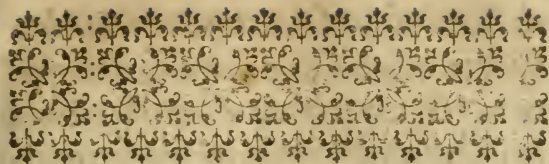
ipsemet Hercules palam loquitur & in intimo cordis sui clamat tota Gallia: At non solum Gallia, sed etiam Italia fatur, quin imò & tota Europa, imò & totus orbis, te hominibus omnibus tantum præcellere sentit, quantum & Gallia ipsa, regnis alijs eminere solet. Eminent Gallia te ipso producto, & tu ipse emines Gallia à te ipso efflorescente. floret Gallia Armano, & Armanus Galliâ floret, florent ergo in perpetuum ambo, & absit ab his perpetua Rhamnusidis ira, ut Aureum viuant seculum. Ob quam rem Prochymicus hic meus Hercules genubus astat tuis, ut magnitudine, & eminentia tua, quicquid procellosi erit, & tempestuosi procul ab illo eliminetur. In aprico sic erit, & à liuidis zoilorum linguis omnino vindicatus. Magnum quod in eo est, inest & certe maximum, cum insit totius naturæ nucleus, tibi soli custodies: Non enim magna vulgo decent, sed

*magnis magna inferuiunt. Itaque cum
magnus sit Hercules, quæ decent illum
insequitur, imò quæ gloriæ eius, ac
famam promulgant ac propagant inse-
tatur & ambit. Ideo non debuit nec
potuit sub maiori quam sub tua quies-
cere umbra hic Hercules: cui si The-
seum te præbeas: Nec enim Hercu-
lem sine Theseo videre licet, heroica,
& Hercule digna erunt eius opera, &
monstra facile diuincet, quorum spo-
lia templo gloriæ tuæ appendenda cen-
set, tanquam sub insigni & illustri
nomine tuo, sibi vendicata. Vale (VIR
E MINENTISSIME) & viue tibi,
tuisque ac Gallia, donec sol occasum
nesciat ullum. Castrinouidarij pridie
Calend Nouembris anni. M.DC. XXX.
qui feliciter & ex voto excurrat
annus obsequij mei auspicio insi-
gnis.*

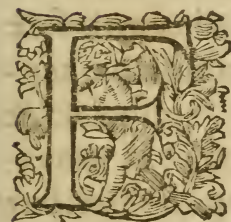
PETRVS IOANNES FABER
Doctor Medicus

PHILOCHYMICIS LECTORIBVS

PRÆFATIO.

ABVLAS Antiquo-
rum quamplurimi
hominum non infi-
mæ eruditionis &
doctrinæ aniles exi-

stimarunt nugas, & ad otij blandi-
mentum humani excogitata fig-
menta: deponant quæso ex animis
hanc sententiam & opinionem,
quæ opusculo isto tractantur, & de-
clarantur erroris aut saltem non ri-
te ponderatæ sententiæ conuin-
cunt eos omnes qui hæc opinantur.
Nihil apud antiquos secretius

abstrusiusque fuit, ac penitioris doctrinæ, quàm quod fabulis descriptum est : quamvis enim scribant Authorum grauissimorum permulti, nihil debere esse in Philosophia commentitijs fabellis loci, nihilominus antiquitus hoc non observatum est, sed penitus violatum : Philosophiæ siquidem secreta abstrusiora, Theologiæ naturalis arcana altiora, & Chymicæ artis ferè omnia pulchriora, fabularum tegmine tanquam puluere obuelata & operta fuere, ne omnibus propatula fierent & a fungi hominibus tanquam à brutis, pecudumque voracibus dentibus vindicarentur.

Quod neotericorum Authorum iam multi, per quam optime subolfecerunt, & varias, easque perviles & eruditas posteris reliquerunt harum fabularum explicationes, tum ut Philosophiæ moralis arcana, & Theologiæ naturalis

myſteria quædam graphicè depi-
cta nobis oftenderent, tum vt
etiam Chymicam artem veterem
& antiquatam fabularum technis
deuolutis & explicatis, nobis no-
uam ac recentem depingerent: hoc
Maierus doctiſſimus & mirificus
author, ingenio grandi, capaci, &
per omnes artes diſfuſo, Neoteri-
corum primus nobis tradidit, ex-
plicatis permultis antiquorum fa-
bulis circa Chymicam rem facien-
dam.

Nullus tamen adhuc Herculeos
ſuſcepit labores enodādos & quid
in iſſis occultum & abſtruſum ſit
Chymicæ artis & moraliſ Philoſo-
phiæ, diſfuſè, minutim ac digeſto
ordine pertractauit. Primus ego
omnium hunc mihi elegi laborem,
Herculeum forſan mihi, & hume-
ris meis impar onus, cuius pon-
dere quicquid anteaſtis & in lucem
editis operibus meis laudis, hono-

tis, & gloriæ consequutus sum,
suffocabitur, & extinguetur: altum
enim sapere velle socordis est ani-
mi, nî præpetibus innitatur pen-
nis.

Ænigmata hæc antiqua, & gry-
phos obscuros & sphyngeſ disſo-
lueri opus eſt Oedipo coniectore,
ego autem potius Dauus ſum quam
Oedipus: Itaque ſi non reſpondeat
ingenij mei conatus ænigmatum
intricatæ amplitudini, neſcio verè
vnde mihi ſint excipiendæ leuita-
tis ingenij mei excuſationes, niſi
diem iuris naturæ dicam, vt reddat
rationem, cur acuminis non mihi
magis concederit vt omnibus eſſe
poſſem delitijs, cordi & amori:
quicquid enim eſt mihi facultatis,
gratiæ, veneris, leporis, eloquij, &
eiuſdem acuminis, Philochymicis
libenter omnibus trado, Miſochy-
micis verò ſi poſſem nollem ita fa-
cili & explicato animo loqui, ſtul-

tum enim est asinis præbere lactucas, quibus sufficiunt cardui.

Ipsi siquidem vilipendunt & nauci habent hæc arcana quia pretium eorum & pondus ignorant, Gallo similes Æsopico, qui margaritam pretiosam, & prægrandem inter fimeta repertam, grano tritici commutavit & prætulit, ita Mysochymici si quid inueniant rarissimi pretij, inter veterum parietinas antiquatas, & caducas, quod luminis & splendoris Chymici afferat nitorem & radium, ipsi postponunt tritici Peripatheticis eaque sola Peripathetica laudant inuenta, & cœlo extollunt, quamvis forsan non rectè capiant, quantâ sint laude digna: laudant quia multi cœlo ipso beant, non quod ipsi compotes sint & capaces ponderis Peripatheticorum laudis, pecorum gregis & auium glomeratarum instar, quò primæ tendunt, sequun-

tur & vltimæ , etſi neſciant quò
tendant & iter inuium videant.

Si iſſis Miſochymicis ænigma-
tum cortices & callos obduros
præbere mihi fas eſſet , & Philo-
chymicis eorundem ænigmatum
ſuccos dulces mel ipſum & ſac-
charum, nullo pacto ambigendum
eſt, quin id ex calamo meo extor-
querem: ſed quod Philochymicis
documento eſt, Miſochymicis ne-
quit eſſe ſocordi grypho, niſi fatali
quodam ordine id contingat ac ſe-
rie rerum diuerſà, qua quod vni eſt
prudentiæ, alteri veſaniæ eſt, id in
ſucco melancholico præluceſcit, &
in ipſo vino manifeſtum eſt, hæc
duo prudentiam, ſapientiam, & in-
genij acumen in multis augent, in
alijs verò quamplurimis ſtultitiam
multiplicant, & ſocordiam ſopitam
refocillant.

Chymica hæc inuenta poſſent
pari rerum naturalium effectū ami-

cis & Chymicæ artis alumnis esse
mentis & ingenij ornamēto, cæte-
ris verò (quos odi tanquam pro-
phanum vulgi lutum & excremen-
tum) labori & mania: quicquid
inde oriatur & contingat non mor-
ror, placere omnibus in votis est,
& solem qui omnibus lucet, imitari
volo, etsi luminis tantum, & vtili-
tatis non mihi arrogare fas sit: Qua-
lecūque tamen & quantum sit lu-
cis, & exiguæ vtilitatis, hilari fron-
te, expanso corde, brachijs extensis,
liberâ manu, dare, profundere, imò
proijcere cupio, vt omnes, hoc ex
fonte Chymico hauriant quidquid
est opus ad hominis vitam, seu po-
tius humanam calamitatem leuibus
his fulcris aliquatenus statumi-
nandam & focillandam. Sunt enim
styli dicendi duo dispari moralita-
te diuersi, quibus frui poterit Le-
ctor, ad miseras vitæ demulcen-
das, etsi scribendi facilem & intel-

ligibilem dicendi facultatem ex
animo meo deponendam consu-
luere amicorum permulti, in odium
& pœnam Misochymicorum, ni-
hilominus semina Chymica campis
Spagyricis diffundere ac spargere
non desinam, nec rapacium auium
pertimescam gulam & rostrum, nec
enim propter auiculas seminio par-
cendum, sat erit messis vt tandem
ea maturescēte ac collectâ, Her-
metis omnes alumni congaudeant
ac lætentur.

AD AVTHOREM

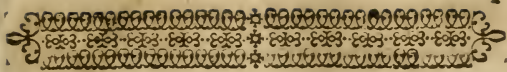
HERCVLIS CHYMICI

Epigramma.

A Mphytrionides quamvis prostraverit arcu
Monstra Cleonæis pernicioſa plagis.
Thermodoontaum quamvis ſuperauerit Agmen,
Et rabidas Getico cū Diomede ſeras:
Denique laudiſonum factis impleuerit orbem,
Et tulerit merito nomina clara polo.
Par tibi laus, ô doctè FABER, nam tollit uterque
Lethiferum variâ nobilis arte malum:
Sed fallor, magni num maior gloria FABRI?
Ille necis cauſſam ſuſtulit, iſte necem.

IAC. OVRADOV.

HERCVLES PIOCHYMICVS

PETRI IOANNIS FABRI,
Doctoris Medici ac Philosophi
Monspeliensis, Philochymici
Castrinouidarrensis.

*EX IOVE SUMMO, ET ALC-
mena enatus Hercules adhuc puer, & in
cunabulis jacens geminos angues à Iunone
immissos elidens, quid Philosophis tum
Moralibus, tum Chymicis porten-
dat ac præfagiat.*

CAPVT I.

HERCVLEM verum *Hercules sco-
pus artis chy-
mica.*
& vnicum Chymi-
cæ Artis scopum ef-
se ad quem collimāt
omnes Spagyrici fa-
tēdum est, tanquam
ad huius artis veram

Cynosuram, ex qua sola dependet eius
tuta nauigatio: eā obscuratā ac non
lucēte Syrtes & Charybdes euitari ne-
queunt: Ac vt aërem mundique huius
vastissimum spatium sinē Hercule obs-
curum, tenebrosū imò pestilentem ac
lethalem censemus, Hercules siquidem

*Hercules quid
significet.*

est huius mundi Sol & Phœbus, aëris laus & gloria, vt connotat eius nominis etymon *Ἡρακλῆς* enim nihil aliud sonat, quàm aëris gloriam, vnde Sol verè dicitur Hercules, quòd sit aëris gloria, quæ tota sita est, in radijs & illuminatione Solis, cuius recessu, profunditate tenebrarum spiritus omnino vitæ occultitur. Hic autem Hercules apud Chymicos, non secus ac Sol apud mundū, totam Chymicam illuminat ac exornat artem, est eius gloria, decus, ac ornamentū: absque enim mundi spiritu qui ab omnibus antiquitatis Sophis Hercules dictus est, tanquam aëris vera & vnica laus ac gloria, manca est Alchymia, tenebris plena, ac lethali succo redundans, eo autem nobis oriente ac relucente præstò adest verus Hercules, Sol oculus totius vniuersi, monstricida; cū quicquid sit monstri genus in tota rerum natura, sua innata ac naturali fortitudine ac robore, vincat & superet, vt iam iam clarum fiet ex enodata eius fabula.

*Herculis hi-
storia tota
mystica est.*

Qui Herculis historiam poëticam callent, commentitiam nullo pacto existimabunt, sed mysterium occultum naturæ metallicæ, quod rugosa cortice fabularum techna, in publicum prodit, ne omnibus sit cognitum etsi omnibus sit obuium.

Quid enim à mendacio & commen-

to magis alienum esse potest, quàm quod oculis nostris assiduè subicitur, & in propatulo omnibus est?

Alcmenam legimus Amphitryonis vxorem perpulchram, sed Regiæ majestatis crimine temeratam, consortem ac infidam coniugem, quæ dolo Mercurij versipellis Sosiam fingentis ac simulantis, & dolo ipsius summi Iouis Amphitryonis speciẽ suscipientis, tribus diebus integris vna sola nocte connexis Herculem concepit.

Si hæc fabula, otiosi esset Poëtæ cuiusdam commentum, & nulla mysteria naturæ secū reclusa coërceret, quid quæso posset excogitari impius, & brevibus gyris & carcere dignius; quàm Deo ipsi probitatis ac pietatis authori stupra attribuere, fraudes ac dolos omnes, & quicquid est in humana imbecillitate pessimum, illi ipsi, quamuis summo bono ascribere! non est Poëtis tantum sceleris imponendum, cum virtutis, ac pietatis sint fontes, scelera carpant, ac satyrico stylo persequantur: Nihilomin⁹ si hæc ita ieiunè interpretentur, vt sonant, ex fonte ipso virtutis & pietatis, vitium ipsum purum scaturiet & haurietur: nefas est, & quidem summum, hoc solum, solo mentis conamine per vagos imaginationis nostræ oculos spatari permittere. Virus omne in cortice est, virtus autem in

*Poëta sub mē-
daciæ cortice
veritatem
occludunt*

intimis horum verborū medullis certissimè latet , vt iamiam videre est, sequenti interpretatione, quæ duplici suo sensu, vno, moralem nobis philosophiam pandit, altero penitissima chymicæ artis arcana recludit.

*Alcmena
quid indicet
moraliter.*

Alcmena mulierum robustissima, sic enim dicta est quod robore polleret , voluntas est humana, qua in rerum natura nihil fortius , hæc coniugali nexu intellectui humano, tanquam regi potentissimo, connexa est: Iupiter Amphitryonem simulans, est diuina ac cœlestis inspiratio, quæ voluntati humanæ sub specierationis & intellectus, qui est verus Amphitryo , maritali iugo se cōnectit, tandiūque immoratur, donec voluntas humana virtutem seu amorem diuinum concipiat.

*Impiter quid
indiket mora-
liter.*

*Amphitryo
quid indicet.*

*Hercules &
Iphiclus quid
indicent.*

Et vt Alemena gemellos concepit ac peperit , Herculem ex Ioue & Iphiclum ex Amphitryone; sic & voluntas humana concepit ac parit gemellos , amorem suiipsius ex intellectu , & amorem diuinum ex gratia , seu ex Ioue summo , qui vix enatus & in cunabulis adhuc vagiens , vitia habet elidenda , ac dolores superandos, qui à mundo tanquam à lunone euincendi proponuntur.

*Serpētes quid
indicent ab
Hercule elisi.*

*Sofias quid
sit.*

Sofias est sensus communis qui intellectui tanquam Amphitryoni obsequitur ac inseruit : hic seruus ab Ange-

lo custode nostro, tanquam à Mercurio summi Iouis affecla illuditur & illusionis illius cautela, voluntas nostra, nullatenus ab internis diuinæ inspirationis illecebris diuertitur, donec tandem amore diuino, tanquam alio Hercule prægnans fiat.

Tres illi dies integri, vnica tantum nocte copulati, qui ad progignendum Herculem fuerunt impensi, nobis indicant tempus diuturnum, ac longinquum, quod amori diuino progignendo impenditur; non enim subito, & vnico ad Deum conatu, & elatione, amor ille diuinus, & Hercules perficitur, & completur; sed multis ac sæpe repetitis mentis nostræ diuinis cogitationibus, tanquam cœlestibus illecebris, ac basiolis, Herculem hunc concipimus, aduersus quem illicò surgit Iuno, seu mundus ac Diabolus, qui veri Dei se germanum esse contendit, ac Herculi nostro magnopere inuidet, & mōstra quotidie illi debellanda proponit, ac obijcit.

*Tres illi dies
ad Herculis
conceptionem
impensi quid
sint.*

Hæc est interpretatio, quæ moralem Philosophiam docet, viam cœlestem, ac beatam, qua vitiorum Syrtes æstuosas facile est effugere, & virtutis arduum iter, etsi salebrosum ingredi, ac terere pergratum est: sic enim solum Herculis demeremur nomen & gloriam, & apotheosi cœlesti

donamur, postquam monstra omnia huiusce mundi debellauerimus; non datur enim præmium certaminis, nisi his qui strenuè certauerint, vicerint, brauiúmque virtutis retulerint.

Interpretatio verò, quæ chymicum Philosophum spectat, alium sensum habet, nihilominus verum, ac certum, quo Chymicæ artis alumnis manifestatur principium artis, & Mercurius Philosophorum indicatur, ex quibus materijs enascatur, & quid, cùm jam natus roboris præstare debeat.

*Alcmena
chymicè quid,
& Iupiter.*

Alcmena si quidem terra est metallica, quæ auro tanquam Amphitryoni nexu iugali connectitur: aurum enim Regum symbolum est; Iupiter amore Alcmenæ captus, eiusque amplexus quæritans dolis ac technis ad hoc paratis, metallum est proprium ac peculiare, quod dolis & astutijs artis nostræ, terræ metallicæ, seu Alcmenæ sinubus insinuatur, & permiscetur, dùmque amœnis fruuntur amplexibus, Mercurius, seu argentum viuum, quod seruus Philosophorum est, seruum Sositam illudit, seu humidum primigenium auri dissoluit, eiusque speciẽ sic suscipit, dum Iupiter & Alcmena simul coeunt, hoc est terra metallica nostra prægnans fit, ac turgens humido copioso & abundanti metallico, quod leuissima distillatione tempore partus

Sositæ chymicè quid.

stillat in aquam albiſſimam fumoſam valde, & aëream quæ Herculis nomine decoratur, ob inſignes & potentiſſimas eius virtutes ac energias: cui ſtatim in iſtis incunabulis à Iunone immittuntur gemini ſerpentes ipſi elidendi, hoc eſt ſales gemini vnius & eiufdem generis, & veri fratres immittuntur ipſi aquæ eius efficacitate cōtendi ac occidendi, à Iunone, ſeu à chymica arte, quæ vera Iuno eſt, diuitiarum ac veræ gloriæ Dea.

Hercules chymicè quid.

Serpentes ab Hercule eliſi, quid chymicè.

Iuno quid ſit chymicè.

Serpentes autem illi gemini, ſunt ſales ipſi metallici, qui ſol & luna dicuntur, ſeu frater & ſoror, qui nulla alia aqua interimi poſſunt, niſi autem putreſcant ac moriantur nullius ſunt momenti: dicuntur autem ſerpentes, quod vt ſerpentes terra enaſcantur, terra viuant, ac iuuenescant, & variegata veſte induantur.

Nihil eſt in tota Chymica arte nomine ſerpentis & draconis frequentius, nullos tamen ars Chymica ſerpentes veros obtinet, ſed ſimulatos ac ſymbolicos, & horum nomine ſales metallici intelliguntur, quorum copioſus & frequens eſt apud chymicam artem uſus.

Iphiſtum quem vnà cum Hercule peperit Alcmena, dicimus eſſe humidum aquoſum Mercurij noſtri, quod vnà cum Mercurio noſtro, ſeu Hercule

Iphiſtus chymicè quid.

prodit in lucem qui ab ipso Hercule separandus est varijs artis nostræ distillationibus.

Sic Poëtæ antiqui, qui myſteria hæc naturæ calluerunt rugoſa fabellæ cortice, doctis & naturæ ſacris initiatis oſtendunt, quod ſtultis pandere nolunt: eodem etiam ego ſtylo, ſed lucidiori & clariori herois noſtri res geſtas perſequar omnes, & artis Chymicæ arcana pandam.

THE SPII FILIAS NVMERO

quinquaginta Hercules adhuc puer, at corporis & animi vigore præſtans una nocte comprimens & ex his quinquaginta filios ſuſcipiens, quid indicet tum Moralibus tum Chymicis Philoſophis.

CAPVT II.

Impium ac foedum, omniſque turpitudinis plenum prima fronte videtur, hoc Herculis opus, & ſcelus potius quàm præclarum facinus habendum: nihilominus ſi ſemota omni vulgari & triuiali conceptione id exponamus, puram putam redole-

re virtutem videbimus, animique & corporis robur, vel mirum & stupendum chymicæ artis opus indigitare videbimus.

Quid quæso in tota rerum natura, animi, tum corporis robur ac virtutem testari potest, & nobis ipsis certius, & conuenientius illam indicare, quàm quod est roboris ac virtutis vnica basis, ac fundamentum. Nullus vnquam hominum in dubium reuocauit, quin virtus & energia totius naturæ, tum vniuersæ, tum singularis in semine consistat, & in progignendis sui similibus: tota vis naturæ huc tendit, ab hoc fine si frustretur, effoeta est & elanguida: quimimò antiquitus vt robur corporis, & animi virtutem indicarent, qui hieroglyphicis sapientiam occultabant & rerum omnium notitiam obscuro illo emblematum velamine obumbrabant, hominis pudendum tum maris tum foeminæ depingebant, vt apud Pierium legere est, ac videre. Et iure quidem merito, natura siquidem posuit, in his partibus sedem humani seminis, quod in eo abutamur: quid in rerum serie præstantius ac nobilius reperiri potest, & quid eo fortius, robustius ac magnificentius inuenire possumus, cum illud sit centrum virtutum omnium cœlestium & infernarum: homo enim hinc enascitur, qui

*Semen est
symbolum
virtutis ac
roboris.*

*Hominiis pu-
dendum: quid
inducet.*

*Homo est cœ-
trum totius
vniuersi.*

totius vniuersi est compendium , in
quo virtutes omnes naturales ac super-
cœlestes reconduntur.

*Fortitudinis
symbolum est
hominis pu-
dendum.*

Nihil ergo mirum si antiqui sophi
hoc naturæ mysterium contemplan-
tes virtutis ac fortitudinis hierogly-
phicum in vtriusque sexus humani pu-
dendis posuerint.

*Thespj filia
quid indicet.*

Imò etiam multò minùs mirari de-
bemus Herculem nostrum Thespj fi-
lias numero quinquaginta vna nocte
comprimentem, & ex his postea quin-
quaginta filios suscipientem, virtutis
ipsius obsignare facinus. Quod vt po-
steris comprobatum relinquam, sciant
necesse est, Thespj filias quinquaginta
denotare vitiosas actiones, quæ in epu-
lis & conuiuijs celebrari solent, quas ad
quinquaginta numero recēdere fas est.

*Ex vitijs con-
iuniorū quid
virtutis o-
riatur.*

1. Comestationem, putà, ex qua sus-
cepit Regimen victus.
2. Ingurgitationem, quæ dedit mode-
stum comedendi ordinem.
3. Perpotationem, quæ tulit sobrieta-
tis cultum.
4. Ebrietatem, quæ nobis dedit sitis
extinguendi temperatum modum.
5. Calumniam, ex qua suscepimus ve-
ræ laudis sermonem.
6. Iniuriā, ex qua accepimus jus ipsum.
7. Rixam, quæ nobis communicauit
Pacis germanum.
8. Pugnam, quæ nobis fecit tranquilli-
tatis Alumnus.

9. Meretriciam disciplinam, quæ nobis tulit Suadæ filium.
10. Scortationem, quæ nobis dedit castitatis nexum.
11. Ignauiam, ex qua suscepimus fortitudinis filium.
12. Socordiam, ex qua accepimus animi vigorem.
13. Veternum, ex quo ortus est moderatus dormiendi vsus.
14. Luxuriam, ex qua originem habuit temperatus vitæ modus.
15. Impensam, quæ nobis fecit parsimonix quæstum.
16. Acclamationem, quæ nobis dedit Silentium.
17. Vomitionem, ex qua habuimus jeiunium.
18. Ruçtationem, ex qua accepimus Suspirium.
19. Pedendi licentiam, ex qua suscepimus honestatis vinculum.
20. Choream, quæ nobis tulit cœlestis lætitiæ symbolum.
21. Inhonestam deosculationem, quæ nobis dedit legitimum amorem.
22. Gesticulationem libidinosam, quæ nobis fecit modestiæ ornamentum.
23. Illecebram, quæ nobis attulit laborem.
24. Titillationem, ex qua suscepimus grauis vitæ cultum.
25. Oscitationem, quæ nobis fecit vi-

gilandi opportunum tempus.

26. Pandiculationem quæ ortum dedit Exercitio.

27. Bacchi furorem, qui originem dedit Sapientiæ acumini.

28. Sannam, quæ in lucem protulit honorem.

29. Cachinnosam irrisionem, quæ attulit honestum colloquium.

30. Insulsam hilaritatem, quæ peperit modestiæ specimen.

31. Aleam, quæ ex ventre suo eduxit honestum oblectamentum.

32. Cauillationē, quæ decus portauit.

33. Pellicatum, qui nobis fecit humanæ miseriæ subsidium.

34. Somnolētam taciturnitatem, quæ nobis dedit vigilans eloquium.

35. Ventriculi dolorem, qui nobis attulit eiusdem ventriculi Robur.

36. Capitis torpedinem, quæ protulit sensuum externorum vigorem.

37. Grauedinem, quæ nobis portauit Sensuum externorum Robur.

38. Corizam, quæ nobis attulit Sensuum externorum Acumen.

39. Oris foetorem, ex quo suscepimus suauissimum halitum.

40. Ophthalmiam, ex qua habuimus Visus Acumen.

41. Tremorem membrorum, ex quo ortum est eorumdem stabilimentū.

42. Corporis vacillationem, quæ dedit

constans valetudinis fulcrum.

43. Balbutiem, quæ nobis peperit Eloquentiæ Deum.
44. Fatuitatem, quæ ortum dedit ingenij Acumini.
45. Animi languorẽ, qui protulit eiusdem vigorem ac florem.
46. Febrem, quæ in lucem dedit vitæ verè vitalis fomitem & ignem.
47. Colicã, quæ peperit dolores quoscunque tolerandi tenacem virum.
48. Arthritidem, quæ protulit patien-
di ac ferendi æquum Animum.
49. Calculosæ vesicæ mineram, quæ
dedit vitæ humanæ tædium.
50. Paralyfim, ex qua originem habuit
membrorum omnium ad labores
quoscunque suscipiendos promptus
ac facilis habitus.

Hi sunt filij Herculis seu virtutis, qui
Thespiadæ dicti sunt, quòd ex impuris
matribus conuiuia & epulas sciscitanti-
bus ortum habuerint: hi tamen omnes
Iolaum Iphicli fratris Herculis filium
secuti sunt in Sardiniam ibique vrbes
construxerunt, hoc est virtutes hæ, Io-
laum semper comitatæ sunt, & Sardi-
niæ vrbes ac ciuitates decorarunt,
quòd Bacchanaliorum & Hilariorum
turpes omnes comestationes, & vitia
reformaauerint, & in honestos ac dulces
hominum conuentus conuerterint, in
quibus nihil turpitudinis & vitij viseba-

*Filij Hercu-
lis Thespiadæ
dicti qui.*

tur, sed virtutis ipsius vndiquaque flagrabat odor: vnde nihil mirum si Hercules qui est ipsamet virtus & amor diuinus apud Morales Philosophos vna sola nocte compresserit quinquaginta Thespij filias, hoc est vitia quinquaginta represserit vnico conuiuio nocturno, vbi decumbi solebat antiquitus, & vitijs omnibus vnà cum vino & cibo se coinquinari: virtus siquidem & amor Diuinus subito comprimit vitia, quæ illi occurrunt, & ex his generat virtuosos & honestos tum animi, tum corporis habitus, qui liberi masculi Herculis seu virtutis censentur.

Virtus masculula est, vitium verò fœmina.

Virtutis siquidem omnes habitus mares censentur apud antiquos, vt & ipsorum vitiorum prauus habitus feminei sexus nomine indicati sunt: vnde & Thespij filix vitia coindicant, & earum ex Hercule nati probos virtutis habitus solo maris nomine monstrant.

Thespius quid chymicè indicet & Hercules.

Chymici verò Philosophi, alium sibi proponunt huius fabellæ sensum, & sic interpretari oportere contendunt: Per Herculem Mercurium intelligūt, per Thespiū Erichthei Regis Atheniensis filium, materiam crudam & incoctam Philosophorum, cuius quinquaginta partes vnica nocte, vnicòque concubitu in philosophorum

Iectulo, perquàm optimè clauso, ab Hercule nostro, adhuc puero, sed corporis robore præstanti, hoc est a Mercurio nostro recenter fixo & perfectò, comprimuntur; hoc est prægnantes fiunt Mercuriali virtute, & Herculeo robore, & pariunt mares robustissimos quinquaginta, hoc est, partes hæ singulæ multiplicanti agendi suam virtutem admixtione Herculis nostri, qui non solum has omnes quinquaginta partes, seu pondera sui ipsius æqualia perficit; sed adhuc vnaquæque illarum partium aliam perficit partem: quod idem est ac quinquaginta Thespj filias Herculem comprimere, & ex singulis partum masculum suscipere. Partes enim singulæ, dum tanguntur à Mercurio nostro, perficiuntur; non secus ac foeminæ omnes vltimam sui finis perfectionem obtinent, dum vtero gerunt & puerperæ fiunt, viro cōprellæ.

Fœmina vtero gerentes vltimam sui finis perfectionem obtinent.

Qui arcani Chymici multiplicationem & incrementum viderunt, hanc interpretationem catillantibus animi laboribus prælibabunt, & quantum ingenij, studij, ac sudoris impenderim cognoscent, vt illā ex Thespj prosapia decerpere valerem, quam vt adhuc comprobata & rationibus stabilita relinquam, Thespj propaginem altius repetam.

Multiplicatio arcani Physici per Thespj filias indicata.

Diximus Erichtheum Regem genuisse

Thespium, quem ipsa Minerua è rure, siue ex loco infimo & vili suscepit, aluit, educauit, & Athenis pro Rege credidit: quod moraliter interpretari potest de communi, ex lege naturæ viuendi modo, qui à Deo Philosophis traditur, ex quo ciuilis viuendi methodus exoritur, tanquam alius Thespis, ex quo deinde vitia quamplurima exsurgunt, quæ à virtute tanquam ab Hercule reprimi debent.

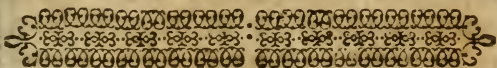
*Explicatio
Chymica fa-
bella Thespij.*

Chymicè verò aliud nobis indicare non potest hæc fabella, quàm succum metallicum crudum & rudem, qui ruri enatus, & ex loco infimo, terrestri putà, ac vili susceptus à Chymica arte, tanquam ab altera Minerua coquitur, & perficitur, & Atheniensi populo pro Rege creditur, hoc est Musis & litteris amicis, ac Philosophis pro magno thesauro traditur, ex quo deinde nascitur Thespis noster siue Mercurius Philosophorum, cuius quinquaginta partes, vnica & sola lapidis Physici proiectione perficiuntur, & permutantur in quādam materiam, quæ adhuc secum coërcet lapidis Physici virtutem & energiam, & sic demum multiplicantur hæ partes, donec in maximam & prægrandem excrescant molem.

*Ciuitates &
vrbes multi-
plicationem
chymicam
indicant.*

Quod indicatur per vrbes & ciuitates à Thespiadis conditas & extructas. Vrbes enim & ciuitates extructæ nunquā fuerunt

fuerunt nisi ex humani generis multiplicatione & incremento; hoc autem incrementum non inconcinnè nobis indicare potest lapidis Physici augmentum & incrementum, per Thespj filias fabellæ velamine ac tegmine obumbratum, de quo satis superque dictum sit, vt ad tertium Herculis nostri laborem transeamus.

ADVLTVS IAM HERCVLES
*hydram colubris, & capitibus pullulantem,
 face & ferro in Lerna palude opprimens
 quid indicet Moralibus & Chymicis
 Philosophis.*

CAPVT III.

VI Virtutis iter arduum
 sequi cupiunt vt tandem
 vitæ beatæ ac securæ pa-
 latiū ingredi queant, ciūs-
 que sempiternis ac jugiter

*Ad virtutis
 insequendam
 viam quid
 agendum sit.*

catillātibus bonis perfrui possint, Her-
 culis iam adulti vias ac tramites in-
 sequi habent, & potissimum hydram
 colubris & capitibus pullulantem, face
 ac ferro in Lerna palude opprimere.

Virtutis enim est, & quidem supre-
 mæ & magnificæ, vitia omnia quæ in

*Virtutis su-
 prema est vi-
 tia superare.*

deprauata animi nostri voluntate enascuntur superare: hæc enim hydram imitantur; enascuntur siquidem non secus ac hydra, in paludibus, ac vdis vitæ nostræ locis, in hisque aluntur, crescunt ac miris in modis pullulant.

Paludes & vda loca quid indicent.

Sunt autem vda loca, & paludes nobis vitiorum vbera & vteri, quod paludes stagnantes aquas otiosas & corruptibiles continentes, nobis vitam otiosam exhibeant ac repræsentent; in paludibus equidem nihil assolet nasci, quod non sapiat corruptionem & quod veræ vitæ bellum & pugnam non inferat, ideò finxerunt Græci sapientes hydram nullis serpentibus veneno inferiorem, in Lerna palude enatam fuisse: hæc toti vicinæ regioni adeò infesta fuit, vt ea ratione prouerbio fuerit, λέγειν κακῶν, malorum Lerna, pro malorum omnium cumulo & aceruo. Pari ac non dissimili ratione, si in vitæ humanæ vniuerso spatio & æuo, Lernam paludem, hoc est, segnitiam expandi permittamus, hydra malorum, vitiorumque aceruus ingens ac prægrandis germinat & accumulatur, quem vt destruamus ac proteramus, virtute Herculis, seu robore insigni nobis opus est, nec solum in hisce malis deuincendis ferro vtendum est, sed & igne; ferrum siquidem germinata tantum & producta euellit, & truncat,

*Virtus produ-
strix ferro
nō extingui-
tur sed igne.*

at producendi, & germinandi virtutem & energiam non euellit, sed intactam & illæsam in radicum centro relinquit.

Vita verè beata, sancta, & intemperata non solùm à vitijis libera esse debet, sed etiam à vitiorum germine ac fomite penitus vindicari meretur; quocirca radices euellendæ sunt & igne cremandæ vt penitus pereat vitiorum irradicabile germen. Sic hydram vitiorum omnium matrem & syluam colubris & capitibus pullulantem in Lerna palude nostra, hoc est otiosa vita opprimimus & suffocamus, sic Græci sapientes moraliter graphicè nobis hoc schemate consummatum plenùmque sortis humanæ bonum depinxerunt.

*Vita sancta
à vitiorum
semine libera
esse debet.*

Aliud etiam nobis hoc obscuro emblemate, perquàm optimum repræsentarunt naturæ mysterium, quo cognito, diuitum omnium regum & imperatorum parimenta ridere possumus, imò & totam cum Diti suo opem: tantum enim est, & elatum hoc naturæ sacrum, vt à nullis Sapientum vnquam depictum sit, nisi ænigmaticòs, & per tropos & figuras, vt in præsentiarum hoc in Capitulo videre licet, in quo Hercules, vt antedictis demonstratum est, Mercurium Philosophorum repræsentat, qui philosophi-

*Quid Chymice indica-
tur per Hy-
dram capiti-
bus pullulan-
tem.*

co modo præparatus & sic adultus factus, hoc est robore quammaximo præditus ac suffultus, semen metallicum crudum & incoctum colubris & capitibus pullulans, hoc est multipliciter, & infinitis fere modis enascens & venenum suum extollens in Lerna palude, hoc est in aqua chymica, quæ tanquam palus quædam in phiala rotunda concluditur, ac in ea veluti in palude stagnatur, ex qua aqua exsurgit hydra Chymica, hoc est semen metallicum, quod varijs capitibus, seu rerû figuris ac coloribus se extollit ac repræsentat, quod nisi continuato igne & adiuuante ferro, seu Marte excindamus, hoc est ad coctionem debitam, seu ad vltimam sui perfectionem conducamus, nondum hydram opprimimus, donec colorum varietatem ex cruditate Mercurij exsurgentem & pullulantem compescamus, vt in vnû rubeum colorẽ perfectum ac vltimû, permanentem ac persistentem reducamus: Alioquin Lernam malorum Chymici philosophi in seipsos retorquent; nihil siquidem ex tali opere emolumenti ipsis redundat, nisi nocumenti plurimum & damni, quod illis Lerna malorum est. Sic hydra Lerneæ semen metallicum crudum & incoctum vasi philosophico inclusum, variisq; rerum figuris ac formis Pro-

Hydræ Chymica est semen metallicum.

tei virtute mira seipsum varians nobis repræsentat.

Quid enim hydra aliud fuit apud antiquos, quàm serpens aquis degens multisque capitibus collum extollens cui dempto ac exciso capite vno, decem hinc enascebantur? Semen item metallicum quid aliud est, si Philosophis spagyricis rei metallicæ peritissimis credendum est, quàm quidquid serpentis modò terrarum antris serpit, & in aquis degit, vtpote in aqua ortum & propaginem ducens: Semen enim metallicum ex elemento aquæ sumpsit exordium, vnde metalla cuncta fluunt & liquecunt dissoluta ac fusa eorum omnium compagine igne forti ac robusto, qui materiam metallorum primam ac eorum semen explicat, & ostendit, cui si caput vnum exscindamus, hoc est colorem vnum prote-ramus, quamplurimi exsurgunt alij colores, qui veluti capita pullulant rerumque nouas formas, ac multiplices nobis exhibent.

Vel vt clariùs explicem & intima philosophiæ metallicæ secreta, & arcana patefaciam, hydra Lernea nobis erit semen metallicum, cui si caput vnum scindamus, hoc est si philosophica methodo ipsum semen metallicum percoquamus, in ipsa etenim percoctione ita alteratur & mutatur,

Hydra quid apud antiquos.

Seminis metallici & Hydra comparatio.

Hydra lernea, multiplicationem Chymicam ostendit.

vt verè mori, & nouum vitæ germen sibi adipisci videatur, & in eo vitæ nouæ furculo, decuplum maius, quàm antea inest virrutis robur, & sic vno capite excusso exsurgunt capita decem, quod emblemate nostro Lerneo, satis clarè admodum indicatur, & Philosophis Chymicis multiplicationē arcani metallici non obscurè ostendit.

Quoties enim arcanum istud percoquitur, & recenti Mercuriali succo dissoluitur, tunc temporis hydram Lerneam capitibus, ac colubris pullulantem opprimimus eiusque colla rescindimus, hoc est eius robur, virtutem & facultatem decuplo maiorem quam antea multiplicamus.

Hydra Lerneæ fabula in mineralibus, vegetabilibus, ac animalibus explicatur.

Id non solum in arcano metallico, & in admirabili mineralium metamorphosi fieri ac celebrari cernimus, sed etiam in omni vegetantium productione: Dum enim granum aliquod, in centro cuius semen vegetabile concluditur, in terram projicitur, vt in ea putrefiat, ac moriatur, tunc temporis semen vegetabile prosternitur, eius caput vnum perit, seu excinditur, adeò vt eius seminis mortem differat hæc ficta mors, illique saluti sit ac vitæ, mori videri ac perire velle; illico enim exsurgunt ex vno capite excisso, decupla ac plura capita, quàm fuerint antea.

Sic hydram Lerneam quam fictam

ac fabulosam fere credunt omnes, veram, per totum orbem expansam ceruimus & collis capitibusque pullulantes, non solum in mineralium progenie, sed & in vegetantium familia conspiciere licet.

Quinetiam in animantium seminibus, eandem Lerneam Hydram animaduertere licet. Solum siquidem & vnicum animal quoties suum semen vitæ suæ radicem, ac fundamentum, in terram verè suam ac propriam projicit, vt ibi moriatur, & putrescat, secundum leges naturæ, tunc temporis multiplicatur ac numerum auget.

Semen enim cuiuscumque rei hydra Lerneadici potest, multis de causis. Primò quòd semen omne humidis circumdatur succis, hisque foueatur ac nutriatur, non secus ac palude & vdo loco Lerneam nostra hydra. Secundò quòd omne semen vt multiplicetur & crescat, moriatur ac pereat necesse est, veluti Lerneam hydram capitibus exspoliari fabula testatur, vt eius virtus ac robur fortius fieret. Tertiò, quòd omne semen seipsum renouet, non dissimili prorsus ratione, ac serpentes omnes singulis annis veteres exuias deponunt, nouamque inducunt pellem veluti recentem induunt ætatem. Quartò quòd omne semen tota polleat germinandi virtute & seipsum

Semen cuiuscumque rei quomodo Hydra dicatur.

producendi facultate, adeò mira & efficaci, vt nisi ferro & igne deleatur, extingui in ipso facultas illa nequeat, non secus ac hydra Lernea nostra, nulla vi vnquam potuit opprimi, nisi postquam Hercules ferrum & ignem adhibuerit in ea delenda, eiusque robore extinguendo.

Virtus seminalis totius vniuersi quãdo extinguetur.

Virtus siquidem seminalis, qua mundus vniuersus generaliter repletur, nulla virtute ac agendi facultate extingui poterit, donec Hercules diuinus, qui erit supremus Deus, verus Hercules, & huius mundi vera & vnica gloria, ferrũ & ignem adhibuerit huic Lernosæ hydræ, quæ tũc temporis germinandi ac pullulandi facultatem omnem amittet, nouus consistet orbis & mundus absque vlla productrice ac germinatrice facultate verus elucebit mundus.

Hydra vitii etiam representat.

Hæc etiam nostra hydra, vitium in genere nobis exhibere potest, quòd nullis vnquam humanis viribus extingui poterit, donec Christi aduentu mundus vniuersus igne iudicetur: tunc enim temporis vitium omne domabitur, & in abyssum proijcietur, nec eius facultas ac virtus extendetur vltra vt iam extenditur, quod semper magis ac magis excrescit, ac de se noua vitia nouis dat incrementis, adeò vt veram Lernam malorum producat: At in vl-

timo ac supremo mundi iudicio aderit
verus Hercules, veri Iouis & Alcmenæ
sacræ filius, qui hydram Lerneam hanc
colubris ac capitibus pullulantem ferro
& igne opprimet & verè extinguet,
felix qui istius hydræ sanguinis tabo
impollutus ac incontaminatus repe-
rietur, vt vnà cum Christo Hercule
suo vero monstetricida, verus Iolaus
ferro candenti cruorem hydræ restrin-
gere valeat, ac cohibere & eatenus ve-
ram iuuentutem nunquam senescen-
tem recuperare queat.

*Christus ve-
rus est Her-
cules.*

CERVAM AERIPEDEM
aureaque habentem cornua in Menelao
monte cursu comprehendens atque inter-
ficiens Hercules, quid nobis moraliter
ac chymice indicet.

CAPVT IIII.

Vis vnquam hominum vi-
dit ceruam aëripedem au-
reâque habentem cornua,
hoc omne fictitium est, &
merè poëticum, natura
nullibi locorum ac terrarum, similia
producit ac generat animalia. Quid sibi
ergo volunt sapientes Græci per Her-

*Cervæ aëri
pes quid sit.*

culum hoc inauditum animal & inuisum insequentem? Varij variè hanc interpretari possunt fabellam: Qui ethicis ac moralibus addicti sunt, dicere possunt occasionem, fortunam, ac favorem aëripedem esse cervam, aurea habentem cornua, quam vir fortis prudens, ac sapiens per Herculem indicatus, in Menelao monte, hoc est, in regijs palatijs & Principum, Magnatumque contubernijs cursu, hoc est magno animi vigore, corporisque lassitudine & angore consequitur ac tandem comprehendit, ac potitur.

*Occasio seu
fortuna est
verè cervæ
aëripes.*

Velocissimum animalium omnium ceruus est, & ut adhuc velociorem hanc cervam poëtæ Græci ostenderent aëripedem finxerunt esse. Quid enim aere levius ac velocius, cuius originis venti sunt qui velocitate velocitatem ipsam antecellunt. Occasionem, fortunam, ac favorem in rerum humanarum forte dicere verè possumus cervam aëripedem, cum verè præcipiti cursu ac velocissimo transitu, oculos hominum feriat ac citissimè transeat, nec datur cuique hominum eam cursu comprehendere, nisi Herculeam polleat virtute, & Dijs sit genitus, aut ardens euehat ad æthera virtus; Qui iam iam in regum principumque aulae fortunam venantur ac favorem, fideles & oculati huiusce rei testes esse possunt, cum toto vitæ suæ tempore

sylvas humanæ pompæ incolant ac habitent, vt tandem fortunam nanciscantur aurea habentē cornua, hoc est præpotentem, prædiuitem, ac eximiam, sed pauci quos æquus amauit Iupiter Dijs geniti potuere hanc ceruam aëripedem aureâque habentem cornua in Mene-lao monte cursu comprehendere.

Qui chymicis nauant operam citius multò, ac tutius ceruam hanc venari possunt. Sed antequam id consequantur, discant necesse est ceruam hanc aëripedem, & aurea habentem cornua metallicum esse succum, seu Mercurij partem volatilem, quæ vt ætherea est, ac aërea, propter eius subtilitatis ac penetrantis virtutis efficaciam, aëripes verè dici potest, vnde à Philosophis omnibus aër, æther & æthelia nuncupatur hæc pars Mercurij metallici, quæ propter eius volatilitatem ac infixam naturam, aër dicitur ac æther. In Mene-lao monte cursu ab Hercule comprehenditur ac interficitur, hoc est à virtute ac robore fixante salis metallici in capitellis vitreis, quæ montes chymici verè sunt & dicuntur, detinetur ac coagulatur, eiusque viuifica virtus motu plena compescitur, & ita neci datur, ac cursu comprehenditur, insequitur enim illam vis fixans vbique donec ipsam comprehendat.

Habet autem hæc pars Mercurij au-

Cervæ aëripes quid chymicè sit.

Montes Chymici quales & qui.

Hercules est vis fixans ac coagulans.

Cur Mercurius

*rius Philo-
sophorum ha-
beat aurea
cornua.*

*Cornu quid
indiciet est
virtutis sym-
bolum.*

*Vis fixans
ac coagulans
est Hercules,
& quare.*

rea cornua, quòd verè virtus artis au-
riferæ in ea lateat, & ipsamet pars sit
principium, & verum auri semen. Apud
etiam omnes Philosophos semper cor-
nu interpretatum est, pro virtute ac
robore cuiuscumque rei, quòd cornu
durum quid sit ac forte, ac cornuta ani-
malia cornu vtantur pro defensiuis ar-
mis, ita vt cornua sint illis tutelæ ac
defensioni: quod autem defendit ac
tutatur robustum esse oportet ac præ-
potens, vnde cornu virtutis ac roboris
est symbolum in hieroglyphicis anti-
quorum. Ne ergo quis improbet hanc
interpretationē, perpendat quæso hæc
omnia naturalia mysteria in occulto
hoc emblematis cortice latere.

Vis primò ac Robur fixans & coagu-
lans salis metallici, Hercules verè ac
propriè dici potest: Hercules enim vt
Græcum eius etymon sonat, nihil a-
liud est quàm aëris gloria: Aër autem
apud Chymicos pars Mercurij seu suc-
ci metallici, ac mineralis volatilis est
ac infixa, quæ propter eius volatilita-
tem vt diximus aër dicitur: gloria verò
decus, & honor huiusce partis Mercuria-
lis consistit penitus in fixatione, & co-
agulatione sui ipsius, Hermete Chymi-
corum omnium patre dictante: Vis
eius integra est; si versa fuerit in ter-
ram, hoc est, si coagulata fuerit & in
rei fixæ naturam permutata.

Vis ergo fixans ac coagulans quæ ex penitissimis salis Mercurialis visceribus exsurgit, Hercules verè & propriè dici potest, cùm coagulet ac fixet volatilem Mercurialis aquæ naturam, quæ fixio ac coagulatio tota & integra vis est, & energia Mercurialis aquæ, & perinde decus, honor, & gloria illius est.

Quod adhuc altiùs ac profundius probare, ac Chymicis alumni inculcare possumus repetita Herculis progenie, quam cùm sciamus esse ex Ioue summo & Alcmena Amphitryonis vxore, id ipsum ostendit & indigitat perquirentibus vim hanc fixantem salis metallici Herculis nomine verè indicari posse, cùm hæc vis & facultas ex calore cœlesti & innato, qui Iupiter est, ac interpretatur, & ex terrestri siccitate, quæ etiam Alcmena dicitur originem ducat.

Terrestris hæc siccitas vera Alcmena est Amphitryonis vxor, hoc est humiditatis metallicæ ligamen & nexus: humidū hoc metallicum adnexum & adiunctum cum Alcmena seu siccitate terrestri parit ac generat coagulationem mineralium, quæ cùm lenissimi sit momenti, & parui ponderis ob inconstantiam suæ perdurationis Iphiclus nobis esse potest, quem peperit Alcmena ex Amphitryone: calidum verò innatum, cœleste, primigenium metallo-

*Terrestris
siccitas cur
Alcmena di-
catur.*

*Fixatio me-
tallorum per-
fectorum cur
Hercules di-
catur.*

rum quod nos Iouem dicimus, si cum Alcmena seu siccitate terrestri, seu terra metallica coniungatur & copuletur inde producit fixatio, seu metallo- rum perfectorum permanens ac persi- stens natura, quæ examina cuncta & cementa perfert, patitur ac vincit, & sic verus Hercules dici potest, quum fortitudine ac robore vincat omnia, quæ eius naturam destruere cupiunt, ac eius gloriam & laudem impedire tentant, ne ceruam nostram aëripedem aurea habentem cornua in Menelao monte cursu comprehendere ac inter- ficere queat.

*Qua ratione
Mercurij su-
blimati com-
positio ex
cerua aëri-
pede compre-
hendatur.*

Sunt qui hoc supradictum Ænigma, ad interpretationem particularem ali- cuius alterius arcani physici retorque- re possunt, sed hæc, & alia interpreta- tio ad eundem redit fontem, & ex ea- dem exsurgit scaturigine, sicuti est hæc quæ nobis depingit, declarat, & osten- dit Mercurij sublimati compositio- nem ex Mercurij crudi annexu, & per- mixtione nitri & vitrioli.

Mercurius enim crudus qui & Chy- micis Aquila eorum dicitur, nobis cer- uam aëripedem aurea habentem cor- nua repræsentare potest, & verè sub eius nomine & eius proprietate sic de- picta, naturam & essentiam Mercurij patefactam habemus; aërea siquidem est eius essentia, fugit ignem leuissi-

móque eius impetu æthera petit, & in inuisibilem auram conuertitur, adeò vt aëripedem iure merito nuncupare eum valeamus.

*Mercurius
crudus cur
dicatur ha-
bere aurea
cornua.*

Aurea etiam habere cornua eundem testari possumus, quòd auream habeat naturam & essentiam, cùm naturali & magnetico quodam impetu ad aurum feratur, illudque appetat mirabili amore & iungatur cum illo, incredibili sui ipsius in aurum propensione, ita vt aurum magnes Mercurij dici possit, cùm cæco quodam ductu ad se trahat Mercurium. Mercurius ergo cùm trahatur ab auro eandem cum auro habere naturam & essentiam ex hoc mirabili amore colligimus, & id certum esse credendum est, & perinde fatendum nobis etiam erit aurea habere cornua.

Id idem nobis manifestũ esse potest, ex repetitione illius sublimationis super aliquam terrã metallicam perfectorũ, metallorũ rite clacinatorũ; tunc enim temporis capitellis chymicis ceruam hanc aëripedẽ aurea habentem cornua adhærere cernimus: verè enim & visibiliter Mercurius sublimatur, in crystallinam naturam cornua rutilantia præse ferens, quæ figuram & speciem ceruinorũ cornuum obseruant ac retinent. Vnde non immeritò Mercurium sic præparatum ceruam aëripedem aurea habentem cornua dicere possumus:

*Mercurius
sublimatus
cur cornua aë-
ripes dicatur.*

Herculem verò hanc ceruam in Mene-
lao monte cursu comprehendentem
ac interficientem asserere possumus,
esse vim fixantem ac coagulantem salis
nitri ac vitrioli: hæc enim vis, robur
ac fortitudo maxima est terreæ siccita-
tis, quæ dum vi ignis pellitur, in auras,
vnà cum natura, & essentia Mercurij
eam in ipso volatu & cursu in Mene-
lao monte, hoc est in capitello vitreño
comprehendit, coagulat, retinétque &
sic eam interficere dicitur, cùm motu
suo ipsum Mercurium priuet, qui mo-
tu suo viuere dicitur & eo argentum
viuum nuncupatur. Dum ergo motu
suo priuatur, vita etiam sua, quæ tota
in motu suo cōsistit, priuari necesse est.

*Argentum
viuum unde
dicatur viuum.*

*Philosophi
antiqui ani-
mate omnia
occultabant
secreta.*

Hanc autem vim fixantem & coagu-
lantem, Herculem dici posse antea pro-
bauimus, rationésque attulimus varias,
quæ hîc repetere non est opus: Sed tan-
tùm asserere Philosophis antiquis esse
solitum varijs ænigmatum technis &
Emblematum & Fabularum commen-
tis philosophiæ naturalis secreta & ar-
cana occultare, ne omnibus fierent
obuia, vt ex sequentibus Capitulis fiet
adhuc clarius.

IN NEMEA SYLVA

*in usitata magnitudinis Leonem ingulans
Hercules, detractamque eius pellem pro
insignigestans, quid nobis demonstret
in Moralibus ac Chymicis
operibus.*

CAPVT V.

ITAM humanam Nemeam
sylvam dicere possumus, cū
vndiquaque in vita humana
non secus ac in Nemea sylva
exsurgant pericula & quidem exitialia.
Quid enim vivere nostrum est, quā
sylva malorum, in qua si quid vitæ est,
morti adhæret & calamitati? Virescunt
quidem in sylva arbores, crescunt ac
germinant, & varios, multiplicésque de
se promunt surculos; at etiam membra-
tim tabescunt ac pereunt, & quæ gran-
diori ramo caput extollunt, securim
cuitare nequeunt, vel fulminis impe-
tum non effugiunt; aut si tam felici
sorte in vmbra degant, vt hæc omnia
cuintent, cariem & vermiculorum den-
tes effugere non possunt, quin ran-
dem eodem redeant vnde exierint, &
ortum habuerint.

*Vita huma-
na quid.*

*Vita homi-
nū sylua est.*

Quis hominum est, qui similia non patiatum dum viuit? virescit quidem accrescit, germinat, ac in plures sui similes expanditur natos: at etiam nōne interim sēpius membra eius colliquantur ac tabe conficiuntur: si quis feliciore sydere natus reperiatur, qui inter alios caput extollat, & cæteris præemineat, is est qui sæpe sēpius fortunæ securim patitur, & in decliui iacet.

Nemo senectutis ferram effugere potest.

Quòd si hæc omnia sortis humanæ vincat pericula, & portum felicem ac beatum longissimæ vitæ pertingat, senectutis ferram, ac eius curculiones evitare nequit, quin tacitè corrodatum, ac collabescentibus membris penitus desinat, & corruat: nec est vlla humanæ mentis industria, cuius auxilio occultos hos corrodentis æui dentes euellere, vel saltem hebetare valeamus, nī Leonem hunc Nemeū omnia deuastantem, ac deprædantem Herculeam vi ac robore iugulemus, & detratam eius pellem pro insigni gestemus.

Qua ratione Nemeū Leonem iugulemus.

Leonem autem Nemeū iugulamur, dum peccatum omnium malorum deformem malū occidimus, & peccantium tantū effigiem & formam humana induti pelle, pro insigni gestamus, quod facitare non arduum nobis solū est, sed verum Herculeum opus quod soli Christo Redemptori nostro, reseruatur, tanquā vero Herculi, qui peccatum ve-

rè iugulauit in Nemea sylua, & peccati pellem pro insigni gestauit, induta humana forma, ac specie quæ Leonis Nemei pellis est, seu peccantis insigne.

Nos etiam omnes Christi affeclæ, peccantium formam & seruorum effigiem retinere debemus; peccati verò naturam & essentiã omnino destruere, & in vita nostra tanquam in Nemea sylua iugulare debemus, hac in parte Christum sequi & imitari, vt æternæ vitæ gloriam mereri valeamus, & vt Nemeam hanc syluam hoc est vitam transigere tuti ac salui, à Leonis huius incurſu, dentibus & vnguibus esse queamus.

Christum sequi debemus

Mortem etiam possumus interpretari Leonem hunc Nemeum, quam mortem verè iugulare debemus, & de ipsa triumphare Nemea in sylua, hoc est in huiusce vitæ vmbroso & opaco nemore, & detractam eius pellem, hoc est eius incommoda, languores & dolores, qui veræ mortis pelles dici possunt, patienter ferre debemus, vt hisce tegumentis induti, veri Herculis nostri indolem sapiamus.

Nemeus Leo est mors.

Si hunc Nemeum superauerimus Leonem, & de eo, Herculis instar, triumphum ducamus, Herculis etiam honores & glorias in Nemea sylua quotannis demerebimus, celebratis in honorem nostrî Nemeis certaminibus: ita

vt hoc ænigma tacitè ostendat, quid
 veris fortibus agendum sit, vt hanc
 tranſcant mortalitatem, vt in melio-
 rem tranſcribantur ſortem, relicta ſui
 fama, quæ nobis facinora illa inſignia
 virorum fortium, ob oculos ponit, &
 res ab his præclarè geſtas memora-
 re cogit; ita vt nec in præſenti, nec
 futuris ſæculis vnquam deſinant, ſed
 perenniter vbicumque viuant, vt he-
 roïum antiquorum facinoribus clarum
 ac manifeſtum habemus: floret enim
 eorum fama apud nos. Et ſi eorum
 præclara facinora vero numini appro-
 bata fuiſſent, & Deo vero collaudata, in
 verū Deorum ſeu ſanctorum numerum
 relati fuiſſent Heroës illi, vt & infiniti
 qui verum Deum coluerunt Chriſtia-
 ni relati ſunt, ob res ab eis præclarè ac
 ſanctè geſtas, virtuti, Deoque ſoli rela-
 tas: hæc enim ſola facinora præcla-
 rè geſta cenſentur; reliqua verò oſten-
 tationem potius & vitium ipſum
 ſapiunt, quàm virtutis oleant flores.
 Itaque qui Herculem antiquorum con-
 templabitur Nemeum Leonem iugu-
 lantem, & detractam eius pellem pro
 inſigni geſtante, mirabitur vnà virum
 fortem ac præclarum in hac miſeriarum
 valle tanquam in ſylua Nemea, calami-
 tates omnes, miſerias, ac vitia cuncta
 vincentem ac ſuperantem, & vitam
 hanc tanquam calamitatum pellem &

*Qua virtu-
 tem ſapiunt
 ſola præclara
 geſta cenſen-
 tur.*

miseriarum vitiorumque omnium cūtem patienter ac fortiter, vt decet verum Herculem pro insigni ferentem, ac gestantem: laudabile enim est, & præclari viri insigne præclarum, incommoda, & tædia vitæ humanæ fortiter ferre, ac tolerare.

Viri est fortissimi tædia vitæ patienter ferre.

Sic abundè me satis fecisse puto, moralibus Philosophis: Videamus iam quid arcani Chymici, & Philosophiæ naturalis secreti contineat hæc fabella. Quid per Nemeam syluam & Leonem hunc Nemeum omnia deprædantem Chymici intelligant, eorumque rationes & fundamenta explicemus: ne Misochymici nostrorum inuentorum osores & contemptores fictum hoc omne, & otiosæ mentis opus existiment: Sinè enim ratione & authoritate nolumus, harum fabellarum explicationes in lucem prodire, & in censu & peculio veritatis reponere.

Sciunt omnes qui tantum summis labris degustarunt chymicæ artis dogmata, apud ipsam artem, hyle esse præcipuum artis subiectum: hyle autem sylua est, & confusio quædam rerum omnium in prima rerum materia, indigesta mole contenta: hæc autem materia prima quæ verè υ'λῆ, apud Græcos, seu sylua & confusio apud Latinos dici potest, subiectum & obiectum chymicæ artis est; cū enim rerum om-

Hyle quid.

Hyle chymicæ artis subiectum.

Natura chymicorum est sylva.

nium hæc sola materia persistens, ac permanens habeatur, & ars chymica rerum persistentium & permanentium naturam ignis ope quærat, cum in ea sola rerum veram & exactam scientiam consistere credamus, ideò hæc sola rerum omniū vltima materia obiectum est chymicæ artis, & hæc cum ὕλη dicatur seu sylva, & confusio, non immeritò Nemea sylva antiquorum nobis indicabit primam chymicæ artis materiam. In Nemea siquidem sylva, opaca erant omnia, obscura, & caligine vmbrosa plena; sic & in materia prima, opaca sunt omnia, tenebrosa, tanquam in veram noctem congesta; ita vt sub eius caliginoso tegmine, lateant omnia. Produxit Nemea sylva, & enutrit Leonem inusitatæ ac incredibilis magnitudinis omnia deprædantem, quæ huicce Nemeæ regioni pretio erāt & vtilitati. Materia autem chymicorum prima, tanquam altera noua Nemea sylva producit, & suo innato humido educat salem fixum & permanentem, quem Leonem viridem nuncupari verè sciunt omnes, eumque omnia pretiola qualiscumque sunt pretij, & vtilitatis, in ea ipsa materia prima deuastare, corrumpere, & in sui occultum redigere. Leo siquidem hic viridis adeò est insignis virtutis ac inusitatæ fortitudinis vt omnia vincat, & in sui

naturam conuertat, imò aurum, & argentum ipsum, omniâque metalla deuorat, & suo ventriculo concludit, ac perquàm optimè digerit; non secus ac Nemeus ille Græcus Leo, qui huius figuram & imaginem nobis typicè repræsentat. Hercules hunc vicit ac superauit, eiúsque detractam pellem toto vitæ suæ tempore pro insigni gestauit.

Hic vertitur totius Alchymix cardo: latent ibi secreta quàmmaxima: in his fabularum ymbriis, in Elixere Arabico, seu opere magno Philosophorū, materia prima metallorum Nemeam syluam nobis repræsentat. Aquâ Mercurialis, seu humiditas illa primigenia metallorum Leonem Nemeum nobis exhibet: calor autem innatus, fixans ac coagulans aquam Mercurialem Hercules nobis erit. Hæc autem omnia ita verè & physicè interpretari debere, & ratio dictat, & authoritas antiquorum Chymicorum approbat, vt iamiam in procinctu videre est ac legere.

Materiam primam metallorum, & præcipuum artis spagyricæ obiectum, syluam dici, & à Philosophis antiquis & modernis verè ita nuncupari liquet, ex Hermete Chymicorum patre qui libro suo de lapide occulto, nominat hanc materiam hylealem, & syluosam: Omnes autem Philosophi qui hanc

*Mercurius
philosophorū
ubinam lo-
corum sca-
turiat.*

materiam suis scriptis ac literis patefa-
cere voluerunt, per sylvas vmbrosā
que loca, obscura & caligine plena de-
cripserunt: fons enim ille Chymicus ex
quo scaturit aqua Mercurialis, clauis
præcipua totius artis, numquam in
aperto, & in vijs publicis resilit, quam-
uis in omnibus locis reperiatur occul-
tè, & natura, inuisibili semper modo
vtatur in omnibus, nihilominus nus-
quam in aperto est, sed semper in oc-
culto & latitanti loci alicuius recessu,
mirandas illas fundit aquas, quæ topia-
ria Chymica viridantia, & semper ger-
minantia conseruant ac tutantur.

Si hæc aqua Mercurialis in syluoso
& vmbroso non lateret loco, iamdiu
triuiialis, & vulgaris esset Alchymia,
cùm ex ea sola dependeat totius artis
opus: quæ supersunt peragenda, ludi
veri sunt puerorum & opera mulierū.
Proinde sylua mera est Nemea hæc ma-
teria, quæ Leonem hunc Nemeum
enutrit. Si quis hanc materiam notam
habere cupiat, quærat necesse est in oc-
culto rerum sinu, vbi reperiet; in aper-
to siquidem, hoc est in superficie re-
rum plana, & cortice numquam in-
ueniet. Vmbrosa, syluosa, & caliginosa
est hæc materia & inde in centro re-
rum quærendam esse arguendum est,
cùm centrum rerum omnium occul-
tum sit, & obscurum, quod idem est

*Centrum re-
rum omnium
occultum.*

ac vmbrosum & syluosum : vnde non immeritò clamant omnes Philosophi, occultum fac manifestum, & habebis magisterium ; in occulto enim sinu, & in fractu metallorum, & mineraliũ latet humiditas quam quærimus, & postulamus vt chymicum opus perficiamus.

Humiditas autem hæc, quam Leonem viridem dicunt omnes propter insignem eius caliditatem, & soluendi vim, ac proprietatem, quæ Leonum voraci edacitati respondet in metallis omnibus, & præcipuè in opere Chymico, quod mera sylua est, omnia deuorat, destruit ac consumit quæ superficiem primam rerum, & huius operis exornabant : vnde hoc potissimum nomen dicitur Leo, fortissimus enim animalium omnium Leo, & voracissimus omnium est, carnes siquidem & ossa animalium omnium cruda & incocta digerit, coquit, & in sui naturam convertit : Humiditas siquidem metallica, hæc, ex omnium Chymicorum auctoritate & experientia omnium humidatum & aquarum fortissima est, & omnium voracissima censetur, cum tantam, & adeò præpotentem habeat vim dissoluendi, & metalla cuncta, & aurum ipsum metallorum omnium fortissimum in aqueam penitus reducat substantiam, adeò vt verè dicere valeamus hanc aquam, metallorum car-

Aqua Mercurialis cur aqua dicitur.

nes & ossa cruda & incocta verè digerere, coquere, & in sui naturam conuertere, non secus, ac verus Leo, quæ comedit in sui naturam conuertit.

*Aqua Mercurialis vini
ci debet seu
coagulari.*

Sunt Philosophorum quamplurimi, qui hanc aquam, seu metallorū radicalem humorem Leonis nomine & natura depinxerunt, ita vt non solū fabulæ huic Herculeæ, hoc condonare valeamus, sed & multorum Chymicorum scriptis approbatum censeamus. Maneat ergo ratum ac firmum, aquam Mercurialem chymicam quæ ex prima metallorum materia miris modis elicitur, Leonem viridem ac Nemeum verè dici, & interpretari posse, qui ni Herculis nostri robore ac fortitudine vincatur, detrimento potius est operi nostro, quàm decori, ac ornamento; at si vincatur & debelletur, insigni nobis erit gloriæ, & laudi eius mors, eiusque detracta pellis, insigne nobis erit tegumentū, aduersus rerum fortuitarum casum & miseriæ humanæ vilē sortem.

Vnde autem desumemus Herculem hunc, Leonem hunc Nemeum omnia depradantem, iugulantem, ac debellantem? Superius varijs in locis varias attulimus Herculis interpretationes, vt historiam fabulosam Herculis, historiam veram Chymicam, & moralem faceremus. Iam verò, vt quintum hunc Herculis laborem ad Chymicas operā-

tiones referamus, dicemus Herculem ibi, vt & in quarto Capite huius operis diximus, interpretari posse, & debere, vim coagulantem & fixantem salis metallici; quæ coagulando, & fixando aquam Mercurialem, verè dicitur Leonem Nemeum iugulare, & tincturam eius rubicundissimam detrahendo, & ad superficiem eius euocando verè tunc temporis dicere possumus Herculem nostrum, seu vim ac facultatem fixandi salis nostri fixi metallici detrahare pellem Leonis nostri Nemei, seu humiditatis metallicæ, & Mercurialis, & toto vitæ suæ tempore, pro insigni gestare: nunquam enim colorem hunc rubicundum amittit, quo post mortem tingitur & coloratur pellis Leonis nostri rubei; at eius est nobilissimum ac præclarum insigne, quo decorari possunt Chymici omnes & gaudere, tanquam ab omnibus humanæ miseriæ, & calamitatis stimulis tuti ac salui. Qui enim Chymicorum Leonem hunc Nemeum iugulant, eiusque detrahare possunt pellem, veri Hercules habentur, & omnia mundi huius, & vitæ pericula superant & euincunt: tincturam enim sic Philosophorum obtinent & arcanum,

*Detrahare
pellem Leonis
Nemei quid
sit.*

DIO MEDEM THRACIÆ

*Regem equos suos hospitum carnibus, &
sanguine depascentem, deuincens.*

*Hercules quid Moralibus &
Chymicis Philosophis
indicet.*

CAPVT VI.

*Multi sum
Diomedes,
hoc est rudes
& inculti vi-
ri.*

ANTVS fuit & adeò rudis ac miserandus humanæ vitæ cultus omnibus in sæculis, vt non vnicum Diomedem Thraciæ regem, in perniciem humanæ vitæ, enatum fuiffie existimauerim, sed & infinitos priscis sæculis & iamiam innumeros enatos fuiffie credam, qui hospitum suorum carnibus & sanguine depascunt equos suos. Nec datur vnicus tantum Hercules qui eorum crudelitatem ac feritatem compescat & cohibeat.

Eatenus hisce sæculis felicior fuit priscorum sæculorum antiquitas, cum vnicum saltem habuerit Herculem huius inmanitatis vindicem.

Quis enim hominum est qui rudem & asperam vitæ suæ rationem tot vir-

tutibus, ac probis moribus exorner, quot opus est ad vitam suam omni feroci, rudi, & aspero huius sæculi cultu expoliandam, adeò vt virtutes omnes & probi mores tutum apud ipsum habeant locum, & hospitio recipiantur liberali, dum rudem & asperam vitæ suæ rationem excolendum veniunt ne vitijs suis tanquam equis depascendis tradantur: Nemo mehercule, nemo reperitur qui aduenientes virtutes, & probos mores liberali ac tuto apud se recipiat hospitio.

Omnes Diomedem Thraciæ regem mirantur, hospites suos equis nostris seu vitijs deuorandos tradimus: Nec est rixandū & capite nutandum, quòd Equos vitia, & prauos animi nostri mores interpreter; hoc enim Græcorum antiqui fecerunt, Homero monstrante viam in Equi Troiani fabrica & structura, quam fraudis & vitij fontem sciunt omnes: quod enim fortes ac præpotentes viri, decem annorum spatio, aperto Marte deuincere non potuerunt, equus vnus, vna sola nocte debellauit. Sic equus vnus fraude plenus, ac vitio turgens Troiam inuictam superauit, non bos, non Elephas, non Leo, nec aliud quoduis animalium, ad hoc scelus perpetrandum adhibitum fuit, sed solus equus tanquam humanæ fraudis capax, & crudelitatis hu-

Equi repræsentant vitia.

manæ conscius & Marti dicatus, huic cladi faciendæ destinatus est.

*Equus est
symbolūfran-
dis.*

Hinc non immeritò fraudis & vitij symbolum equum esse asserimus, ex eo potissimum quòd Marti dicetur: nullam enim fidem pietatēque viris quæ castra sequuntur esse dicere solemus, neque item rebus omnibus quæ castris subseruiunt, quibus potissimūque adnumerantur equi: si autem fidem ac pietatem è natura tollamus, quod reliquum est, vitij partes occupare necesse est.

*Maiores vn-
de dicitur.*

Magna item euertit Maiores, vnde nomen habet, nihil autem magnum verè credimus, nisi quod virtuosum; quod autem magnum & virtuosum euertit, vitij partes ac leges obseruare necesse est. Cur ergo Equum vitij symbolum esse ambigemus? si Martis & humani petulantis animi obsequio consecratur & cum fræno egeat, vt impetus naturæ suæ cohibere possit, absque fræno siquidem in obuia quæcumque, etsi cōfragosa, inuia, & abrupta præcipitia fertur, vitij penitus imitando naturam, quæ fræno, & compedibus firmis ac duris cohibeatur in omnia irrepit vitæ illicita.

Diomedes ergo Thraciæ rex nobis eritrudis, agrestis, & incultus homo, vitij quamplurimis scatens, ac turgens quæ erunt illi equi, in stabulis degentes.

Diomedem agrestem ac rudem esse hominem, testatur eius regnum ac Imperium, quod cùm Thracia sit, frigida & inculta regio, infœcunda prorsus, nec cœlo nec solo tractabilis, feros habens homines, aspero valdè cultu, vnde & Thracia dicta est, quasi aspera & rudis *θρακη*, enim apud Græcos asperum sonat. Hinc certè colligimus per Diomedem Thraciæ Regem, rudem & asperum, ciuilibus virtutibus inornatum virum intelligi posse, cui si virtutes accedant, & vitæ suæ honestamenta, & magnum aliquod sui decus, illico pereunt ista, & vitæ suæ ruditate, ac feritate sterilesunt; & ita hospites hi, huc aduenientes equis eius traduntur deuorandi.

Virtutes siquidem omnes vitæ humanæ aduenæ sunt & verè hospites aduentitiæ, ab humanis, verè humaniter recipiuntur; ab his verò qui agrestem ac rudem omnino incolunt vitam ruditer & agrestè admodum excipiuntur, imò vitijs traduntur deuorandæ; donec tandem adueniat Hercules vir fortis ac prudens, iustus ac potens, qui tantæ iniuriæ vindex, horum hominum agrestem vitam & immanitatem supplicio publico vindicat, ipsosque torquet, ac pœnas scelerum suorum poscit, ita vt tradantur & ipsi equis suis, hoc est vitijs deuorandi. Aequum enim &

Virtutes aduenæ sunt vitæ humanæ.

iustum est, vt qui virtutem non coluit, & hospitem aduenientem humaniter non recepit, at truculenter repudiauit, & genio vitiorum suorum nimis indulget, pœnam tanti sceleris tandem recipiat : sic scelera sceleratum torquent ac vitiorum suorum pœnas, ac supplicia exposcunt; vnde illud; Vnumquemque suum vexat scelus.

Sic Diomedem Thraciæ Regem hospitum carnibus & sanguine depascentem equos suos, deuictum ac debellatum ab Hercule, & equis ipsius in pabulum traditum, ritè moraliter interpretatum habemus.

*Diomedes
quid apud
Chymicos.*

Iam verò quid secreti, & Arcani physici contineat hæc fabella, altius est inquirendum. Diomedem Thraciæ Regem, Mercurium Philosophorum interpretamur; est siquidem Mercurius verus Diomedes, crudelis & immanis, terræ frigidæ incultæ, ac infœcundæ Dominus, agrestis ac rudis valde; adeò vt hospites suos omnes qui illum inuisunt ac eius contubernium quærunt & expostulant, corroderenti sua virtute, ac dissoluendi potentia, quæ equorum edacitati æquiparari potest, disperdat ac necet.

Sciunt enim omnes Chymici metallâ omnia, imò & reliqua cuncta naturalia, quæ Mercurio Philosophorum associantur, ab ipso corrodi, & mortem
pati,

pati, ita vt spiritus Mercurij, qui sunt illius equi pascantur carne & sanguine hospitum suorum: donec tandem adueniat Hercules, qui erit Chymicus aliquis insignis, virtute & genio clarus, qui Mercurium hunc, seu Diomedem Thraciæ Regem deuictum ac superatum equis ipsius tradet deuorandum, hoc est spiritibus Mercurij ex quibus fit aqua Mercurialis, committet ipsum Mercurium deuorandum, vt Regnum metallicum vindicetur à tali tyranno, quo mortuo exsurgit alius Rex metallicus & mineralis, qui benignius multò, ac liberalius suscipit hospites, suos, vt pote regni facultatem & potentiam suis hospitibus communicando, & impertiendo, vt & capitula sequentia ex laboribus herois nostri commonstrabunt.

Equi Diomedis chymicè quid sunt.

Vel licet interpretari Diomedem nostrum, Mercurium Chymicum: hospites autem Diomedem visitantes & inuisentes, sunt Chymici & Alchymistæ qui visitant Mercurium, & tractant ipsum & interdum sæpe sæpius pessimè tractantur ab ipso, dum opus vanum tentant & in summam paupertatem deueniunt, tunc temporis possunt dici ab equis istius Diomedis seu Mercurij deuorari, & comedi: verè enim deuorantur ab equis Mercurij Alchymistæ dum in eius operaria officina,

Alchymista visitat Mercurium & pessimè tractatur ab ipso.

paupertate & miseria contabescunt & pereunt: Mercurius enim nō vincatur ac superetur penitus, veluti Diomedes aliquis, hospites hos incultos, & imprudentes virtutibus ac proprietatibus occultis tanquam equis suis tradit deuorandos. At si chymicorum aliquis ad eū fortis ac prudens reperiatur, vt ipsum Mercurium seu Diomedem Thraciæ Regem vincat, & equis suis, seu ipsiusmet virtutibus ac proprietatibus tradat deuorandum & comedendum, tunc verè nouus erit Hercules, & regno fructur ingenti ac ditissimo. Hic admonentur Chymicæ artis alumni, quid agere debeāt in opere Chymico tractando, ne à Mercurio quem inuisere tentant palatiumque eius & domum Regiam ingredi cupiunt pessimè habeantur, & ne miserè & calamitosè pereant in domo eius, quod enim ipsis imprimis est peragendum morti tradere debent Mercurium & carne & sanguine eius pascere equos suos, hoc est spiritus suos, quos superius proprietates & virtutes occultas diximus. Qui quidem spiritus communiter aues & corui dicuntur, quidni etiam & equi possent dici, cum & equi pernitate & currendi velocitate, cæteras antecellant quadrupedes, & voraces sint heluones & ingluuiosi, non secus ac corui, qui apud Chymicos omnes

Quid in opere chymico, primo sit agendum.

Spiritus Mercuriales indicant & com-
monstrant voracitate peculiari qua
bollent; non secus ac illi spiritus Mer-
curiales corrodendi potentia, ac facul-
tate, aduersus cuncta naturalia sum-
mopere vigent: Sunt enim ipsi soli
quorum ope, & ministerio cuncta ca-
dunt ac percunt, & in chaos abeunt. Hic
etiam ni cadat & in chaos abeat, plu-
uiam impetrauimus ab Ioue summo
qua irrigandi sunt Alchymix campi,
ne steriles fiant, & infecundi, veluti
Ægyptus quæ eum per nouem annos
sicca & arida penitus permansisset,
tandem accepto augurio à quodam
Thrasea, pluuiam à superis exorari, ac
impetrari posse, si hospites immolaret,
tunc Busiris Ægypti tyrannus, cum &
hospitem Thraseam sciret, tu primus
inquit ô Thrasea Ægypto aquam da-
bis, & fies Iouis hostia primus, quod
Ouidius 3. de Arte argutè canit his ver-
sibus.

*Vndenam
aqua chymi-
ca desumen-
da.*

*Dicitur Aegyptus caruisse rigantibus arua
Imbribus, atque annis sicca fuisse nouem:
Quum Thraseas Busirin adit monstratq; piari
Hospitis effuso sanguine posse Iouem.
Illi Busiris, fies Iouis hostia primus
Inquit, & Aegyptu tu dabis hospes aquam.
Pari ratione valdè sicca & arida est Al-
chymia, nî arua eius & campi irroren-
tur fient omnino steriles & infœcundi:
Acceptum habemus oraculum ab ipso*

*Mercurius
dare debet
aquam Al-
hymia no-
cessariam.*

Mercurio, ni hospites immolentur, non
posse pluuiam à superis impetrari: ipse
met Mercurius hospes est Alchymia:
& verè peregrinus, ergo in ipsum pri-
mum, Busiris lege ac præcepto agen-
dum erit, vt fiat hostia primus, & si
Alchymia det hospes aquam, quan-
tanti esse ponderis ipsi Alchymia cre-
dimus, vt verè absque ea, inutilem &
infructuosam sterilem ac infœcundan-
censeamus Alchymiam.

Ita habemus Diomedem Thracia
Regem hospitum carnibus & sangui-
ne equos depascentem ab Hercule vi-
ctum, & suis met equis in escam &
pabulum traditum.

N ERYMANTHO ARCADIAE monte terribilem aprum omnia deuastantem captans Hercules, eumq; vitulum ad Euristheum adferens quid commonestret, ac indicet.

CAPVT VII.

PAVCI sunt hominum qui in Erymantho Arcadiae monte terribilem aprum omnia deuastantem capiant, imò pauci sunt qui osum venatu persequantur. Erymanthus nobis est, venalium, sordidorum, & illiberalium hominum mens & animum, qui cum circa hæc mundi huius vana & inutilia, aut saltem vilia ac sordida occupetur mons Arcadiae verè dicitur, potest, cum Arcadia asinorum procerorum admodum ferax habeatur, & nihil ferè aliud magni & utilis præter asinos ipsos ferat: hinc etiam mens & animus vilium ac sordidorum hominum, cum nihil præter quæstum vilem & mercimonium adferat, Erymanthus meritò nobis erit Arcadiae insignis ac sublimis mons, in quo

terribilis aper cuncta deuastat, vel vniecta face fabulosas discutiam vmbas, in quo ardens auaritia corrodent ac ferino dente, omnia dilacerat: in his siquidem animis, quæstui & vili lucre deditis, adueniens auaritia plus nocu menti ac detrimenti adfert, aduersus virtutes, moralesque gratias quæ animi humanum exornare debent quàm intulerit aper ille Arcadicus in Erymantho monte.

Mercatores tunc temporis venalesque facti: quærimus non quale sit quid, sed quanti, nisi vndiquaque lucrum elucescat lucem odimus; ac diem illam quæ sine lucro præterijt: honesta, quando illis aliqua spes lucri inest sequimur in contrarium transitori si plus scelesti rata promittant: lucrum omnia vinci & lucro cedunt omnia, hoc ipsum tot magistratus, tot iudices detinet, eorum labor in pretio est, ad lucri strepitum suffragia vertunt, duplici catillanti animi stimulo, lucro & honore, ad hæc mundi fastigia sublimari compelluntur, tanquam in Erymantho Arcadia monte, vbi aper in asperis his & confragosis locis, dentibus suis omnia dilacerat, frangit ne dicam vorat ac perdit, & nullus adhuc Hercules terribile huius apri dentes cohibet ac compescit quin Erymanthum illū Arcadiæ montem sterilem ac infructuosum efficiat

Auaritiam aprum diximus iure merito, quod in syluosis ac asperis locis degat aper, non sicut ac avaritia, montanis ac semiferis adhæreat hominibus, eosque sequatur, eorumque domos colat, & inhabitet: & ut aprum ad conuiuia natum esse existimamus, sic & auatum ad delicias, & voluptates non sui ipsius, sed aliorum natum esse videmus. Quicquid auri vel argenti cõgerit & accumulât, non sibi accumulât, miserè siquidem admodum viuît, cum torqueatur amore pecuniæ, quam nunquam potitur, sed læuior ignibus Aetnæ, feruens amor ardet habendi, quo miser ipse Tantalus heredibus suis parat epulas amplas, & oppipara conuiuia quibus potiri sibi ipsi interdicit, ut verus aper ad conuiuia natum animal censerî possit.

Sed quousque tandem Aper iste Erynantheus, terram nostram sterilem eddet, & infructuosam? nonne fortis aliquis reperietur Hercules, qui Diuûm sanguine satus, hunc terribilem aprum unctâ deuastantem captare queat, & iuum ad Eurystheum adferre possit? Hoc expectandum est ex viro bono ac forti, qui prauas has animi indoles, & ferinas mentis humanæ dotes captat, & domitat, ac ad rectæ & sinceræ rationis arcem conducit, tanquam ad Eurysthei palatium, seu optimi iudicii &

intellectus domum, vt ibi feritatem deponant, & humanam omnino ac ciuilem induant gratiam & leporem: sic Erymanthum Arcadiæ montem ab apro terribili & feroci omnia deuastanti liberamus.

At possunt Philosophi Spagyrici Erymantheum eorum montem ab apro terribili & feroci vindicare, cùmque viuum capere, & ad Eurystheum Regem viuum deferre, modò corrodentem salis mineralis facultatem ac energiam in capitellis suis vitreis ascendentem, ibique omnia corrodentem ac deuastantem edulcorent ac mitigent: hoc est captare aprum, & modo captum ad tincturam eorum perducant, & summam illam ac supremam malorum omnium conficiant medellam, hoc est viuum illum aprum ad Eurystheum deferre. Quid enim sonat Eurystheus, nisi rectum & optimum? rectè ergo, & iure quammaximo philosophi Spagyrici, aprum Erymantheum, qui eorum Mercurius est, captant cùmq; viuum ad Eurystheum deferunt, modò ipsum coagulent, fixent, & ad supremam eorum medicinam conducant, quæ illis verus est Eurystheus, ipsos suscitans ac stimulans ad tantos ac indefessos labores suscipiendos, ad cò vt laborando, nunquam defatigentur, sic enim verum Herculem

imitatur, ac iratae Iunonis inuidia, hoc est naturae erga nos nouercae auaritia immortalem sibi gloriam consequuntur, & ad coelum sublimes feruntur.

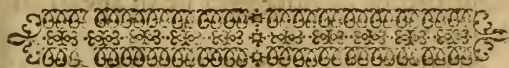
In intimo ac penitissimo huius fabellae sinu, latitat arcanum Chymicum excellens ac mirum: quod enim Philosophi omnes, omni ænigmate, ac velamine occultant, hæc fabella suo cortice pandit, ac indicat, vbinam scilicet locorum quærendus ac captandus est Philosophorum Mercurius, qui hîc aper Erymantheus nuncupatur: ex flore enim Veneris & Mercurio vulgari ritè præparato, elicitur vapor ille vntuosus, qui aper Erymantheus dici potest. Erymantheus nihil aliud sonat, quàm florē Veneris: Erycina siquidem cognomentum Veneris est, & Anthos flos est, vnde non immeritò aper Chymicorum in Erymantho quærendus est, venādus, ac captandus, qui tandem Adonidem Veneris amasium dente suo neci dabit, hoc est Solem qui verus est Veneris amasius, vt sciunt omnes chymicæ artis alumni, & ferè omnes aurifabri, ac metallarij qui cupro seu Veneri, solem admixtum siue aurum experiuntur, tanto amore prosequitur cuprum siue Venus aurum, vt nulla vnquā reperiatur Venus absque scintillis & particulis auri veri, adeò vt Solem, verum Veneris amasium &

Adonidem dicere valeamus; Aper autem qui in Erymantho Arcadiæ monte grassatur, hunc Veneris amasium dente sub inguine percussum occidere debet, quem deinde Venus ipsa in florem Anemones herbæ sanguineo colore rubentem permutare habet, quod fit dum tincturam Philosophorum, & rubicundum tyrium colorem habemus Mercurio physico & sole, qui aprum & Adonidem interpretantur.

At possumus etiam hanc explicare fabellam, asserendo Herculem esse vim fixantem caloris innati metallici, qui Aprum venatur, ac consequitur, hoc est humidum metallicum, & Philosophorum Mercurium, qui verus aper est, propter corrodentem ac soluentem virtutem in Erymantho Arcadiæ monte, omnia deuastans, ac deglutiens, hoc est in magnis & vtilibus chymicæ artis operibus. Potest enim Alchymia propter magnitudinem rerum, & vtilitatem operum, quæ in ea operantur, Arcadia dici, & nuncupari: Arcadia siquidem in prouerbijs antiquorum magnitudinem & vtilitatem rerum portendit: Arcadium postulare dicebant antiqui, pro, magnum quid & vtile postulare.

In Erymantho ergo Arcadiæ monte, hoc est in magno Alchymicæ opere vis fixans ac coagulans caloris innati me-

tallici, qui verus Hercules dicitur vt
 antea probauimus multis rationibus,
 & authoritatibus, Aprum captat seu
 Mercurium coquit, fixat, ac coagulat,
 & ad supremam Medicinam conducit,
 & sic viuum aprum ad Eurystheū con-
 ducit, quo conspecto Eurystheus æreo
 vase se abscondit, quod chymicis indi-
 cat, tunc temporis eo in opere mate-
 riam adhuc percoquendam esse, nec à
 vase adhuc abducendam, ac eximen-
 dam, etsi coagulata ac fixata videa-
 mus, sed adhuc vase occludendam, do-
 nec tincturam tyriam ac purpuream
 habeamus.

STYMPHALIDES AVES

*sagittis interficiens Hercules, vel abenei
 crepitaculi sonitu vsque ad insulam
 Aretiada fugans, quid in chy-
 micis ac moralibus operi-
 bus commonstret.*

CAPVT VIII.

VOT & quantæ adhuc
 supersint Stympthalides
 aues, totam vniuersam
 Arcadiam deuastantes
 sciunt omnes, & expe-
 riuntur, qui circa rerum magnitudi-

*Inuidi sym-
 phalides aues
 imitantur.*

nem & excellentiam, imò circa virtutem sibi comparādam occupantur: insurgunt statim in ipsos infiniti ferè. Inuidi, qui suis vnguibus, ac liuidis linguis, eos acerbissimè petunt, & ab ipsa rerum magnitudine & virtute detrudere tentant. Quod enim magnū vtile ac excellens conspiciunt, in idipsum maledicam linguam soluunt ac veluti vncis timendæ vnguibus Arcadiæ volucres Stymphala colentes, impetunt ipsam Arcadiam, siue Dei arcam, vt vorent & auferant quicquid sacri & occulti est, vel saltem liuore suo, & inuidia velut vmbra alarum obumbrent & obtegant ne in apertum & lucem prodeat.

Stymphalides enim aues has, tantæ ferunt fuisse magnitudinis, vt Solis radios obumbrare dicerentur: sic inuidorum ac zoilorum liuor tantus est, vt virtutis solem ipsum obscurare possint. Lacum Stymphalum incoluere rapaces hæ volucres, vt magis notum habeamus & apertum eorum symbolum: quicquid enim lacus incolit & habitat, propter putrentes & stagnantes aquas, ex quibus originem & ortum trahit, & viuit, inuidiæ & liuoris præbet insigne. Inuidia siquidem vitiorum caput, verè lacus est Stymphalus, quem incolunt rapaces homines, qui lucro soli toti addicti sunt, & quibus aliorum bona

*Inuidia est
lacus Stym-
phalus.*

damno sunt : hi verò volucres Stymphalides habentur & reputantur , tanquam Arcadiam deuastantes , hoc est rei alicuius magnitudinem & excellentiam : Arcadia etenim magna est , & excellens , tum bonis omnibus quibus abundat , tum pascuis quibus pinguescunt animalia quamplurima quæ Arcadiam incolunt , vnde ex copia ac fertilitate alimentorum & vitæ , quibus turget , Arcadia dicta est , quasi Dei Arca , nihil enim Deus occludit , & arcis imponit suis , nisi quod magnum & excellens est ac pretij summi habetur.

*Arcadia
vnde dicta.*

Vnde etiam animam rationalem veram Arcadiam dicere possumus : & corpus humanum , lacum Stymphalum , quem tanquam vitiorum omnium mare patens incolunt volucres Stymphalides , seu vitia humana , quæ adeo prægrandia sunt , vt vmbra alarum suarum solem ipsum humanæ vitæ , hoc est rationem ipsam , & intellectus diuini radios obumbrent , & quicquid est boni in ipsa anima deuastent ac vitient , ni Hercules qui est vir fortis ac prudens , diuina stirpe satus , sagittis suis interficiat vel ahenei crepitaculi sonitu , persequatur ac fuget , ad insulam vsque Aretiada : quod fit dum orationibus ad Deum fuis quæ tanquam sagittæ sunt , vel sonitus ahenei crepitaculi , qui-

*Anima ra-
tionalis ve-
ra est Arca-
dia.*

*Arctiada
insula quid
sit.*

bus vitia omnia ex corporibus nostris, tanquam volucres Stymphalides ex lacu Stymphalo expellimus & fugamus, ad insulam vsque Arctiada, hoc est ad metam rectæ rationis vbi penitus arescunt & sterilescunt.

Corpus etenim nostrum verus est lacus Stymphalus, in eo siquidem deliciarum omnium aquæ stagnantur quæ alimentum & incrementum dant vitijs omnibus, quæ tanquam volucres Stymphalides Arcadiam vniuersam seu animam nostram vitiant ac deturpant, & adeò depopulantur, vt eam sterilem ac infertilem efficiant.

Sic moraliter fugat Hercules Stymphalides aues ex Arcadia nostra, & sagittis interficit, donec venustate prima & antiqua vigeat tota regio, & floreat vndiquaque vernantibus flosculis candore nimio micantibus, & sic vera Dei Arca habeatur.

*Stymphalides aues quid
chymicè sint.*

Quid sibi velint autem Philosophi Spagyrici per Stymphalides aues lacum Stymphalum incolentes, totamque Arcadiam deuastantes, satis aperte indicant multis in locis, dum spiritus Mercuriales hinc vndiq; volitantes in opere Philosophico, & totam terram suam conspurcantes ac denigrantes, eadem præstare, ac aues Stymphalides omnes Philosophi arguunt. Pars si-

quidem fixa terrea in opere Philosophico Arcadia est, quæ magna & prægrandia enutrit ac continet. Aqua quæ supernatat terræ, aut terram hanc circumdat, lacus est Stymphalus, ex quo aues Stympthalides exsurgunt & euolant in auras, hoc est spiritus Mercuriales, qui exsurgunt ex aqua Mercuriali, qui opacitate alarum suarum Solem, hoc est rincturam obumbrāt dum in opere Physico illo, sol Philosophorum putrebit & obscuratur, actione spirituum aquæ Mercurialis, donec Hercules qui est vis fixans, ac coagulans auri Physici, sagittis suis, hoc est actione sua, mira & acuminata interfecerit spiritus illos Mercuriales, seu coagulauerit, ac fixauerit, quod est sagittis interficere aues Stympthalides, vel ahenei crepitaculi sonitu ipsas fugare aues, ad insulam vsque Aretiada. Per aheneum crepitaculum intelligimus vapores exhalantes metallicos qui ex metallo Physico exhalant & feriunt spiritus Mercuriales, & fugant ipsos, donec tandem arescant omnes, & fiant terra fixa, & arida, quod est ad insulam vsque Aretiada fugare: lacus siquidem Stymphalus, qui est aqua Mercurialis nostra pedetentim arescit, ac siccescit, & spiritus Mercuriales pedetentim etiam fixantur, ac coagulantur, & sic ibeunt ad insulam Aretiada.

Lacus Stympthalis quid chymice.

Aheneum crepitaculum quid.

*Alia auium
Stymphali-
dum inter-
pretatio.*

Alij possunt hanc fabellam ad arca-
na particularia chymica declaranda re-
torquere: Possunt etenim Stymphali-
des aues Arcadiam deuastantes, inter-
pretari spiritus antimoniales & Arseni-
cales, qui terram Antimonij fixam
grandem admodum & magnificam
efficacia ac præstantia virtutis eius de-
turpant ac deuastant, adeò vt eam fu-
giant omnes, nemóque velit eam co-
lere, & habitare, propter periculosam
hasce aues, quæ eam infertilẽ reddunt.
Hercules autem sagittis interficiens il-
las aues potest interpretari, Sal petra
qui tanquam ex Ioue, hoc est cœlo
& Alcmena, hoc est terra enatus, v-
sua, ac fortitudine spiritus illos anti-
moniales & arsenicales interficit, & a-
henei crepitaculi sonitu ad insulã vsque
Aretiada fugat; dum illos spiritus fi-
xat, ac coagulat, ac in terram albissi-
mam conuertit, quæ bezoartica est, &
magnæ virtutis, postquam vindicata
est à foedis illis Stymphalidibus auibus
seu spiritibus Mercurialibus crudis &
infixis. Possem ego & tincturam An-
timonij per hanc fabellam explicare.
Ratum enim & stabilitum est inter
medicos spagyricos spiritus Mercuria-
les, Arsenicales & Antimoniales pro-
pter volatilitatem & aëream naturam
qua pollent aues dici, & volucres, &
quia potissimum nocent, ac mortem
inferunt

*Tinctura an-
timonij per
aues Stym-
phalides in-
dicata.*

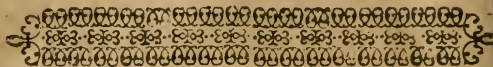
inferunt vitæque animalium sunt maximo detrimento, ideóque coruis, harpijs, & Stymphalidibus auibus præcipuè æquiparari, & sub earum auium symbolis indicari: quia hæ aues rapaces sunt, voraces, & cadaueribus inhiant, eaque persequuntur, vt vitam suam sustentare queant carne & sanguine animalium mortuorum. Sic in tinctura Antimonij videtur fieri: spiritus siquidem Mercuriales qui sunt præcipua causa mortis Antimonij, Antimonij carnem & sanguinem mirificè appetunt. adeò vt totum sanguinem exhaustiant & carnem relictis ossibus solis, terra inutili ac infertili. Spiritus autem hi quandiu persistunt, tandiu carnem & sanguinem deturpant ac vitiant donec ab igne auferantur, qui verus est Hercules, sagittis suis has interficiens aues Stymphalides totam Arcadiam deuastantes: actione enim ignis tanquam sagittis interficiuntur hi spiritus Mercuriales venenosum siquidem omne, ab igne corrigitur, & interficitur, ac in alexiterium conuertitur, & sic purgatur Arcadia tota, ab Hercule nostro ab auibus defedantibus ac deuastantibus illam.

Venenum omne igne corrigitur.

Sic & chymicè & Ethicè interpretatum habemus, quid indicet, ac comonstret Hercules aues Stymphalides sagittis interficiens, vel ahenei crepi-

taculi sonitu, ad insulam vsque Arc
tiada perflugans.

TAVRVM FVRENT EM

*insulam Cretam totam fere deuaſtantem
domans Hercules, eumque victum ad
Euristheum adducens, quid nobis &
Ethicè & Chymicè cōmonſtret.*

CAPVT IX.

*Superbia nil
peius in hu-
mana natu-
ra.*

*Creta insula
quid ſit.*

Ihil ſuperbia magis mon-
ſtrificum reperiri poteſt
in natura humana: hæc
verè Taurus eſt furens
qui naturam humanam
tanquam Cretam inſulam deuaſtat
natura ſiquidem humana vera Creta
inſula eſt, in qua nihil noxiꝝ reperire
licebat, omnia erant ad voluptatem
parata & ad delitias quaſcumque. Vn-
diq; ſcaturiebat vitę æternæ baſamum
& vinum integræ ac ſynceræ volup-
tis; donec Taurus furens ſupervenerit
qui hæc bona omnia ſubuerterit; ſcitur
etenim primū parentem noſtrum ob-
gratiam & iuſtitiam originale in qua
creatum fuiſſe credimus, bonis om-
nibus tum animi, tum corporis afflu-
xiſſe, vt ex ſuperbia & peccato tan-

quam à Tauro furente, hæc omnia bona effusa sunt ac subuersa, vt in hierarchia supercœlesti cernere est; vbi supremus Angelus tanquam Taurus verè furens, totam ac vniuersam virtutum supercœlestium Cretam deuastauit, qui veluti Creta supercœlestis insula nobis habenda est, cum bonis omnibus afflueret, & solis veri gratissimo aspectur vndequaque conspecta haberetur, rerumque omnium creatarum decus, delitium, ac ornamentum esset: at à Tauro illo furente conspurcatus hic Cretus, Cretæ insulæ verā effigiem nobis exhibet. Michael autem Archangelus Herculis ideam, qui Taurū hunc furentem deuicit, ac victū & victum ad Eurystheū Regem, Deum, putā, conduxit inferis detrudendum carceribus, ne tanti amplius foret nocumenti: sic piè interpretantur hæc Græca cōmentata, quæ nihil veri commenti habent, nisi cortice tenuis: hac seclusa medullam prædulcem, ac vitæ succum, tum præsentis, tum futuræ decerpere possunt, qui in naturę secretis supercœlestia arcana degustare solent.

Vt colligere licet ex hoc Tauro furente ab Hercule deuicto, qui nobis arcana & secreta naturalia multa fabellæ huius velo occludit, & obscurat: Taurus siquidem furens, à Nepruno aquarum Deo in Cretam insulam im-

Taurus Creticus quid sit Chymicè.

missus est, vt eam deuastet ac perdat: A secretioribus Philosophiæ Coryphæis Principibus nihil aliud est, quàm spiritus Mercurij, seu aqua Mercurialis, quam Taurum dixerunt Alchimix patres, vt videre est apud Turbam Philosophorum, seu veritatis Codicem pag. 180. alijsque multis in locis, Neque immeritò dicitur Taurus aqua Mercurialis; hæc enim vt Taurus terram Philosophorum inutilem, infertilem ac aridam scindit in glebas, arat & colit, vt tandem suo solo labore, vtilem Philosophis reddat, semini suscipiendo, & idoneam constituat, vt tandem pariat ac fructus efferat.

*Creta insula
quid Chymi-
ce.*

Hæc etiam aqua Mercurialis non secus ac Taurus Cræticus leui irritamēto in rabiem excitatur, adeò vt Cretam insulam deuastet, quæ est terra Philosophorum, quæ nisi prædulci ac temperato regatur regimine, Taurus ille qui eam incolit, eam ipsam deuastat, ac perdit, vt clamant Philosophi omnes, qui de hac Apollinis insula scripserunt: ideò cauendum summoperè nobis est, ne in furorem excitetur: donec nouus superueniat Hercules, qui supernaturalibus, ac subcœlestibus pollens virtutibus Taurum hunc deuinciat, & suo robore penitus vincat.

Præstò autem aderit Hercules, si quæ superius scripsimus notata sint: Hercu-

Item enim diximus vim metallorum ac virtutem fixantem, & coagulantem spiritus volatiles ac infixos, qui quidem spiritus in re chymica facienda tanti sunt momenti, vt tota ars in eis consistat, & si hi penitus innotescerent verè triuialis & vulgaris esset Alchimia.

Spiritus metallici qui.

De his multa multi scripserunt, sed sub ænigmate, & varijs fabularum technis: ignes enim veri sunt, qui purissimis terræ partibus vniuntur, & secundum varios puritatis gradus varia producant metalla: dum aëri & igni metallico associantur, sulphur constituunt metallicum: dum verò aquæ metallicæ vniuntur, Mercurium aliud metallorum principium componunt: dum verò terræ metallicæ copulantur, tertium nobis ostendunt metallorum principium, salem putà: Adeò vt in omnibus & singulis metallorum principijs, imò & in omnibus rebus ignis reperiatur; qui quidem ignis nî suo vitali nectare, naturam omnem, & singulam foueret, actum esset, & verè conclamatum de tota natura, & singulis naturæ rebus.

Quid sulphur quid Mercurium, quid sal produ

Non ergo immeritò ad nauseam vsque clamant omnes Philosophi, sulphur nostrum, Mercurius noster, & ego addam sal nostrum, vbique reperiuntur, & nemo sinè his viuere po-

Ignis natura est lapis Philosophorum, unde vbique reperitur.

test, cùm verè sint ignis naturæ, cuius fotu perpetuo indiget omne compositum, & tota natura: centrum enim cuiuscumque rei, ignis est, qui formam rei & naturam nutrit ac alit, eo deficiente & extincto, deficit & extinguitur robur & virtus formæ, seu naturæ, imò & ipsa forma & natura perit. Ex hoc igne rebus omnibus insito, & potissimum ex igne metallico qui in visceribus eorum residet, paratur sulphur, paratur Mercurius, paratur sal, principia tria metallorum, quæ solo & vnico Mercurialis aquæ ambitu coëscuntur.

*Qua ratione
deuinciatur
Taurus Creticus seu Mercurius.*

Hæc verè Taurus est Creticus qui insulam Cretam, in quam à Neptuno aquarum patre immittitur, deuasat. ni à prudenti rerum magistro & naturæ ministro, tanquam ab altero Hercule prosteratur. Prosteratur autem si molli ignis temperamento foueatur tunc enim temporis, vt in confesso est apud omnes Philosophos, mutatur in terram & verè deuincitur: sic fixatur & verè coagulatur, ac in veram fixam, ac permanentem Philosophorum tincturam conuertitur. Et ità ad Eurystheum Regem deuinctum & funibus perligatum deducunt Taurum Creticum, seu aquam Mercurialem Philosophi, quam verè ad palatium Regium deductam dicere possumus, modò ad auream na-

turan, & auri florem & fructum perducamus: Sunt enim hæc Regia Chymicorum palatia, ibi quies summa est, & supremum humanæ miseræ solatium.

Qui hunc Taurum Creticum nostrū superarunt & funibus proprijs perligant, sciunt quanta postmodum detur animis eorum quies, & gaudium, & an Regijs delitijs æquiparari possint, ne dicam eas ipsas superare delitias: tunc enim temporis nihil fortunæ timetur, satis est sanitatis, satis est diuitiarum, cū maiores expeti non possint. Itaque perpendant quæso chymicæ artis alumni, vtilitatem & pondus huiusce artis, & cū maximi sit ponderis, laboris etiam ac sudoris esse necesse est, ad summa felicitatis fastigia nunquam perreptatur, nisi summa cum difficultate: bonum omne posuere Dij sudore ac labore parandum. Multi sunt & fere omnes huiusce sæculi Philosophi, & Medici qui artem chymicam amplecterentur, modò facilis esset, & leuissimi laboris, facilisque & præcoces adferret fructus, At pace eorum dixerim, si veri Philosophi ac Medici haberentur, scirent vtique magna tardè semper prouenire, & præcoces fructus omnes, putredini esse obnoxios; longos autem, & tardos scimus esse Alchymicæ fructus, sed proculdubio dulces & ma-

Laus Alchymia.

Omne difficile pulchrum est.

turos ; at cum sol spectatores nisi cum deficit, non habeat, nemóque obferuet lunam nisi laborantem. Sic Alchymiam nemo spectat, nisi laborantem ac deficientem, in his solis in quibus deficere oportet, in his siquidem si niteret, suáque profunderet bona, plus adferret nocumenti, quam vtilitatis. Sunt enim pecora campi, & iumenta quibus nullus est intellectus, & quibus solis cardui sufficiunt.

*Alchymia
debet esse ob-
scura.*

Nónne Alchymix dedecori effret & vituperio si margaritas suas ante porcos obijceret, qui desidix tantum incubant, & luto gaudent: viris solum fortibus ac sapientibus Herculeo genere natis poma sua aurea reseruat, vt videbitur inferius, postquam labores alios summos & prægrandes, ab ipso met Hercule exantlatos explicauerimus, qui non inferioris sunt momenti, ad declarandos Alchymix thesauros Tauro hoc nostro Cretico, superato, & deuicto & ad Eurystheum Regem conducto.

ACHELOVM FLVVIORVM
omnium celeberrimum deuincens Hercules,
quid Chymicopijs Philosophis cōmonstret.

CAPVT X.

ERCVLES verus
 est Diuino sangui-
 ne satus, qui Ache-
 loum fluuium vin-
 cere ac superare
 potest: tantus enim
 est hic fluuius, &
 tantæ virtutis ac energix vt formas
 omnes, rerumque figuras suscipere
 queat, deuicta vna, superest alia expu-
 gnanda, ac debellanda, ex vno labore
 quamuis exantlato, emergunt & ex-
 pullulant labores, & certamina per-
 multa: nulla datur certaminis huius
 periodus ac finis.

Quis est ergo inter homines tanti ro-
 boris, ac fortitudinis, vt hæc sustinere
 queat, nemo certe mehercule nemo,
 & vt vera hæc omnibus appareant &
 in aperto luceant: Acheloum fluuium
 dicimus ex sententia hieroglypho-
 rum omnium, scientiam rerum om-

*Quid Ache-
 lus indicet.*

nium, quam qui capere potest, verè diuina stirpe natum, verumque Herculem prædicandum censemus.

Acheloi fluminis ortus.

Encyclopædiam siquidem artium omnium, & scientiarum perfectam cognitionem iusto nomine Acheloum dicere possumus, cum & Achelous fluuiorum omnium maximus, à Pindo monte oriens Aetoliam ab Acarnania diuidens, & in Meleacum sinum defluens, tam vario cursu ac discincto aluco fundat aquas suas, vt verè formas rerum omnium & figuras, ex quarum cognitione & notitia emergit Encyclopædia, demonstrare possit. Quod si quis vir fortis, prudens & acutus, ac studiosus formam quandam, & figuram seu internam & externam alicujus mixti proprietatem & energiam penitus, ac medullitus cognitam habeat: Quid hoc est quæso inter tot ac tantas formarum rerum omnium myriades, quæ mundum hunc vniuersum constituunt quas omnes & singulas notas habere oportet, vt Acheloum nostrum superare valeamus seu Encyclopædiam complecti queamus? cuius vmbra tantum, scientiæ, quæ præ animis hominum nunc temporis versantur, nobis exhibent, & vnius solius notitiam vix habere valeamus, vt testatur diuinus Hippocrates de sola Medicina, quam artem longissimam

*Encyclopædia
quare valde
difficilis.*

ſe prædicat, vitam verò noſtram bre-
 iſſimam vt eius curriculo, eam aſſe-
 ui queamus, tum propter iudicium,
 uod ſummoperè difficile eſt, in di-
 noſcendis rebus omnibus quę ad me-
 icam artem pertinent, tum propter
 xperimenta que tentari debent, etſi
 ericulofa ſunt, quorum ratione di-
 untur medici, experimenta per mor-
 es agere, etſi qui prudentia valent &
 cientia, nunquam illa valde pericu-
 oſa experimenta tentanda ſuſcipiunt
 bſque lethali prognoftico & infauf-
 omine, prius declarato: vnde pruden-
 er conſulunt medicinę patres, deſpe-
 atos ſolis prognofticis eſſe relinquen-
 los, etſi Celfus clamet in deſperatę
 ſalutis affectibus remedium anceps
 potius eſſe adhibendū, quàm nullum.

Quòd ſi vita brevis ſit ad vnicam
 artem addiſcendam, & difficultates &
 anguſtię ex parte humanę mentis
 quam multę ſępiſſimè oriantur, quę
 non poteſt eleuari, ad artis alicuius
 intima indagandā, & percipiendā.
 Quàm multò ergo breuior erit vita,
 ad omnes artes & ſcientias indagan-
 das, & quàm multò difficiliore erunt
 anguſtię, ad artium omnium & ſcien-
 tiarum labyrinthos extricandos?

Hercules tamen potuit & fecit, & quamvis vita breui donatus fuerit, ni-
 hilominus ſat longa fuit ad Ache-
*Encyclopædia
 poteſt adipiſ-
 ci & qua
 via.*

lourum nostrum deuincendum ac debellandum, in cuius sola victoria, totius Encyclopædiæ cursum integrum verum collocamus, vt nos multis in locis operum nostrorum testati sumus, & testatur adhuc omnes Alchymix patres.

Qualis autem sit iste Achelous quem Encyclopædiam superius indicare diximus, iam verò & Chymicæ Encyclopædiæ cursum continere asserimus, nunc nobis est demonstrandum hic iam totius Alchymix thesaurus & fons occultus aperiendus est, in gratiam filiorum artis: nihilominus hi qui artem hanc non callent, nec calle-re student, at potius irrisioni illius & fannæ toto animo incumbunt, occultandus potius est, quàm minimè lumine indicandus.

*Author odit
osores Al-
chymia.*

Quod enim ad me pertinet, si tandem aliquando præfagirem Alchymix osores posse ex scriptis meis aliquid arcani, & veritatis defumere, dubio procul calamus meus, ne tantillum quidem atramenti suscepisse vnquam, ad hæc arcana depingenda vt huiusce farinae hominibus prodesse possint: sunt enim flagro potius quàm doctrina digni: telum & fulmen spagyrica opuscula, quæ iampridem in ipsos iaculatus sum, beneuolentiam, quam illos persequor, satis admodum testantur. Hisce de causis stylo spagyrico ex-

nore & consuetudine authorum huiusce artis, persequar hæc arcana adaperire, quæ tanta sunt, vt verè Encyclopædiam complectantur; Mercurium quidem Philosophorum detegunt ac manifestant, in cuius notione, scientia verè vniuersalis consistit: hic verè Achelous est, fluuiorum omnium maximus ac celeberrimus: maximus quidem est omnium, cum vniuersam irriget terram, imò vniuersum orbem.

Quicquid est in regno animali, vegetabili, & minerali, ad conseruationem sui ipsius, accretionem, multiplicationem & motum, huiusce fluminis eget irrigatione: tanta est huius fluminis virtus & energia, vt si per momentum temporis, & quidem minimum, natura vniuersalis rerum omnium frustraretur tanti fluminis potestas, & irrigatione illico deficeret, & corrueret tota machina mundi, cum res omnes egeant perpetuo motu humidi radicalis sui, ad nutritionem & motum calidi innati.

Quis ergo Philosophorum erit, qui hæc neget cum sole clarius sit, & apud omnes ratum, & sancitum, humidum radicale, cuiuscumque rei, conseruationem esse veram & absolutam rei cuius est humidum radicale innatum & primigenium? eo corridente corrumpit & ipsamet res, eoque vigente,

In cognitione Mercurij Philosophorum encyclopædia consistit.

Humidum radicale est cuiuscumque rei scientia & notitia.

& florente, viget & floret, quicquid est in rerum natura natum. Non ergo immeritò in notione illius Encyclopædiam collocamus, cùm humidum radicale cuiuscumque rei, sit virtus & energia ipsiusmet, & rei virtute nota, & energia rerum omnium, quid quæso est, extra cancellos & limites Encyclopædiæ nostræ?

*Achelous
qua ratione
vincatur.*

Non prodest tamen quicquam admodum istius rei notio, hominibus, nisi victoria Acheloi istius fluminis potiantur; Tota siquidem vtilitas & emolumentum, quod ex notione talis exsurgit maximum, in pugna & victoria Acheloi istius consistit: quo autem Marte, & qua belli armorumque astutia pugnandum sit, cum Acheloo nostro seu Mercurio, vt cum debellare valeamus, id docuerunt ferè omnes Medici ac Philosophi chymici, solum nempe igne debellari, solisque igneis armis cum illo esse pugnandum: vnde illud: Accipe ouum & igneo percute gladio, & accipe aquam & igniuomis constringite furnis, hæc est pugna, hæc est victoria Acheloi nostri: aquæ enim quibus turgēt igneæ sunt, nec vlllo alio possunt præter igneo cohiberi repagulo.

Cogita ergo & fortiter meditare quale debeat esse istud repagulum, & qualia sunt hæc arma ignea, quibus

igneas Acheloi nostri aquas debellare solemus. Datur ignis naturæ, terreæ substantiæ inclusus, qui conuinctus, & mirabili artis ope, cum aqua Mercurij connexus, totum detegit arcanum, & omne pandit ænigma.

Hercules verus, est hic ignis summi Iouis & Alcmenæ filius, qui sua sola claua, & robore Acheloum vincit, ac superat: superat autem constringendo & coagulando: constringit & coagulat terrestri facultate, qua pollet in intimo cordis sui, quod vitæ flammæ & ignes continet. Si scias ignem tali igni administrare, verè ignis ille naturæ, connectetur aquæ vitæ, & fient vnum incorruptibile, in centro terræ puræ, quæ nihil aliud erit, quam ignis, aër, aqua, & terra, in vnum conglobata orbem incorruptibilem.

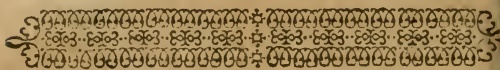
Sic Acheloum vinces, sic verum imitaberis Herculem & Encyclopædiam comprehendes. Latet enim speculum in aquis Acheloi nostri, imò aquæ ipsæ, sunt speculum ipsum in quo licet vniuersam naturam & omnem sapientiam rerum naturalium contemplari: ibi facultates animalium, ibi vegetantium proprietates & metallorum ac mineralium omnium occultas virtutes, ac formas conspiciere licet, hinc cœlorum omnium motus, planetarum ac stellarum omnium influxus,

*Ignis natura
est claua qua
vincitur
Achelous.*

*Speculum
in quo tota
natura con-
spicitur, est
aqua Mer-
curialis.*

vel in hæc inferiora irradiationes , & tandem harmoniam vniuersæ naturæ licet conspicuam & apertam habere sciunt & credunt qui foelici armorum successu Acheloi victoria exornati fuerunt, & speculum hoc contemplant sunt.

BU SIRIDEM ÆGYPTI REGE

*hospites suos sacrificantem, occidens
Hercules, quid Piochymicis Philo-
sophis cōmonstret ac præsagiat.*

CAPVT XI.

*In centro cuiuscumque
rei est mors
illius rei.*

VI medullas Chymicae artis degustarunt, dum mortem rerum omnium contemplantur, asserunt in omnibus naturæ rebus esse incorruptibile mortis seminium quod vnà cum seminio vitæ inseparabiliter permiscetur, quòdque quæ vitæ sunt, tanquam peregrina, & aduentitia occidit, vorat ac perdit.

Illud ipsum vitæ hostem prædicant omnes, & Busiridi Ægyptiorum crudeli tyranno compararunt, & sub eius emblemate, moralia, seu Ethica perpulchra, & physica quamplurima arcana occultarunt. Vitium siquidem quod

Vitium est

quod nobis à natura ipsa implantatum est, & nobis insitum, quod est verum *mortis seminum.* mortis seminum, virtutes omnes quæ nobis aduenæ sunt, & peregrinæ, suffocat ac perdit; ita vt nî prudentia & sapientia summa vtamur, quæ nobis est tanquam Hercules, ex summo Ioue & Alcmena natus, conclamatum est, de vita nostra, & de virtutibus omnibus, quæ sunt vitæ nostræ ornamentum ac decus. At si vigeamus prudentia humana, vt vir fortis quisque vigere debet, vitiū ipsummet de medio iustulimus, & ministros eius omnes occidimus, non secus ac Hercules Busiridem illi insidias parantem ac illum sacrificare volentem interfecit, vnà cum filio Amphidamante & ministris tam diri sacrificij.

Hæc pugna hæc victoria singulis vitæ nostræ momentis pendet ex arbitrio nostro, singulis vitæ momentis insidiatur vitium virtuti, virtus pariter vitij conamina retundit: sic pugnat Hercules, & sic triumphat, & regno potitur Ægypti, sic dulcedine vitæ humanæ fruitur virtus: Alioquin non est hæc vita humana, non Ægyptus mihi aquarum profluuio fecundata, sed brutorum barbara militia ac Thracia ferox, syluosa, & infœcunda, Crocodilorum ineuitabili astutiâ vndiquaque stipata, ad cuius periculum euitandum summa

nobis est opus prudentia , qua sola mundi huius ineuitabiles syrtes , cuitamus , aut saltem vndosas facimus absque periculo.

*Vitium est
eradicand-
um à vita
sani.*

Quod si ad vitæ humanæ decus & ornamentum , vitium imprimis sit eradicandum , quòd sit lolium enecans frumenti granum. Sic pari ratione , vt in rebus physicis vitæ germen pullulet & floreat ac vitæ fructus pariat, mortis seminiū est eradicandum: quale verò, & quid sit mortis seminiū in rebus physicis, ac naturalibus, quod vitæ germē obtundit imò enecat , facile est chymicis inquirendū: Terrena enim recrementa, quæ nihil salis habent, nihil ignis naturæ sapiunt nec sulphuris chymici redolent naturam, ea omnia mortis seminia prædicamus, ea omnia eradicanda fore percipimus vt floreat vitæ germen.

*Generationes
qua ratione
fiant.*

Id natura quotidie molitur omni hora & omni temporis momento in generationibus singulis, rerūque productionibus: putrescunt omnia, & in putrefactione separatur purum ab impuro: ex puro exsurgit vitæ germen & vitæ fructus, & sic fiunt generationes: calidum enim quod est in sale naturæ, agit in frigidum mediante humido, & humidum agit in siccum mediante calido: & sic agunt inter se elementa naturæ, quæ in centro salis eiusdem radices habent, in quo solo centro fiunt no-

æ rerum productiones, præuia corruptione & impuri morte, quod est putæ vitæ inimicum. Illud enim putrefieri debet & mori, vt vitæ inde exsurgat fructus, secundum illud primi Philosophorum omnium: nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit & corruptum, ipsum solum manet, non germinans, nec fructificans: certum est ergo cuncta putrefieri debere & mori, antequam de se vitæ fructus pasciant.

Hoc nobis indicat peculiari in hoc capite Busiridis fabella, quæ nos docet Egyptum vitæ amœnitate, & iucunditate nunquam vsuram, nisi post mortem Busiridis sui crudelissimi tyranni, qui hospites omnes etsi Ægypto, & ibi ipsi perutiles, morti tradebat. Sic pari ratione, nulla erit rebus quies, nec natura quiescet vnquam, quæ est altera Ægyptus, cui Busiris alius dominatur, qui est mortis seminium, quod toti naturæ imperat cuius ope, & ministerio morti omnia traduntur, quæ illi noua, & aduentitia quotidie adueniunt, etsi vtilissima sint illi & fructuosa, donec tandem adueniat Hercules, qui erit vniuersalis ignis, quo Busiris ille naturæ iam imperans, morti tradetur. Per combustionem illam vniuersalem, mortis seminium quod rebus omnibus inest comburetur & in abyssum detru-

Busiridis fabella explicatio.

detur, ita vt tota hinc natura nouam
 fuscipiat formam pulchriorem qui-
 dem, & nulli postmodum morti ob-
 noxiam: tunc erit summa quies rebus
 omnibus & toti naturæ.

Ab hac vniuersali rerum omnium
 morte, & resurrectione, colligunt Spa-
 gyrici Philosophi, rerum particularium
 mortes, & resurrectiones; ita vt post-
 quam innatum illud mortis seminium
 separarunt & vicerunt, nouum consti-
 tuant mixtum, priori longè potentius,
 & præcipuè in metallis, quorum humi-
 dum igneum, viscosum, & vnctuosum
 vitæ germen in se continens, nunquam
 suas promit actiones & energias, nisi
 postquam mortuum fuerit; hoc est se-
 paratum fuerit & vindicatum à fecce
 terrestri & amurca, qua inuoluitur. Se-
 paratur autem ab his omnibus, quæ
 actiones illas nobiles obtundunt imò
 prorsus enecant, ignis ope, & admini-
 culo, qui comburit mortis illud semi-
 nium, seu substantiæ vitalis excremen-
 tum, eoque combusto & corrupto vi-
 tæ flores hinc expullulant.

*Ignis natura
 ex quo fonte
 educatur &
 qualis sit.*

Aduerte tamen ne nomine ignis ibi
 decipiaris; nam ignis hic communis &
 elementaris non intelligitur: est alius
 mihi ignis qui aquæ formam habet,
 qui metalla dissoluit, & intrinsecum
 ignem metallorum multiplicat, &
 custodit ab omni corruptione, &

norte, corrumpit tantum, ac destruit
ecem & limum metallorum impurum,
& attenuat, ac in subtilissimam ac pe-
trantem substantiam conuertit, hu-
midum illud igneum, crassum, & fe-
ulentum metallorum omnium, & ad
substantiam incorruptibilem conducit.
Hic ignis non aliunde sumitur, quam
b ipsomet metallorum fonte; sunt si-
quidem metalla nonnulla cruda, &
incocta, quæ omnimodam & vltimam
non passa sunt fixationem, ita vt in cen-
tro habeant adhuc multum humidi ra-
icalis, volatilis & infixi, quod ab alio
radicali humido eiusdem naturæ, &
essentia, facile elicitur.

Hoc postquam arte Chymica, distil-
tionumque modis varijs purum pu-
rum factum fuerit, animam auri extra-
hit, & argenti depurat & sublimat, &
in corpus purum, & incorruptibile,
perducit, & sic vltimum Alchymia: fi-
nem & scopum attingit.

Hic ignis verus noster est Hercules,
Ioue & Alcmena enatus; metallum
nim cui nomen Iupiter, & terra ex
Mercurio parata, quæ nobis Alcmena
est, constituunt ignem illum de quo
anta dixerunt Philosophi, vt mihi
maiora dicere & clariora nefas sit.

Sufficiat ergo Philochymicis omni-
us ignem hunc, verum esse Hercu-
m qui duram metallorum compa-

*Arcanum
totius Al-
chymia ibi
latet.*

*Metalla quæ
ratione vivi-
ficanda.*

gem, in tenuem pollinem numquam
reducibilem dissoluit, & in salem con-
uertit, omniumque eorum terras de-
purat & steriles, & infœcundas semina
fœcundo imprægnat, & sic parturire
facit vitæ fructus, qui in eorum crasso
& lutofo limo infœcundi iacebant. Sic
Busiridem hospites suos mactantem
occidit Hercules, & Ægyptum metal-
lorum ab ipsius tyrannide vindicat
nam quod in terra metallica impurum
est, & fetidum & corrupti sulphuris
sapit naturam, quicquid illi aduenit in
sui naturam conuertit, & sic multipli-
catur impurum metalli, donec tandem
ignis internus suscitatus ab alio igne
eiusdem naturæ vincat illud impurum
& occidat, terramque depuret, quod
est Busiridem hospites suos mactan-
tem chymicè occidere, & tyrannidem
effugere.

ANTEVM GIGANTEM IN

Lybia, lucta victum suffocans Hercules,

quid commonstret Piochymicis

Philosophis.

CAPVT XII.

ERRAM superare
ac vincere maxima
cunctarum est vi-
ctoria ; nihil enim
terra fortius , cū
stabilis permanens
ac fixa per se existat:
vnde cubo figura-

*Se ipsum
vincere, for-
tissimorum
est victoria.*

rum omnium stabiliori compararunt
terram antiqui , & cor ac centrum
mundi dixerunt , quod virtus ac robur
omnium elementorum in terra quies-
cat , non secus ac in corde & centro
rerum omnium virtus consistit : Nihilo-
minus etsi terra fortissima sit, vincen-
da tamen est, ac debellanda, vt thesau-
ros infinitos possideamus , quī ex eius
victoria in nos ipsos redundant, secun-
dum illud Boëtij : Superata tellus sidera
donat : cœlum ipsum scandere non
possumus, nec supercœlestibus frui bo-

*Absque vi-
ctoria nostrā
cœlum ascen-
dere non
possumus.*

nis, nisi victa tellure, & prostrata eius virtute.

Hoc nobis indicare voluerunt antiqui pugnâ Herculis & Antei: fuit olim Anteus Gigas Lybicus terræ filius, mole corporis prægrandis, & robore fortissimus, à nullo vnquam præterquàm ab Hercule superatus, vtpote cui deficientibus viribus solo matris suæ, putà terræ tactu, nouæ ac recentes exsurgabant vires, ideò lucta inexpugnabilis fuit, & indomabilis, Hercules tamen ipsum lucta vicit, & sublimem in aëra suffocauit.

Quod Hercules olim fecit in Anteo, iam viri fortes ac prudentes, qui Herculis symbolum exhibent, dum affectus & cupiditates domant ac vincunt, Anteam dicuntur vincere, ac superare: cupiditates siquidem & affectus corporis, Antei prosapiam sapiunt, & verè symbolum eius repræsentant, cùm ex corpore originem ducant, quod terra est ab omnibus, vnde & affectus corporis filij terræ verè dicuntur, & Gigantes Lybiæ & monstra Lybica, quæ nobis semper aliquid adferunt mali.

*Anteus quid
repræsentet.*

In hæc corporis monstra verè potest retorqueri prouerbiū αἰὲς θέρεῖ τι λιβύν κακόν, Ex his enim corporis monstris quicquid malī patitur ratio, ex hoc fonte, tanquam ex vera Lybia scaturiginem ducit.

Pugnent igitur viri fortes, cum Anteo, ipsumque vincant si brabio foelicitatis, & corona gloriæ exornari cupiant: in terra siquidem collocati sunt, vt cum terra pugnent, & ipsam vincant, & ex tali victoria cœlum petant hæc enim solum itur ad astra.

Quod & Chymix arcanis medullitus indicatur: Videtur enim Deus in his physicis & secretis naturæ operibus, diuina & supercœlestia symbola collocasse. Vt enim menti nostræ diuina stirpe satæ, mandatum est, vt corpori cui immergitur semper obsistat, donec ipsum, ac superet, donec tandem ad suprema, foelicitatis fastigia conduxerit ipsum, & eleuauerit ad supremum sublimitatis gradum: Pari modo Chymix studiosis mandatum est, si artis perfectionis culmen pertingere cupiant, vt spiritibus Chymicis, hoc est substantijs volatilibus metallorum, & corporibus eorum seu terris, bellum & pugnam indicant, in qua pugna spiritus corpora sua, vincere debent, ac ita domare, vt ipsa enecent, ne ad cœlum, hoc est ad supremum puritatis & perfectionis gradum impediatur aditus.

Sic spiritus illi metallici, qui Herculis symbolum habent Antecum vincunt ac superant, & in aëra eleuatum suffocatum retinent, hoc est terram suam & corpus suum secum sublimant & ab

Terra metallica superanda est, spiritibus chymicis.

omni fece & limo terrestri vindicant.
Sic ipsum occidunt, hoc est mutant in
puram, nitidam, fixam, ac permanen-
tem tincturam.

*Quid in chy-
mia diffici-
lius est.*

Hæc victoria, hæc pugna in rebus
chymicis maxima cunctarum est vi-
ctoria, atque pugna; nihil enim diffici-
lius est, ac magis arduum, quàm An-
teum chymicum vincere: in apparatu
siquidem ipsius pugnae & victoriae, ne-
cesse est, vt coelum terræ misceatur, ter-
ramque coelum fieri oportet, & vt
ambages, verborumque tricas mittra-
mus: necesse est, vt terram metallicam,
hoc est salern metallicum occidamus:
occiditur autem si spiritui suo conuer-
tetur, qui cum igneam & ætheream
habeat naturam, summam habet in
hanc terram potentiam, ipsamque pe-
netrat & alterat, atque per aëream
suam substantiam, ad aëris naturam
conuertit: sic sublimat Anteam, hoc
est terram metallicam, puram, nitidam,
aëream, ac igneam reddit, quod agere,
hoc opus hic labor est: nihil siquidem
clamant Chymiae patres, confert arti
nostræ, quin aëris sapiat naturam in
aëre vita est, & perinde in vitam, omnia
conuertenda sunt, antequam prodesse
possint. Addam & ego terram esse su-
blimandam & attenuandam; quia apud
Alchymiam, tinctura tantum perma-
nens ac fixa quæritur, & spectatur;

Terreum verò crassum & grossum nullo pacto tingit, nec vllum ingressum habet, nec perinde alterare aut mutare potest. Aereum solum est, quod tingit, penetrat ac alterat, ac inde necesse est in Chymia facienda, in aërem terram metallicam esse conuertendam. Vnde non ineptè definiunt lapidem suum, & tinturam chymici Philosophi: quoddam compositum ex igne & aëre auri vel argenti, vel corpus tingens, originem habens ex duobus elementis, scilicet igne & aëre.

Terreum non tingit sed ignem & aëreum.

Clāgor Bucina pag.

482.

Qui ergo sciet terram nostram in aquam conuertere, & hanc aquam in aërem, & aërem hunc in ignem, & ignem in terram; conuertet & tinget omne corpus, & Hermetis magisterium perfectè possidebit. Ne putet tamen chymixæ alumnus hæc elementa quæ illi sunt adinuicem conuertenda, elementa simplicia & communia, quibus natura communiter vtitur, ad res omnes producendas, eductus primo ex eorum elementorum centro, tribus primis principiis, scilicet sale, sulphure, & Mercurio, ex quibus natura producit, ac generat omnia in vnoquoque & singulo naturæ regno: Sed esse elementa elementata, hoc est substantias metallicas compositas ex quatuor elementis, & tribus rerum principiis, quæ cum habeant qualitates elementorum

Quid sint elementa chymica.

communium suæ substantiæ prædominantes, nomine elementi cuius qualitas cæteris præcellit, insigniuntur: Sic substantia metallica illa, cui terræ partes supremum tenent gradum terra vocatur; & sic de cæteris metallicis substantijs solent effari Philosophi Spagyrici: quæ substantiæ quamuis nomine plurali efferantur, vnica tamen sunt substantia, & ab vno solo & vnico naturæ fonte prodeunt & exsurgunt.

Quod acutè notandum est chymix tyrunculis, ne oleum & operam perdant in conuertendis communibus elementis, vt multi præclari viri, ac Philosophi fecerunt, & præsertim Romæ, vt mihi delatum est, ac enunciatum per litteras, quas frequentes ad me miserunt Philosophi Romani nonnulli, qui ex tali, ac simili errore educti sunt, multis à me rationibus in gratiam eorum conscriptis, & ad ipsos Romanam missis, ne in posterum Palladium meū tam præposterè interpretarentur.

Deponant ergo omnes Alchymix candidati, ex animo hanc sententiam: Elementa chymica quæ nobis sunt inuicem conuertenda, esse communia ac simplicia elementa, quia verè ea non sunt, sed substantiæ compositæ ac mixtæ, quæ artis nostræ industria & auxilio ex vnico metallo ad hoc peculiariter à natura creato educuntur, ope &

Tota ars Alchymia ibi est.

ndustria Mercurij Philosophici, qui
ex centro & corde, illius vnus metal-
i educitur, & distillatus & purus pu-
úsque ex hoc fonte eductus elicit ani-
nam auri & argenti ex eadem ipsa-
net substantia, ex qua ipsemet eductus
est. Ipsa autem anima est sulphur tin-
gens ac viuificans semen, quod germi-
nat & fructus dat perdulces & peren-
tes, de quibus qui gustauerint tardum
ciunt occasum, & vitæ radices altas
gunt, & Anteuum verè vincere pos-
unt ac Herculis gloria & brabio coro-
ari. In his siquidem naturæ arcanis,
Antei & Herculis historiam graphicè
epictam habent, qui Alchymix me-
ullam & succum degustarunt.

CALPEN ET ABYLAM

*montes antea coniunctos diuidens Hercules,
quid Piochymicis Philosophis indicet.*

CAPVT XIII.

*Mare Medi-
terraneum
unde origi-
nem habue-
rit.*

ALPE & Abyla per-
petuo iugo conne-
xi montes, terras
mari priuarunt: eo-
rum verò diuisio
medijs terrarum si-
nubus, tot aqua-
rum gurgites im-

missi sunt, vt iam in hodiernum diem
mare Mediterraneum constituent.

*Calpe &
Abyla quid
indicerent.*

Corpus & anima tanquam Calpe &
Abyla perpetuo iugo connexi montes,
dum fuerint nexu primo inter se ligata,
quo Deus ipse cōnexuerat, calamitates
miserias, & angustias, quæ maris æstus
exhibent nescierunt. Postquàm autem
Diuinum illum nexum perdiderint qui
iustitia originalis, & gratiæ diuinæ mo-
dò compactus erat, ab eo ipso tempo-
re immissum est terris, hoc est humanis
rebus ingens mare & procellosum:

Quicquid patimur angustiae & calamitatis ex prima Calpes & Abyla separatione ortum habet.

Primus parens noster, Hercules verè primus fuit, qui hos montes Diuine nexu & gratia coniunctos diuisit, & sua diuisione, mala cuncta terris immisit, nunquam cessatura, donec iterum liuino nexu coniungantur.

Vt enim in supremo & vltimo Dei iudicio, Calpe & Abyla montes inter se oppositi, vnum fient, & in terræ globum conuertentur vnicum, non mari procelloso, sed elemento aquæ tranquillæ inundatum; Si anima humana & corpus, quæ iam varijs cupiditatum affectibus, tanquam procellosis quarum vndis, vndiquaque agitur, num quid fient, non mundi huius amliis tempestatibus agitur, sed elemento diuinæ gratiæ & gloriæ circumdatum & exornatum.

Anima & corpus humanum quando fient vnum.

Postquam hoc arcanum pium & sacrum ex hac dura fabulæ cortice enucleauimus, licet etiam arcana physica, ex eadem cortice depromere. Decet nim maximè Philosophos, & præsertim chymicos sacra & pia rimari, in his naturæ operibus, vt primi fecerunt philosophi, qui Theologiam naturalem, ex ipsa natura deprompserunt, & Christi dictis hac in parte aliquatenus satisfecerunt. Si nolitis credere mihi,

*Naturalia
sunt gradus
sapientia di-
uina.*

credite operibus quæ ego facio : nor-
sum ego vituperandus si diuina & sa-
cra naturalibus admisceam : Sunt enim
naturalia gradus sapientiæ diuinæ, pe-
quos ascendimus ad vmbra quan-
dam cognitionis diuinæ virtutis, v-
patet in Calpes & Abylæ separatione
quæ nobis arcana permulta recludit.
Ea quidem quæ ex corporis & anima
separatione colliguntur, in omnibus
animalium vegetantium ac minera-
lium speciebus ac indiuiduis : in quibus
omnibus quicquid est occulti, secreti
& rari per separationem animæ à cor-
pore, mediante spiritu manifestatur.

*Mare quid
indiket.*

Calpe & Abyla, corpus & animam
repræsentant : Hercules verò ipsos di-
uidens montes, spiritus est mundi, qui
corruptionem & putrefactionem cau-
satur in omnibus naturæ regnis, mor-
témque inducit. Sic mare immittitur
omnibus naturæ rebus, hoc est mor-
inducitur omnibus naturæ mixtis.
Mare siquidem mortem ac pernicien-
repræsentat, propter humiditatem &
aquam caliditate mixtam, qua turge-
in quibus mors rerum & corruptio
consistit, cum fiat corruptio actionis
caloris in humidum. Mare autem sal
abundat, & aqua, imò nihil aliud est
quàm Sal & aqua. Sal verò nihil aliud
est quàm ignis terreæ & aqueæ substan-
tiæ inclusus, actione cuius in humidum

Sal quid sit.

flun

sunt corruptiones, & rerum separationes, hîc etiam spiritus est, & Hercules noster qui Calpen & Abylam montes perpetuo iugo coniunctos, separat ac diuidit, & ex illa diuisione immittitur terræ chymicæ, mare chymicum, cuius aquas colligere habent chymici Philosophi, vt ex his Salem extrahant, ex quo eliciendus est spiritus ille, spirituum fortissimus, qui Herculis naturam, ac robur habet, vt Calpen & Abylam montes chymicos suos, qui sunt eorum sulphura, diuidere valeant: nisi enim diuidant ac separent non dabitur mare Mediterraneum, quod tantæ est necessitatis in chymia facienda, Philosophis omnibus chymicis, quantæ fuit Iasoni Oceanus ad portum Colchicum attingendum, vt hinc vellus aureum asportaret in patriam.

Non possunt chymici Philosophi villo ingeniorum modo Colchorum regna inuisere, versùs quæ tendunt omnes, absque mari illo Mediterraneo, quo Oceanum ingredimur & mare Colchicum nauigamus: Diuidendi sunt ergo montes hi Calpe & Abyla, qui sunt corpus & anima metallica, vt ex horum diuisione, habeamus mare nostrum, quo solo nobis est opus, ad rem omnem chymicā comparandam. Diuidimus autem hos montes, qui in vno corpore coniuncti sunt, ope & auxilio

Ex sale chymico extrahendus est Mercurius Philosophorum.

Herculis nostri, qui est spiritus metallicus, seu Mercurius Philosophorum. & aqua Mercurialis, quæ habet potentiam corpora metallica dissoluendi & præcipuè corpora Solis & Lunæ nostræ, in quibus consistit corpus illud & anima, quæ Calpæ & Abylæ comparari possunt: quibus separatis, & secundum leges, ac normas Pyrotechniæ artis ritè præparatis, columnas verè marmoreas Herculis nostri imponere possumus, & his inscribere literis aureis, *Nec plus ultra*, quia certissimum est naturæ terminos, & artis Spagyricæ limites in his esse montibus. Plus nec ars nec natura potest, quàm & Abylam & Calpen seu corpus & animam separare, eaque perficere, & mari nostro irrigare. Si quis horum montium separationem, animæ & corporis diuisionem, eorumque præparationem non intelligat, abstineat quæso, ab huius opusculi lectione; non enim ibi discet chymicæ artis operationes & labores, etsi labores Herculis ibi depictos & enarratos conspiciat. Sunt enim prius cuique artis huius candidato, addiscendæ operationes Spagyricæ, seu laborandi modi sunt addiscendi, antequam ex opusculo præsentis aliquid utilitatis & commodi decerpere queat.

*In montis
Calpes & A-
byla separa-
tione tota cõ-
sistit ars.*

AVREA MALA IN HESPE-
ridum hortis surripiens Hercules, occiso
prins Dracone pernigili, qui ea cu-
stodiebat, quid commonstret
Tiochymicis.

CAPVT XIV.

INTER delicias & voluptates virtutis fructus decerpere posse, occiso totius vitij spiritu, qui per uigili semper oculo, hos fructus, & mala aurea perpetuò ob-

Virtutis fru-
ctus carpere
opus est Her-
culeum.

seruat, Herculeum certè facinus est: si qui sint inter homines qui tantum valeant verè hominum fortissimi sunt vel à Ioue summo nati.

Nihilominus cum Iouis filij simus omnes, cœlúmque & patriam verè nostram petere debeamus, hæc mala aurea, seu virtutis fructus decerpere debemus: non enim ante datur cœli aperta subire, auricomos quàm quis decerp-erit arbore foetus, hoc sibi ferre munus,

Iupiter instituit, primo auulso non deficit alter aureus, & simili frondescentia virga metallo, itaque non animum depoudeant, qui magnanimos sequuntur viros, non possunt ipsi virtutis fructu radicitus euellere, superest arbor, quae perenni germinat fructu venientibus omnibus degustando.

Virtutis fructus nunquam deficiunt.

Propterea virtutis fructus aurea verum sunt poma : nunquam enim deficiunt nec eorum odor, & color vnquam extinguitur. Soli sunt qui bonitatis ambitum omnem & circumferentiā in se coërcent. Vnde qui viri boni cupiunt esse, omnes autem debent, illo vltulari amore, hos virtutis fructus colligere habent, & Herculis sequi vias, qui virtutum omnia idea est, & viri fortis, ac boni symbolum vnicum est, viam coelestem regiam laboribus suis, ac operibus nobis indicans; & praecipue in collectione, vel potius ablatione malorum aureorum. in hortis Hesperidum, occiso prius Dracone peruigili, qui ea perpetuo obseruabat. Diximus Herculem non collegisse haec poma aurea, sed surripuisse & sustulisse, quia per vim & violentiam sustulit, vt nobis sit indicio, qui in hoc mundo, tanquam in Hesperidum hortis, aurea haec poma habere tendimus, non esse colligenda, sed surripienda & sustollenda : ad quod alludit illud sacrum sacrarum paginarum, Regnum

cœlorum vim patitur & violenti rapiunt illud.

Poma hæc aurea , non possunt aliter haberi , quàm vi , & labore summo , & cum sint virtutis fructus , via virtutis semper ardua fuit , & confragosa : vnde & Dracones permulti , hanc viam inuiam & arduam frequentant & habitant , qui nos tanquam hostes , ab his thesauris , quorum custodes sunt , auerunt ac deterrent.

Virtus vi, & labore acquiritur.

Cur autem Dracones sint thesaurorum custodes ratio in promptu est , ne letur pretium , ac bonum vllum absque labore , secundum illud ; Bonum potius Diis labore parandum : non equum est potiri brabio absque pugna , & certamine , nec coronari nisi quis legitimè certauerit.

Non ergo immeritò Draco peruigil custos fuerit malorum aureorum in hortis Hesperidum : eo enim absente , aptu facillima fuissent hæc aurea poma , nec Herculem expectassent ; fuissent tenim quamplurimi nauci hominum , qui hæc surripuissent nisi certamine ingni , ac pugna fortissima opus fuisset : ea etiam virtuosissimi essent omnes ac magnanimi , nisi cum vitio pugnandum esset , id ipsum ante debellandum , quàm virtutis potiri fructu , eiusque insigniri gloria , non datur rosa sine spinis , nec nucleus sine cortice , ac putamine du-

Cur Draco aurea poma custodit.

ro, quod frangendum nobis est, si eius dulci nucleo, quod intus latet, frui cupiamus.

*Draeo quid
sit in Hesperidum hortis.*

Labor ergo qui in virtute paranda, & in rebus bonis omnibus adipiscendis consumitur, Herculis labor est, & viri fortis opus; obstacula verò quæ opponuntur, & quæ bonum paratu difficile efficiunt, Draconis habent symbolum. Est enim Draco, venenum quod vitæ nostræ insidias perpetuas agit, itaque si tandem quiescere velimus, insidiatorem nostrum occidere habemus, ut vitæ huius commodis, tanquam aureis malis frui valeamus: Nihil autem vitæ nostræ, commodis magis obstat, & opponitur, quàm vitiorum cohortes, quæ tanquam dracones, felicitati veræ vitæ obsistunt, & Hesperidum perturbant hortum, siue humanæ societatis paradisum, ad quem rarus aduenit Hercules, & vir fortis, qui Draconem occidat aureaque mala surripiat.

Quare chymia sit difficilis & ardua.

Quòd si in vita humana rarus est Hercules, rarior adhuc erit & coruo albo mirabilior, in chymia facienda: Conqueritur fere omnis chymicorum turba, de difficultate artis Alchymia. Quid mirum? verus est Hesperidum hortus Alchymia, in ipsa florent ac pullulant aurea verè poma: at peruigili Dracone custodiuntur. Non possunt surripi, nisi occiso custode, custos autem nunquam

occiditur, nisi præuia insigni pugna: omnes autem pugnam hanc reculant, & pugnae brabio absque certamine frui vellent.

Sunt tamen Chymicorum multi, qui hanc pugnam non recusarent, modò scirent leges & normas illius certaminis, in quorum gratiam hic ergo depingam. quæ chymicè possunt describi, vt cuius certaminis leges notas ac pericias habeant. Etsi alij multi sint antequæ, qui idem docuerunt; at non ita facile, nec verbis adeò puris, & extra omnem ænigmatis vmbra prolatis, & expansis.

Antequam pugnam & certamen istud aggrediar, explicandum est, quid apud Chymicos sint Hesperides, quid sit hortus Hesperidum, quid sint mala aurea in his hortis pullulantia, quid leniq; Draco custos horum fructuum, aduersus quem fortiter pugnandum est, ipseque tandem occidendus, vt mala aurea surripi possint.

Hesperides ergo quæ apud Poëtas Hesperii fratris Atlantis sunt filia tres numero, nomine Ægle, Arethusa, & Hesperetusa, nobis erunt & chymicis omnibus, tres illæ naturæ insignes, quæ animalium vegetantium & mineralium sortem & propaginem constituunt Hesperii fratris Atlantis veræ filia, hoc est spiritus mundi vniuersalis sanguine

*Hesperides
quid sint.*

sata, qui frater est humidi innati, seu Atlantis, vt infra explicabitur, Capite sequenti. Hesperus siue hic noster spiritus vniuersalis, genuit has filias, ex quatuor elementis. Hæ singulæ peculiare & singulares habent hortos in quibus aurea verè pullulant mala. Horti sunt indiuidua quæque, quæ in singulis animantium, vegetantium, ac mineralium generibus constituuntur, hæc indiuidua quæquæ fructum habent aureum miræ virtutis, qui verus lapis Philosophorum, seu natura ipsius: vnde clamant omnes Philosophi, lapidem eorum vbique reperiri, quia in centro & corde cuiuscumque mixti latet ignis seu sulphur chymicum, quod est eorum lapis, qui cum auri naturam habeat, seu stabilitatem, permanentiam, & in igne constantiam, & ignis naturalis seu calidi innati sit fons & sedes, & virtutum facultatumque omnium sit fons & scaturigo, ideò malum aureum dicitur latitare in centro cuiuscumque mixti, mixtumque vnumquodque dicimus Hesperidum hortum esse, aurifero nemore pretiosum.

Hortus Hesperidū quales & quis.

Malum aureum quid sit in hortis Hesperidum.

Draco quid sit in horto Hesperidum.

Draco qui peruigili oculo hæc mala aurea in hisce hortis perpetuò obseruat, est moles illa indigesta, terræque inutile pondus, quod in singulis mixtis coaceruatur, & fructum illum aureum custodit, ne ab omnibus rapiat.

etur. Excrementum illud terreum quod
turgēt in omnibus nature mixtis, verus
est Draco, qui nō occidatur aureo illo
fructu cuius est custos frui non pos-
sumus.

Qua voce ergo sunt excipiendi Me-
dici qui Alchymiam contemnūt & vē-
ram medicinam puram putam ægrotis
porrigere se putant, cū tamen vnā
cum medicina, Draconem porrigant.
Adeò vt ventriculus ægrotantium me-
dicina frui non possit, quin ipsemet
prius fungatur officio & robore Hercu-
lis, occidat scilicet Draconem quem
vnā cum medicina vorauit. At læpif-
sime procumbit humi ventriculus, ac
prosternitur, & venenum Draconis,
hoc est vis, ac virtus excrementitiæ ter-
ræ, & sulphuris fuliginosi iungitur
morbo & vna, vitam ægrotantium op-
pugnant. Sic morbi qui per se curabi-
les erant incurabiles fiunt & lethales.
pharmacis malè præparatis: sed de hac
re satis fusè disputatum est multis in
locis: at in vanum, quòd omnes cre-
dere non possint Alchymiam adhuc
perutilem esse in præparandis medi-
camentis. Damno tamen quampluri-
morum hoc vertitur, quia medicamen-
ta, absque vlla præparatione & excre-
mentorum quibus turgent expoliatio-
ne propinantur, & sic non possumus
frui vera Medicina, quæ pura putat est,

rerum substantia in centro & corde, rerum existens, quæ à Chymicis Philosophis malum aureum nuncupatur, & Hesperidum fructus verè aureus & solaris, quum vitæ nostræ & balsami vitalis sit fomes & alimentum.

Habes iam, Spagyricę artis Candidate, explicata & enodata omnia quæ Caput hoc luce clarius, manifestant & ostendunt: docendum superest Draconis nostri certamen & bellum, vt eo occiso ac interfecto, aurifero illo nemore pretioso potiri queas.

In hoc potissimum certamine decent chymicum arma Herculis, claua imprimis, arcus deinde, postmodum pharetra sagittis plena & exornata. Hæc omnia certaminis huius apparatus constituunt omnem: Claua patientia est, ac animi constantia firma ac perpetua, quæ huic arti potissimum necessaria est Arcus est vas chymicum, cuius ministerio & auxilio Draconem occidimus. Pharetra sagittis exornata, est aqua Mercurialis spiritibus metallicis & igneis tanquam sagittis turgens & exornata, quibus potissimum totum perficitur opus. Illa siquidem est aqua, de qua dicitur multis in locis apud doctissimos Chymicos, non moritur Draco, nisi cum fratre, & sorore sua interficiatur. Draco ibi corpus est terreum, & excrementium: frater est calor in-

*In certamine
Draconis quæ
sunt necessaria.*

natus & primigenius : & soror est humiditas radicalis innata , quæ aquam constituit Mercurialem. quæ modo habeat calorem igneum sufficientem & ab omni menstruali sorditie sit probè immuncta, procul dubio Draconem vincit, superat, ac demum interficit, hinc facilis patet aditus ad aurea illa poma euellenda. Et vt adhuc intelligant Spagyricæ artis alumni, modum & normam certaminis huius, notent quæ sequuntur. Sumant sanguinem metalli nostri omnium vilissimi, quod inter lapides cæruleos frequentissimè reperitur, & fimo tegitur foetido, sanguinem hunc facilè extrahent, si Mercurio magnetico vti sciant, qui eductor est animarum omnium.

Hic latet tota Alchymia.

Hic sanguis vnà cum sanguine Mercurij multis distillationibus est purificandus: ex fecibus tartareis illorum sal extrahendus purus, putus, ac nitidus: hunc deinde salem exornamus animalis, quam puram, putam extrahimus ope & auxilio sanguinis superius præparati. Hæc demum omnia æquali pondere simul mixta, vitreo carcere includimus, & Vulcano tradimus custodienda, donec perficiantur, & aureum illud nobis illucescat nemus, pomis aureis vndiquaque rutilantibus exornatum atque refertum.

Dum hæc omnia methodo Spagyri-

ca pertractantur Draconem Hesperidum hortos obseruantem ac custodientem, ab Hercule occisum conspiceret licet, & aurea mala ab Hercule eodem subrepta, modò lynceos habeamus oculos, & quæ in præsentî capitulo dicta sunt intelligamus, quæ captu quidem facillima sunt his omnibus qui Spagyricis artibus, & Alchymicis raris & occultis mysterijs sunt initiati. His verò qui Pegaseio chymico fonte, labra non proluerunt, nec Vulcania viderunt antra, summis erunt tenebris, & plusquàm Cymmerijs obuoluta, sed hos non moror, discant si velint, quæ discenda priùs, antequàm summæ hujus vtilitatis, & commodi fiant participes, antequam terræ fructus colligant Georgica discant, & antequam cœlo chymico beentur, cœlum ipsum fesso & succumbente ponderi Atlante, humeris ferant oportet; non enim Chymia cœlo beat, quin priùs insano iuuat indulgere labori, vt sequenti Capite clarum & manifestum fiet.

Qui chymicam tractat summopere laborandum est.

COELVM IAM FESSO, AC
succumbente ponderi Atlante, humeris
ferens Hercules, quid Piochy-
micis commonstret.

CAPVT XV.

COELVM humeris
 ferre arduum qui-
 dem est, & magna-
 nimi viri opus, nihi-
 lominus mortales
 omnes, vt mortali-
 tatem exuant om-
 nem, vitamque pe-
 rennem habeant, hoc Heroicum faci-
 nus suscipere debent. Cœlum est ani-
 ma humana, quæ cum præcipua sit cor-
 poris pars, cœlestis ac diuinæ propagi-
 nis cœlum meritò dicitur: cœlum enim
 præcipua mundi pars, actionum om-
 nium fons, & scaturigo, animam certè
 humanam repræsentat, cum & anima
 pariter sit actionum & facultatum om-
 niuin radicale principium: & si cœlum
 habeat spiritum, cuius beneficio, suas
 elargitur virtutes rebus omnibus infè-
 rioribus; sic & anima humana vitur

Anima ra-
tionalis &
cœli compa-
ratio.

spiritu, cuius ministerio, corporis facultates & actiones perficiuntur: & si cœlum stellis ac planetis exornetur, quorum micantes radij cœlum ipsum illuminant, ac totum rerum infernarum orbem collustrant; sic & anima humana, micantibus rationis & intellectus radijs, tanquam sole & stellis condecoratur, ac corpus humanum tanquam quid infernum perlustratur hisce radijs.

*Atlas quid
& quare lassetur.*

Hercules quid.

Hoc ergo cœlum humeris ferre, ac sustinere, succumbente pondere Atlante, hoc est corpore, magnanimæ quidem est virtutis; corpus etenim præ longo annorum spatio prosternitur ac lassatur, senescente eius robore. Proinde eget Hercule, ad tam graue sustinendum onus: Hercules erit virtus ipsius viri, quæ sola est senectutis nescia & expers sepulchri, nullo pacto marcescit, sed ex ipso senectutis medio virescit Vnde ipsa sola potens est, animam humanam senescente eius corpore, fesso ac succumbente tanto pondere, sustinere, ne labescat, ac vitijs corporeis inhæreat, & simul vnâ cum eius luto putrescat.

*Cur dicatur
Hercules Atlantem adiuvare.
Quid.*

Sic eget anima nostra, seu cœlum nostrum Hercule, vt sustineatur: quia corpus humanum cum suo spiritu primigenio tandem aliquando debile admodum & quassatum redditur, & ob

hoc fragilitatē suam in sui ipsius ruinā,
cœlum suum, hoc est animam trahit,
nī casum anteuertat virtus quæ semper
in ardua tendit, ac crescit in aduersis.

Possumus interpretari cœlum ab
Hercule humeris latum, vitam esse no-
stram, quæ nī ab spiritu vitali quotidie
fouetur, & refocilletur, tanquam ab
altero Hercule, imminentem ac pro-
ximam minatur ruinam, vt pote fesso
ac succumbente ponderi Atlante, qui
nobis erit humidum radicale primige-
nium, quod quidem verus est Atlas:
vitam enim, seu cœlum nostrum hu-
meris portat: lassatur tandem successu
temporis ac senescit; humidum enim
radicale nostrum primigenium quoti-
die depascitur à calore natiuo, hinc de-
bile fit, ac quassatur eius virtus, ac ro-
bur, vnde ponderi succumbit, nī ab
Hercule succurratur, qui est spiritus vi-
tæ aduentitius, ab alimentis ortum ha-
bens seu ab aëre, tanquam à Ioue & ab
alimentis, tanquam ab Alcmena, pro-
paginem ducens.

Alimenta siquidem terrenæ substan-
tiæ, ab spiritu vitæ, qui in aëre latet, im-
prægnantur & sic dicitur Iupiter Alc-
menam, hoc est spiritus vitæ terram
prægnantem facere, & generare Hercu-
lem, hoc est spiritum vitæ in mixtis
omnibus, qui fesso Atlanti ac succum-
benti, hoc est labenti humido radica-

*Humidum
radicale po-
test dici At-
las, & cur
egeat Hercu-
le, hoc est ali-
mento.*

*Alimentum
cur Hercules
dicatur.*

li nostro succurrit, vt vitam nostram sustinere queat.

Vt hæc perfectiùs intelligantur, ne ve videar ad libitum meum, ac placitum hæc antiquorum cōmenta commentari, repetenda nobis erit Atlantis fratrūque suorum progenies: ex hac enim faciliè colligemus hæc non esse commenta, sed rerum intrinsecam veritatem, & occulta naturæ mysteria coërcere.

Iapeti historia chymicè explicata.

Fuit ergo Atlas Iapeti filius, qui quidem Iapetus ex cœlo & terra originem traxit, vxorēque nympham Asiam duxit, ex eaque suscepit filios ingenio & virtute claros, Atlantem, Hesperū, Epimetheū, & Prometheum: quorum filiorum virtute claruit ipse, potius quàm virtute sua: Atlas cœlum humeris sustulit, Hesperus cœlum conscendit, Epimetheus hominem ex luto finxit, Prometheus ignem cœlestem ex rota solis, ad hominum vsum & commodum furatus est: hoc omne fabulam sapit, nī detecta cortice, medullam videamus, quæ nobis secreta naturæ pandit.

Iapetus est humidum radicale.

Iapetus cœli, & terræ filius, nobis repræsentat humidum radicale mundi huius, quod verè cœli & terræ filius est, quòdque nunquam per se claruit, quia nimis occultum est, & de eo pauca dicta sunt, eaque sub ænigmate, at filiorum

aliorum suorum virtute, & fama clauit, quæ enim gignuntur ab ipso tanta sunt, vt verè ex his fama volet, totumque expandatur in orbem. Atlas naturam mineralium nobis exhibet, quæ cælum versùs ita se extollit, vt montium suorum cacumine cælum ipsum sustinere videatur: Hesperus vegetantium naturam repræsentat, quæ quamuis terræ hæreat, radicésque altas in terra figat, nihilominus caput cælum versùs ita se extollit vt verè coelicola dicatur, quòd in aëris medio viuat, aer enim cælum dicitur. Epimetheus brutorum animantium naturam suo emblemate commonstrat; quia verè eorum forma, virtus, & entelechia ex materia ipsa, tanquam ex luto, ortum habet. Prometheus naturæ humanæ rigorem ac virtutem, tanquam verè celestem & supernaturalem, hieroglyphica imagine nobis indicat: igniculus enim celestem, quem ex cælo furatus est Prometheus, animam humanam esse contendimus, propter diuinam ac supernaturalem eius originem & arcanum omnium, ac scientiarum fontem & principium, vt fertur fuisse igniculus à Prometheo furatus, quem hominibus communicauit, vt cæteris animantibus brutis præcellerent, vt quod natura ipsis sponte negaret, ipsi met arte, mente, & ingenio adipiscerentur.

Atlas est natura mineralis.

Hesperus est natura vegetantium.

Epimetheus est natura brutorum.

Prometheus est natura humana.

Ignis à Prometheo furatus quid sit.

Sic Iapeti seu humidis radicalis mundi progenies, in quatuor has naturas inter se distinctas, & tamen ab vno fonte productas extenditur: quarum vnam tantum, scilicet Atlantis, seu mineralium naturam impræsentiarum fumus explicaturi, & qua ratione ferre cœlum ipsa dicatur, & Herculis ope egere, vt tantum sustineat opus & onus, id omne chymico fumus dicturi eloquio.

*Mineralium
et metallorū
arcanum hic
perfectè do-
cetur.*

Atlantis nomine Spagyrici Philosophi intellexerunt corpus mineralium, quod quidem filius est Iapeti seu humidis illius generalis mundi, & materiæ primæ, quæ æquè generat mineralia, ac reliqua cuncta: hoc corpus minerale animam suam sustinet, quamdiu potest, tanquam cœlum suum: deficientibus verò viribus suis subuenit illi Hercules, hoc est humidum alimentitium mineralium: nam mineralia cuncta æquè nutriuntur, ac vegetantia, & animalia, suo tamen modo: Alioquin non producerentur, nec propriè generarentur ab ipsa natura; quia quicquid illa producit, ac generat ex similibus nutrit & augeat, vt conseruet & custodiat ea quæ produxit. Sic conseruantur mineralia cuncta, quæ natura format, ex sulphure, Mercurio, & sale. Sal corpus eorum est, seu materia: sulphur est vis, ac virtus, seu ignis internus ipsius materiæ, qui cœlum chymicum dicitur: Mercurius

est humidum radicale nutriens, ac fouens ignem illum, seu cœlum sustinens: hinc maximum elicies secretum in Alchymia facienda, si corpus alicuius metalli, seu Sal ipsius extrahere scias, nulla re extranea addita, præter humidum radicale metallicum, quod corpus suum dissoluit, & in Salem primigenium conuertit, & ope ignis purificat, & in candidissimam, eamque nitidam vertit substantiam: Hoc deinde corpus purum putum factum, animam suam suscipit, hoc est virtutem tingentem, seu sulphur, & ignem. Et sic perfectissimè humeris suis cœlum dicitur ferre, mediante Hercule, hoc est humido suo, cuius ope, & auxilio, ad tantum roboris & fortitudinis deuenit; absque enim cooperante humido illo, cœlum suum perpetuò sustinere non potest, quin corruat, ob naturæ suæ fragilitatem, & mortis senectutisque fomitem, quem deponere non potest, quin humido illo foveatur, nutriatur, & sic nouas nunquam casuras acquirat vires.

Cœlum humeris ferre quid sit.

Meditare ergo Alchymix candidate, vt Spagyricæ artis culmen pertingere valeas, quo pacto Atlantem tuum iam lassum, ac fessum, & ponderi succumbentem refocillare queas: vt cœlum suum sustinere queat, dabis illi comitem Herculem, qui ex Ioue, & Alc-

Atlas quæ ratione est refocillandus.

mena natus, vt superius explicatum fuit, tibi negotium omne exsequetur. Eo absente ac exulante, Alchymia nihil nisi monstrifera est, vndiquaque difficultates & angustiae pullulant, quae solui non possunt, nisi ab Hercule solo: eo duce ac comite, facilis est istius descensus auerni, & reuocare gradum superasque euadere ad auras.

GERTONEM TRICORPOREM

*bello superans Hercules eiusque armenta
abducens quid Piochymicis indicet.*

CAPVT XVI.

*Tempori do-
minari sum-
ma est pru-
dentia.*

EMPORI dominari, eiusque potiri rebus, summum est prudentiae humanae culmen, hoc est Geryonem tricorporē bello superare, eiusque armenta abducere.

Tricorpor siquidem tempus est, cū præsenti, præterito, ac futuro constet rerum motu: eius armenta sunt ea quae in suo mensium, horarūque spatio, tanquam in suo regno enascuntur, quae homini aliquando felicitatem portentunt; aliquando infortunium, bono-

rúmque dispendium : vt & armenta pecorúmque greges qui nobis sæpissimè sunt summo detrimento, aliàs verò commodo, & vtilitati quàm maximè.

Hic est verus Geryon qui non solùm tribus Hispaniæ regnis, at vniuersis terræ prouincijs dominatur : viri fortes omnes, ac magnanimi hunc habent debellandum, eiúsque debent potiri rebus ; fortes aliàs, & magnanimi haberi non possunt, quin & prudentes habeantur : nec & prudentes esse queunt absque temporis bello, eiúsque victoria. Quid quæso prudentia est, quàm temporis vsus, hoc est his quæ fiunt, quæ factura sunt vti scire, & ex his quæ præterita sunt colligere quæ facienda, & quæ factura sunt : hoc est tricorporis Geryonis, seu temporis præsentis, præteriti, ac futuri armenta abducere, seu ea omnia, quæ in triplici temporis fronte adueniunt conducere, ac ritè gubernare.

Quòd si hæc in Philosophia morali, maximum habeant pondus in humanis gerendis negotijs : maximo maius habent adhuc in Philosophia naturali, in qua nobis ostendunt quæ peragenda sunt, vt armenta naturæ possideamus, hoc est arcana eius, & thesauros habeamus. Triplex siquidem est natura, animalis, vegetabilis, & mineralis, triplicique vnaquæque vtitur principio sale

*Tēpus est tri-
corpor Ge-
ryon.*

*Natura est
tricorpor
Geryon : eius
armenta sunt
eius thesauri.*

scilicet, sulphure, & Mercurio: Vnde verè Geryon tricorpor natura est, hæc vincenda est ac bello superanda, vt eius armenta abducere, seu eius thesauros possidere valeamus: debellatur autem sequenti methodo, & hac Martis arte.

In vnoquoque naturæ corpore latet spiritus hic extrahendus arte Spagyrica, & communi & Philosophica: quæ quidem ars diuersa ac varia esse potest, secundum corporum varietatem, ac varium in natura ordinem. Animalium siquidem spiritus extrahuntur, ac separantur ab eorum substantia leui quidem distillatione, putrefactione, ac fermentatione præuia, vt iam docuimus in Myrothecio nostro, Capite suo peculiari & in singulis Capitulis libri primi eiusdem Myrothecij.

Spiritus cuiuscumque rei Hercules dici potest.

Hic deinde spiritus purus putusque extractus, Hercules nobis erit, beneficio cuius Geryonem tricorporeum bello superabimus, eiusque armenta abducemus; nam in vnoquoque regno, siue animali vegetabili, aut minerali, naturam tricorpoream triplici suo principio, sale, sulphure, & Mercurio habebimus vinctam & ligatam, nostròque arbitrio subiectam; ita vt ex natura illa habere valeamus quidquid est in suo imperio. Vnde quidquid animantium erit, vegetantium ac mineralium, in nostra proculdubio erit potestate: modum autem

docuimus omnem in Palladio nostro, non est opus repetitionibus vti. Reperiam tantum quæ profunt ac faciunt ad omnes Spagyricos Authores antiquos, ac modernos intelligendos ; in morte quidem Geryonis tricorporis hæc rite perdocentur: nihil enim occiditur, quin putrescat statim : alioquin vera mors non esset. In putrefactione autem , & morte rerum omnium separantur omnia, quæ compositionem constituebant præcedentem, humidum imprimis radicale, & innatum, quod nobis est, & Spagyricis omnibus Mercurius: calidum deinde innatum, quod nobis sulphur est, & in centro humidi delitescit : dum verò per distillationem actu separatur, quod vinctuosum est, & oleoginosum sulphuris nostri & ignis sapit naturam: Quicquid autem cineris in fundo vasis relinquitur, caput mortuum nostrum est, fex & scoria, in qua latet sal nostrum, quod est tertium naturæ principium: quod quidem purum, putum, nitidum ac candidum lotionem multiplici faciendum est, vt ab omni vindicetur elementorum fece, deinde calido innato suo, & humido primigenio, prius optimè defecatis connectendum. In his autem operationibus chymicis verè Geryonem nostrum tricorporeum superamus, & quicquid est in suo regno ac Imperio verè abducimus. Nihil enim

*Principia natura qua
methodo se-
parari possunt
& qua ra-
tione connec-
tenda.*

est virtutis ac facultatis, quin certissimè notum, manifestum, ac nobis adeptum sit, vt facillimè credunt qui in regno minerali æs Philosophorum, verum tricorporeum Geryonem vinctum ac debellatum viderunt, de quo cum silentio harpocratico semper est loquendum: quòd corpore, anima, & spiritu constet eatenus tricorpor est; ea siquidem tria corpora sunt, quamuis animæ, & spiritus nomine efferantur. Corpus est sal eius, anima est eius oleum: spiritus est eius aqua, quæ quidem tria in vnum redacta debellanda sunt; debellantur autem aqua nostra Mercuriali, quæ nobis est Hercules, vt superius manifestum fecimus Alchymix candidatis, ex fictitia Herculis progenie, & aquæ nostræ Mercurialis origine.

Aqua Mercurij ad opus alchymicum necessaria.

Distilla ergo aquam ex Mercurio, sed puram ac candidam habe, ex fæcibus salem extrahe, eiusq; oleum & spiritum conserua, rectifica omnia, ac in supremum naturæ suæ gradum sublima, & cum hac aqua pura tincturam nostram extrahe ex metallo nostro vili, vitreo, & coque, & aquæ suæ rore sæpissime irriga, lento igne coque: sic Geryonem vinctum in regno minerali, & eius armenta abduces, seu thesaurum mineralium, & metallorum apertum & tibi concreditum habebis, quo Cacumlatronem Vulcani filium semihominem

ac flammiumum certissimè opprimes
vt sequenti Capite tibi clarum fiet.

CACUM LATRONEM VVLCANI

*filium, semihominem, & flammiumum
opprimens Hercules quid Pio-
chymicis indicet.*

CAPVT XVII.

VI bonis aliorum *Inuidi verè*
allatrant & famæ *Caci.*
alienæ clanculum
obloquuntur, hi ve-
rè Cacum latronem
imitantur, eiusque
profapiam redolent;
semihomines tan-

rùm sunt: cùm alteri, & proximo suo
inuidere, nec vllum vlllo prosequi amo-
re, non hominis, sed bruti sit: itaque
cùm effigies habeant solùm hominum,
animos autem ferarum, verè semihom-
ines dici possunt, & Vulcani filij ac
flammiomi: cùm id quod ipsi in
alios euomant, verus sit ignis & flam-
ma comburens ac vstulans; non amor,
non charitas, quibus hominum genus
securum & aureum viuit æuum, sed

*Herculis ar-
menta qua-
lia.*

inuidia est & odium quibus ferreus
omnino putet sæculum : quæ omni
viro prudenti , ac forti vincenda sur
ac superanda , vt tandem pacatè viua
deuictō Geryone tricorpore , seu tem
pore , ex cuius victoria , cū famam
laudem & gloriam quam maximam re
portet , Cacus clanculum furatur ipsa
tanquam Herculis armenta è Geryc
ne deuictō relata : At tandem luit ipsi
pœnas sui facti , & furti , sūsque dequ
euertitur domus eius , & antrum , nih
proderit fumus , nec ignis aduersus Her
culem ; quin igneos elidat oculos & sic
cum sanguine guttur opprimat , tūcque

*Panditur ex tēplo foribus domus atra reuulsi
Abstrāctaque boues abiurateque rapina
Cælo ostenduntur , pedibúsque informe cadauer
Protrahitur , nequeunt expleri corda tuendo ,
Terribiles oculos , vultum , villosaque setis
Pectora semiferi , atque extinctos faucibus ignes*

*Zoilis im-
pendet fortu-
na Caci.*

Simile obuenit Zoilis omnibus , inui
dis , ac detractoribus , furantur famam
gloriam & laudem omnium , sed tan
dem aduenit vir fortis ac prudens , qu
prudencia sua , ac animi fortitudine , li
uorem eorum pandit , ac inuidiam : ni
hil prodest vmbrosa spelunca , nec van
eorundem fumi & ignes , hoc est men
dacia occulta , speciosi pretextus , & ca
lumnia , & commenta maligna , qua
speluncam , fumos , & ignes vanos Caci

obis exhibent: nihil hoc adferet no-
menti viro forti, ac prudenti, quin-
dem Cacus deuincat, ac superet,
sua omnia quæ illi abiurata fuere re-
peret, & monstrosus, ac semiferus
bras in publicum protrahatur Zoilo-
um cadauer.

Quòd si hæc fabella in Philosophia
moralis, sic explicata locum habeat;
uidni etiam in Philosophia naturali,
idem habere poterit: cum & ignis præ-
ter naturam Cacus noster si vterus latro,
Vulcani filius, flammivomus ac omni-
o monstrosus.

Latronem dicimus ignem præter na-
turam, quòd multa furto surripiat na-
turæ, eaque antro suo, & vmbrosâ mor-
is spelunca claudat. Vulcani est filius
monstrosus ac semiferus, quòd ex igne
elementali, non cœlesti originem ha-
beat; vnde monstrosus, ac semiferus,
anquam terræ natus, qui cuncta na-
turalia, & secundum naturæ ordinem
nata depopulatur, & anhelitu suo flam-
mivomo cuncta suffocat, donec tan-
tem adueniat Hercules, qui monstro-
um hunc ignem omnia deuastantem
penitus extinguat. Hercules hic, erit
robur & facultas vitæ, omnibus insita
rebus, quæ Cacus nostrum superat ac
deuincit, quòd facultates suas proprias
& innatas surripere tentasset; nam sæ-
pissime calor ille præter naturam, facul-

*Ignis præter
naturam est
verus Cacus.*

tates naturales , vitæ germen , produ-
cendi energiam, crescendi potentiam
nutriendi robur sibi arrogare vult, con-
tra naturæ leges vnde in ipsas vitæ fa-
cultates irruit. At vita ipsa, seu ignis na-
turæ qui verus est Hercules, excandesci-
ra, & arma capit aduersus Cacum illū
vt videre licet in criticis temporibus, in
quibus morbo grauissimo fungimur
tunc siquidem temporis videmus Her-
culem nostrum, seu vitalem ignem, Ca-
cum nostrum seu ignem præter natu-
ram aggredi, hinc faucibus ingens fu-
mus euomitur, hinc sudor erumpit,
inuoluiturque corpus caligine cæca
glomeranturque cauo sub corporis an-
tro vapores atri, & caliginosi, mens ob-
tenebratur, ita vt cum Virgi lio dicere
valeamus.

*In criticis
tēporibus Ca-
ci pugna cer-
nuntius.*

Faucibus ingentem fumum mirabile dictu

Euomit, inuoluitque domum caligine caca.

Prospectū eripiēs oculis, glomeratq; sub antro

Fumiferam noctem commistis igne tenebris.

Donec tandem Alcides, per fumos,
per ignes, & aquam, Cacum in tenebris
arripiat, & enecet; tunc pacata fiunt
omnia, reserantur pori corporis, refocil-
laturque calor naturalis. Et redeunt
amissæ pristinae facultates, quæ à calore
præter naturam abstractæ, & abiuratae
fuerant. Sic Cacum latronem Vulcani
filium, monstrum ingens, & horrendum
vincimus ac debellamus. At tutiori

igna in chymicis debellamus Cacus
 tunc, si salem chymicum nostrum dili-
 enter aquis alteramus, & suis aquis at-
 titis purificemus, varijsq; cōtritionibus,
 lcinationibus, & desiccationibus con-
 cemus, plurimisque affationibus con-
 ememus, vt fiat terra pura liberata, ac
 indicata ab alijs elementis : tunc enim
 mporis Cacus, seu ignem præter na-
 ram, qui in sale naturę residet, extin-
 guimus, igne nostro naturæ adhibito,
 hi nobis tanquam Alcides semper
 æsto adest, ad hoc arcanum peragen-
 dum : Sunt enim Alcides & Cacus apud
 chymicos, Sal, & sulphur eorum, qui in
 mercurio pugnant, donec Sal sulphur
 cadat, è cuius morte, Sali restituun-
 tur innatę, ac proprię viuificandi vir-
 tes, quas sibi sulphur combustibile
 merè vindicare voluerat : hoc mirum
 insigne arcanum clariùs patefieri
 non potest. Si Herculis tamen & Caci
 opaginem sublimi mentis acie Al-
 chymix candidati perpendere, ac con-
 templari velint, hoc arcanum notum
 habebunt, & Sal, & sulphur Chymico-
 rum percipient, quibus deficientibus
 deficit & Alchymia ; & quibus notis,
 nota etiam est tota ars nostra.

*Alcides &
 Cacus quia
 apud Chymi-
 cos.*

CENTAVROS DOMAN

Hercules, & Augia stabulum repurgans, quid Piochymicis representet.

CAPVT XVIII.

Imprudentes sunt veri Centauri.

IMPRVDENTES & temerarij, qui præcipiti cursu feruntur ac, omnia & incautè, & inscitè ardua quæ tentant, veri Centauri haberi merentur & digni sunt Hercu-

lis claua, vt domentur: neque perinde absonum est, at rationi valde consonum prudentes imprudentibus dominari.

Sunt autem temerarij & imprudentes, veri Centauri; quòd Centauri pernicitate valuerunt, propter semiequiformam quam habere sinxerunt Poëta. Equus siquidem cursus rapiditate summa valet, & calcaribus impulsus fertur ad omnia, etsi sint inuia, ardua, ac præcipitijs obsita. Sic & temerarius ac imprudens ira compulsus, vel corporis aut animi leui quodam impetu tan-

quam acri quodam stimulo concitatus,
ad ardua quæque tentanda, etsi sint pe-
iculosa, eaque vitiosa excitatur. Hinc
exiit toto Mars impius orbe.

*Vinitur ex rapto, nō hospes ab hospite tutus,
Non socer à genero, fratrum quoque gratia
rara est:*

*Imminet exitio vir coniugis: illa mariti,
Lurida terribiles miscent Aconita nouerca
Filius ante diem patrios inquirat in annos,
Victa iacet Pietas.*

Sic Augiæ stabulum crescit ingens, ad
quod repurgandum Herculeæ opus est
virtute; tantum enim vitij ex temerita-
te, ac imprudentia exsurgit, vt verè
Augiæ stabulum dicere valeamus, in
quo propter tria bouum millia stabula-
rum consuetæ, tanta aderat inquinatio, ac
ætor prægrandis, vt maior excogitari
non posset, adeò vt solum Herculem
poposcerit eius repurgatio.

*Augia stabu-
lum quare ir-
repurgabile.*

Non absimili allegoria, in animo te-
nerariorum ac imprudentum propter
infinita ferè vitia, quæ in eo solent sta-
bulari, tantum solet reperiri inquina-
menti, vt maius reperiri non possit:
eius repurgatio legitimus est Herculis
labor, seu virtutis opus.

Quòd si in animis vitiosorum homi-
num tanquam semibrutorum Centau-
rorum, hoc inquinamenti inueniri
contingat, metaphora hinc deducta,
dicere possumus metalla imperfecta &

*Metalla im-
perfecta sunt
Centauri &
filij Ixionis.*

impura, Centauros esse naturæ, quos Ixion ex nube in Iunonis effigiem efformata, suscepit: igneus siquidem spiritus metallicus sulphureus, qui verus nobis est Ixion, cum terram puram ac candidam, salem putà metallicum purum, summo persequatur amore, nec tanto thalamo dignus haberi possit; Ioui etenim soli, hoc est spiritui mundi reservatur, nubem à Ioue obiectam, hoc est terram impuram metallicam persequitur, & cum ea copulatur, & ex tali copula metalla surgunt impura, & imperfecta, vitijs terreis quamplurimis inquinata, quæ Herculi domanda sunt, hoc est spiritui metallico attenuanda: nisi enim attenuetur metalla impura, aquis metallicis, spiritu illo metallico imprægnatis, nihil prosunt arti nostræ, nec ex metallo deinde nostro vili, tincturam & sulphur verè aureum extrahere possunt; quod si hæc non agere possint nullatenus prosunt, at potius nocent, ac veluti Centauri nuptias Pirithoi nostri perturbant, vxorémque Hippodamiam præripere tentant, ni ab Hercule nostro domentur. Domantur autem modò atterantur, & aquæ Mercuriali permisceantur, quæ ita attenuat metalla imperfecta, eaque adeò depurat, vt verè feritatem & agrestem, terreámque naturam dicantur deponere, & verè cœlestia fiant. Nam eo modo,

corpora

*Metalla im-
pura quæ ra-
tione atterā-
tur.*

corpora spiritus fiunt, & terra cœlum
 petit, quod in arte nostra præcipuum,
 ac sublimiorem sibi vëdicat locum: huc
 enim deferenda sunt corpora nostra,
 alioquin nobis prodesse nequeunt, nisi
 corpora fiant spiritus, Ethelia non
 ascendet, ea autem non ascendente,
 vanum est opus chymicum, clamant
 omnes philosophi in Turba; Ethelia au-
 tem est anima occulta metallica, seu
 sulphur naturæ in metallis imperfectis
 occultatum, quod aqua nostra extrahit,
 & ex terreo illo fimo & stercore abdu-
 cit, quod in metallo nostro præcipuè
 maxima in quantitate reperitur. Vnde
 non immeritò clamât philosophi Spa-
 gyrici aurum nostrum, lapis noster,
 sulphur nostrum, & argentum viuum,
 quæ omnia vnum & idem sunt, in
 stercore & fimo reperitur, & in ster-
 quilinijs proijcitur: quia certissimum
 est, animam illam metallicam, seu sul-
 phur naturæ metallicum, inueniri in
 hocce metallico recremento, & scoria,
 quæ verè foetet, & sterco metallicum
 ac sterquilinum nuncupari potest: vn-
 de datus est fabulæ nostræ locus, Au-
 giæ stabulum, ab Hercule solo repurga-
 tum esse: quia certissimum est, hæc ster-
 quilinia metallica, non posse vllò pacto,
 nec vlla artis industria repurgari, quàm
 ab aqua sola Mercuriali: quæ cum ex
 aque & terra metallicâ originem habeat,

*Ethelia quid
 sit.*

*Sulphur na-
 turæ videntur
 extrahi.*

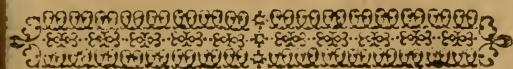
Hercules chymicus verè dici potest, cui soli competit & Centauros Ixionis filios domare, & Augiæ stabulum, hoc nostrum repurgare, domat soluendo, repurgat repetitis solutionibus, filtrationibus & coagulationibus, donec tandem purum putum habeat sal metallicum & spiritum, quæ simul coniuncta & vineta indissolubili vinculo connectuntur, & anima deinde auri, vel argenti permiscetur æquali pondere, & hoc omne vulcano & tempori satis longo datur custodiendum, donec integrè perficiatur: tunc enim temporis solum vas, vnâque materia: hæc enim tria antedicta, vnum sunt, solutq; ignis requiritur vnica fornaculæ conclusus, temperatus ac lenis, perpetuus ac perennis.

In alijs naturæ regnis quæ ratione sulphur naturæ habendum sit.

Sic domantur Centauri, & Augiæ stabulum habemus repurgatum in mineralibus. Quòd si quis in alijs naturæ regnis, vegetantium putà, & animalium naturis, hoc idem agere cupiat, scilicet Sulphur impurum crudum & incoctum à sulphure naturali & verè vitali separare, spiritum animantium, & vegetantium purum putum habere oportet, & cum eo, Sulphur illud naturæ cineribus & terreis vegetantium ac animantium latitans, extrahere, & ad sublimem cœlestemque euehere naturam, quam fixam, ac constantem facere decet, coctione perenni. Tunc certè

possidemus arcanū naturæ mirum , & totius mundi thesaurum, medicinæ basin, ac columnam & mōrborum curandorum tutum Asylum, felix , tērque, quatērque beatus , quem faciunt hæc mysteria cautum, ac prudētem, vt Centauros domare queat , & Augiæ stabulum repurgare valeat, quod inueniet, vbi certē nemo mortalium fere excogitare potest, nī diuina prorsus inspiratione ducatur ad hoc peculiare munus, vel manu alicuius amici demonstrantis ad tanta mysteria perducatur , quod certē hoc mīterrīmo tempore rarissimum est : nam si vix nummus cōcedatur, quā difficultiūs multō thesaurus integer ac infinitus.

*HESIONEM MONSTRO MARINO
expositam, occiso Ceto liberans Hercules,
quid Piochymicis indicet.*

CAPVT XIX.

ASTITATEM muliebrem voluptatis illecebris expositam extinctis ac suffocatis totius libidinis focus , tanquam veris marinis pistricibus ac monstris inclytæ virtutis est labor. Vnde non immeritō finxerunt

*Castitatem
difficillimum
est seruare.*

antiqui Hesionem monstro marino expositam, ab Hercule liberatam esse: Hesione siquidem castitatem muliebrem insigni pulchritudini cōiunctam, sub huius ænigmatis vmbra nobis ostendit, quæ fere semper voluptatis illecebris exponitur, vt sibi tutos vitæ muros construere valeat, hoc est vt sibi legitimum sponsum adipisci queat, qui tanquam murus ahenus ipsam tutari potest. Fertur siquidem Laomedontem Hesionem patrem, hanc dono promississe Apollini & Neptuno, ob constructos ac fabricatos Troiæ muros, quam cum tradere, vt promissis stare, recusasset, indignatus Apollo, & Neptunus; pestem ac inundationem Troiæ immiserunt, quibus calamitatibus obsessa Troia, nunquam potuit liberari, nisi secundum oraculi responsum virgo Troiana singulis annis monstro marino deuoranda traderetur: Sors tandem incidit in Hesionem Regis ipsius Troiani filiam, quam solam expectabant Apollo ac Neptunus: hanc iam scopulo alligatam ac infandæ morti proximam, Hercules fortè fortuna, hæc transiens, illam ac liberatam, occiso prius monstro, Laomedonti se tradituram promisit, modò equi diuino semine procreati, in præmium tanti facinoris ac beneficii, sibi traderentur: hunc igitur in modum pactione facta,

Historia Hesionis.

Hercules Hesionem à faucibus horrendi monstri liberauit, occiso monstro. Indignatus tamen Hercules cum equi promissi non sibi traderetur, Iliū expugnavit, Laomedontem interfecit, & Telamoni qui primus omnium murum cōcenderat, Hesionem vxorem dedit.

Quot iam sunt homines Laomedōti similes, qui ut sibi vitæ commoda ac munimina, tanquam Troiæ muros adipiscantur omnia tentant, & periurij suis fallunt omnes, donec tandem pereunt ipsi, fortunæque eorum euertitur, & optima quæque quæ illis pretio summo erant, fortibus distribuuntur, mō & castitatem virginum quæ illis maximo habetur pretio, monitris exponitur marinis, hoc est hominibus voracibus, è quorū manibus vix elabuntur, nisi virtute quadam Herculea, & verè heroica id contingat, quæ fortè, fortuna, in hisce humanis calamitatibus obuiam aliquando, sese effundit.

At in hisce fortunæ casibus rarus est Telamon ac Hercules, hoc est, viri fortes, & insigni virtute præditi, rarò occurrunt qui ab hisce calamitatibus nos emergant: quòd si fato quodam id contingat præstò illis adsunt equi diuino semine procreati, hoc est fama, & gloria, sunt pretium tanti facinoris, quæ veluti equi Pegasei, tantum facinoris & heroicæ virtutis, ad cælum

*Explicatio
historiæ He-
siones,*

vsque extollunt, & per vniuersum terrarum orbem deuehūt : fama siquidem & gloria sunt diuinæ propaginis , quæ nos ad periculosa quæquæ tentanda compellunt ; ea enim est vis , ac robur famæ , ac gloriæ , vt ad ea acquirēda difficilia quæque adimus , hisque aditis , laboribusque susceptis nullus inuenitur , qui mercedem rerum gestarum non desideret gloriam. Quorum palato non sapiet hæc moralis explicatio , intima naturæ rimentur , vt videant quid in centro cuiuscumque rei pulchrum sit , & virginis Hefiones nobis exhibeat imaginem , & simulachrum. Terra siquidem perpulchra latet , in omnibus naturæ indiuiduis , quæ Virgo dicitur impolluta , & incorrupta , quam solam expostulant Neptunus & Apollo , hoc est humidum & calidum innatum cuiuscumque rei . in pretium ac mercedem constructi Troiani muri , hoc est corporis fabricati : humidum etenim & calidum innatum construunt & fabricant corpus cuiuscūque rei , & in præmium tanti facti Hefionem exposcunt . hoc est terram puram ac virginem , quæ salis naturam sapit expetunt , vt in ea perstricto societatis vinculo , viuant ac perdurent : in alijs enim corporis partibus persistere non possunt , pestis illicò adest & corruptio , mors & destructio corporis , quod antea ipsamet

*Hefiones
chymica qua-
lis & qua.*

ostruxerant. Corpus crassum ac sæcumentum verus est Laomedon, qui Hesionem suam hoc est terram illam puram, quæ in centro suo latet, Apollini & Neptuno, recusat: Peltis hinc aduenit & corruptio, donec tandem Hesiõe, seu terra illa virgo, humiditatibus orrumpentibus, acri mordacitate proptitis, ac salsedine plenis, quæ in omni corruptione turgent, deuoranda trahitur. Præstò tandem adest, diuinus Alides, hoc est spiritus mundi, qui suo obore, ac diuina prorsus agendi facultate, ac potentia, Hesionem, seu terram illam virginem, è corruptione illa indicat, destructis humiditatibus orrumpentibus tãquam mōstris marinis: Corpus adhuc viuens tradere non vult, Herculi spiritus suos, qui sunt equi diuini semine procreati; spiritus siquidem itales vniuscuiusque corporis cœlestis sunt profapix, & proinde non tenerè à mythologicis equi diuino semine nati nuncupantur., quòd ab influxu solis, radiisque eius ortum habent: hinc etiam influxus radijque solares, equi dicuntur solis.

Corpus crassum Laomedon est.

Influxus celestes equi dicuntur.

His ergo equis seu spiritibus vitalibus Herculi non concessis, Troiæ indicitur bellum, eaque destruitur ac euertitur, Laomedon interficitur, equi illi diuini possidentur ab Hercule, & Hesiõe Teamoni nubit, hoc est, corporis prima

compages euertitur & destruitur, corpusque ipsum, quod est Laomedon morti ac neci traditur, spiritus eius traduntur ac permiscantur spiritibus generalibus mundi: Purum autem corporis seu terra illa virgo, nouum ac recens suscipit corpus, priori fortius ac nobilius, & sic Telamoni iungitur, hoc est spiritui primo connectitur qui ad corpus primum destruendum primus impenditur. Sunt enim spiritus qui primi, corporis destructionem moliuntur, & iunguntur terræ, virgini corporis, & sic dicunt Mythologi Telamonem Hesionem ducere vxorem: Hercule Laomedontem interficere, Troiam euertere & equis potiri diuino semine procreatis.

Purum corpus est Hesionæ, seu terræ virgo.

Omnium rerum ortus ac interitus Hesionæ fabula deteguntur.

Sic rerum omnium progenies & ortus ac interitus sub huius fabulæ tegmine nobis deteguntur: & quod secretum est, & arcanum in intimis naturæ thalamis omnium oculis exponitur expectandum: si qui sint, qui hæc non videant sciant pro certo, glaucamate oculos eorum infici, non est possibile clarius loqui, ac interpretari naturæ mysteria, nisi manuali experientia manifesta fiant.

INSVLAM CONDIRIPIENS

*Hercules eiusque Regem Eurypilum vnâ
cum vxore & liberis neci dans, quid
Piochymicis portendat.*

CAPVT XX.

AC I imponere legem, parcere subiectis, & debellare superbos, hoc inclytæ virtutis est opus, ac fortitudinis eximiæ fama, ac gloria. Fertur Eurypilum, Herculem de Troia ac Laomedonte triumphantem, hospitio recipere noluisse, cum insulam Cõn tempestate aduectus appulisset Hercules. Quam in humanitatem, virtutisque contemptum ægrè ferens, totam diripuit insulam, Eurypilum interfecit vnâ cū vxore, & liberis, & meritò quidem, ac summo cum iure; virtuti siquidem ac fortitudini obistere velle, impari robore, ac fortitudine, imprudentiæ summæ viuum est simulachrum: victori exercitui etenim ac

*Fortitudinis
insigne quale.*

*Exercitui
victori recur-
tere debimus.*

*Fortitudini
non est ob-
stendum.*

triumphanti vnusquisque prudens ac sapiens, si sit impar viribus, aureas & argenteas debet illi parare vias, cum donis maximis, ac muneribus præclaris occurrere illi, vt aliò vertat viam, & tutā ac quietam linquat patriam: si hoc fecisset Eurypilus insulam & regnum suum, non Herculi præbisset diripendum, nec suæ mortis, vxoris, ac liberorum omnium suorum causam & occasionem sibi ipsi adsciuiſſet, sed pacatè ac tranquillè regnasset. At fatale est incautis, cum periculo, ac bonorum suorum detrimento, prudentibus ac sapientibus, vitæ normas ostendere, unde ipsis natum est prouerbium: *foelix quem faciunt aliena pericula cautum.* Ex his ergo patet, Herculi, hoc est, fortitudini inuictæ nunquam esse obstendum, at potius blandiendum; hinc nobis multum exsurgit emolumenti, illinc verò calamitatum gurges emergit.

*Cos insula
qua ratione
diripiatur.*

Non secus ac in chymicis arcanis tractandis contingere solet, si fortitudini spagyricæ, hoc est, spiritibus æthereis, ac igneis obsistere velimus, & viam cohibere, non solum vasa rumpuntur; at etiam arcanum ipsum chymicum disperditur, vnà cum rebus omnibus, quæ ad arcanum pertinent: Sic Cos insula diripitur ab Hercule, & Eurypilus interficitur, vnà cum vxo-

re & liberis suis.

Heu! quoties id mihi ipsi obtigit, dum spiritus metallicos æthereos & igneos, qui spagyricis Herculis profapia ac indolem repræsentât, cohibere vellem, vasis contractis, ac diruptis, omnia per cineres dispersa sunt, & in aëra volitarunt spiritus, sic direpta est tota insula mea Côs, & Eurypilus interfectus, vnâ cum vxore, ac liberis.

Arcanum siquidem chymicum Rege ac regina constat, ac prole summa, vnde non immeritò, finxerunt Græci Eurypilum interfectum esse vnâ cum vxore, ac liberis omnibus ab Hercule hospitij legibus violatis indignato. Hoc quidem sapissime cōtingit in chymicis arcanis peragendis; dum enim spiritus æthereus & igneus benignè & pacatè non recipitur à terra nostra, quæ est Côs insula, cui imperat calidum innatum fixum, tanquam Rex; & humidum innatum, tanquam Regina, quibus adest proles summa, ac numerosa, spiritus putà multi ac copiosi, tunc temporis dirumpitur vas, terra nimis excandefacta, tanquam Eurypilo bile tumente.

Ob quam rem sint rei spagyricæ candidati hac in parte cautiore, ne in vas calefactum spiritum suum tanquam huc tempestate aduectum proijciant, ed pedetentim infundant, vt Eurypi-

*Arcanum
chymicū Re-
ge & Regina
constat.*

*Quid Rex &
quid Regina
sit apud chy-
micos.*

lus, siue arcanum chymicum benignè recipiat spiritum, siue Herculem. Alioquin diripietur tota insula, & totum peribit arcanum, quod Philosophi omnes in turba sæpe sæpius indicarunt, his verbis: Irriga sæpius, & pedententim infunde, ne submergatur terra nostra, & fiat in ea diluuium: multiplici siquidem via hîc errare possunt chymicæ tyrunculi, vel subitanea aquæ mercurialis impositione, qua vas aliquando dirumpitur, vel nimia eiusdem aquæ irrigatione, qua submergitur nouus & tenellus artis chymicæ foetus, & aquis suffocatur, vel etiam parca & nimis pauca huiusce fontis chymici vnda superfusa, qua aduritur terra nostra, & sulphur nostrum quod temperatam ac moderatâ expostulat irrigationem, sæpiusque iteratam, ne copia vitalis vndæ suffocetur, vel ea deficiente aduratur & vstuletur igneo sui ipsius calore interno, in quibus omnibus, Herculem insulam Con diripientem cernimus, & arcanum chymicum penitus annihilari.

Quibus modis errare possumus in chymia facienda.

AMAZONAS DEBELLANS

*Hercules & Hippolytem earum Reginam iure
belli captam, surrepto eius baltheo, Theseo
suo bellorum socio tradens, quid Pio-
chymicis demonstret ac indicet.*

CAPVT XXI.

ARTE bellóque,
potentes Amazon-
nas, quamplurimi
sunt qui existimant
eas ipsas virtutis, ac
fortitudinis esse si-
lachrum; nihilomi-
nus si ad rationis

*Amazones
quid indicet.*

lancem ac trutinam earum historias re-
uocemus, vitij potius esse veras ico-
nes ac imagines inueniemus, quàm
vllam vllius virtutis, ac veræ fortitu-
dinis præseferant speciem.

Id enim colligimus non solùm ex
nomine, & earum etymo: sed etiam
ex victus regimine, earumque impudicè
ac facinorosè gestis, dictæ sunt Amazo-
nes quòd mammis carcāt: αμαζόνες enim
māma est, vnde αμαζόνες quasi sinè mam-
ma: fuit enim apud illas, cruenta ac

*Amazones
vnde dictæ
earum leges
& decreta.*

penitus Draconica lege sancitum, vt natimares omnes, quos ex viris susceperent, in ipsomet vitæ ortu interficerentur, femellis tantum seruatis, quibus mammam dextram nouacula candenti præscindebant, ne pugnae ac martis arti esset impedimento.

Earum ergo etymon demonstrat, Amazonas mulieres esse, quæ naturali ac diuinæ legi parere, ac obedire nollent, sed fastu ac superbia nimis turgida, etiam cum periculo mortis, ac summo dolore, leges has naturales, ac diuinas perfringere vellent: nonne siquidem lege naturali ac diuina sancitum est, mulieres omnes partum suum nutrire debere, ob quam rem mammas ambas illis, summa cum prudentia cōmunicauit, vt si quando vna harum ægrotaret, vel casu aliquo deficeret, altera partui educando inferuaret: hæ verò mulieres genio naturali, ac Deo ipso prudētiores, vnam tantum sibi arte parabant mammam, eamque solum femellis, non masculis reseruant: quid quæso in rerum serie crudelius, ac vitio ipso turgentius reperiri, possit.

*Mulierī cur
māmas am-
bas natura
dederit.*

*Crudeles
erant Am-
azones.*

Crudelitas in summo est quæ sibi non parcit, ac vitium summum est, quod in ipsa vitæ prauitate, ac morum omnium deprauato cultu, virtutis ac fortitudinis culmen ponit: natis non

parcere est sibi ipsi vim inferre , māmīs
carere velle , est naturales peruertere
leges : bello præesse , Martēque pro-
fiteri , est altiūs quā natura postulat
sapere velle , & quod natura negat in-
uitāque Minerua recusat , discere ac
facere tentare.

Hæc omnia in regno Amazonum
summo cum rigore vigeant , ac pro-
funde vitij regnum potius , quā vir-
tutis imperij præferre speciem
summa cum ratione , contendere vel-
lem : peculiare siquidem est ac vitio
propriū , naturæ ac Deo repugnare ,
virtuti verò , & naturæ & Deo parere
datum est , eorūque leges ex iure
summo obseruare consuetum.

Non ergo temerè finxerunt Græci
Herculem Amazonas debellasse , cū
virtutis sit labor peculiaris , mulie-
brem fastum , superbiam , ac dominandi ,
& imperandi eximiam cupiditatem de-
nuncere , & præcipuè superbiam , quæ
apud Amazonas vera & vnica erat
Hippolyte regina & Imperatrix , caput
omnium , quam iure belli captam The-
teus suo dedit desponsandam , vt peni-
tus deponeret animum superbum , iugo
maritali subiectum . At prius baltheum
ei abstulit , hoc est belligerandi faculta-
tem : Baltheus siquidem est succingu-
um bullis ornatum è quo pendet gla-
dius belli , ac Martis index : Baltheum

*Regnum A-
mazonum
erat regnum
vitij.*

*Hippolyte
quæ indicet.*

*Hippelyte cum
Theſeo nupta*

ergo illi ſuſtulit, hoc eſt præcepit ne amplius Bellonæ ac Martis labores ſuſciperet, ſed munera ſua, penſæque reuocaret, & lanam, linumue colo alligatum fuſo traheret, & ſic tradidit Theſeo nubendam, vt viro forti pareret, & œconomica tractaret & curaret.

Sic in vitijs mulierũ debellandis, prudenter ac fortiter eſt agendum, quæ iſſis conueniunt, & ex natura competunt tradenda; quæ verò earum genium antecellunt, ac ſupra vires ſunt, auferenda, ac ſurripienda veniunt, & virtutibus connectenda ne in vitium vertantur, hoc dictitant morales Philoſophi, vitia vt corrigantur, virtutibus eſſe connectenda, vel opponenda. Hæc ſunt quæ ad Ethicam poſſunt referri. At qua ratione & quo mentis ingenio Amazonum historias ad arcana chymica reuocare valeamus, id ipſum arduum, ac difficile non admodum erit: cum Amazones nobis exhibeant ac repræſentent ſales chymicos, qui in centro cuiuſcumque rei latitant: hi enim præpotentes ſunt, & quamuis naturam femineam præſegerant, nihilominus arma virorum tractant, bellique & Martis labores ſuſtinent: quicquid enim eſt laboris, & belli, in vita hominum, ac animalium omniũ, ac omnium rerum perdurante natura, id ipſum ſal centrale cuiuſcumque rei patitur, poſtquam

*Amazones
ſales repræſentant.*

Postquam victum est cessat bellum, ac labor mixtorū, quo persistunt in indidui specie. Est enim in omnibus naturæ rebus, intestinum bellum, Martéque illo furente pereunt omnia, & occidunt. Sales sunt soli, qui Martis illius furori resistunt, ac regnant, & imperant dum persistunt: Natis masculis non gaudent sed eos occidunt, non secus ac Amazones, quia verè sales naturales cuiuscumque rei, corpora quæcumque interficiunt, quamuis ex ipsis oriātur, Sales tantum centrales reseruant tanquam sui similes, quibus mamnam dextram inurunt, hoc est humiditatem alimentitiā corruptioni obnoxiam detrahunt, exsiccata, ac vstuta hac alimentitia humiditate, quæst verè mamma dextra, qua corpora uæque nutriuntur, hac sublata, & inuata pereunt corpora, elementis coadunata, Sale solo centrali persistente, tanquam Amazonū vera filia atque nata.

Solus in rerum natura reperitur immus Alcides, hoc est spiritus vniuersalis, qui hos Sales vincit ac debellat, hoc est fixat ac coagulat, spiritusque vntiles salium omniū, qui acres ac mordaces sunt, bello, Martéque potentes, dulces reddit, fixos, ac permanentes, & ita ure merito vincit, ac debellat, & præpuè Hippolyten, Amazonum Regiam, hoc est Salem metallicum qui

In omnibus rebus est bellum intestinū

Mamma dextra vstulata apud Amazones quid indicet.

Hippolyte quid apud

*chymicos in-
dicet.*

verè altera est Hippolyte Amazonum fortissima, & imperatrix : Nam hic metallicus est corū salū omniū potentissimus & cæteris omnibus imperat, cui potissimum spiritus generalis, Alcides noster bellum indicit, ac ipsum superat, ac debellat, spirituique metallico, bellorum socio tradit, vt cum ipso coniungatur nexu indissolubili, veluti Hippolyte data fuit, vt nexum matrimonij inseparabili Theseo iungeretur.

*Spiritus me-
tallicus est
alter Theseus*

Est enim Theseus spiritus metallicus, Herculis bellorum socius ac fidus Achates, quem Hercules summopere adamat, & quicquid pulchri, ac rari iure belli, ac Martis impetu acquirit, Theseo suo tradit conuertendum, & præcipuè Hippolyten Amazonum Reginam quam perpulchram, ac potentissimam dedit illi desponsandam : Hoc est, spiritus vniuersalis Mercurij, postquam salem metallicū, ex metallorum compage extraxit, depurauit, omnem extraneam & præter naturam, agendi facultatem ac potentiam in ipsomet domuit ac deuicit, tunc temporis detracto eius baltheo, hoc est corroden- di facultate sublata, qua tanquam succingulo præcingitur, spiritui metallico puro puro, tradit coniungendum, vt ex his iunctis, ac connexis, oriatur tandem Hippolytus castissimus iste filius, qui nefandos Phædræ noueræ con-

*Hippolytus
quid apud*

ubitus fugiens ab equis iuis monstis *chymicos in-*
 narinisexterrefactis, currum suum per *dicat.*
 copulos, ac saxa trahentibus loris im-
 plicitus in varias discerptus est partes,
 quem postea Æsculapius ab inferis re-
 locauit, & pristinae sanitati restituit.

Ex coniunctione siquidem spiritus *Historia Hip-*
 metallici, & salis puri eiusdem oritur *polyrchymicæ*
 sulphur illud, quod Chymici omnes ex- *explicata, tot-*
 optant, quod nefandos terræ impuræ *tam artem*
 anquam alterius Phædræ amplexus *complectens.*
 fugiens, dum currum suū conscendit,
 atris iram fugiens, equis suis, per aëra
 olitat intrà vas in quo sublimatur,
 andem loris implicitus, hoc est coagu-
 titus in varias discerpitur partes, dum
 in cinerem conuertitur, qui in infimo
 asis loco, persistens gehennæ ignem
 atitur, ex quo loco tanquam ab infe-
 s, à philosopho peritissimo, tanquam
 o alio Æsculapio reuocatur, & potio-
 e conuenienti, & nectarea, pristinae
 nitati restituitur, Quod fit dum po-
 one aquæ Mercurialis multoties ite-
 ta, vitæ facultatem, penetrandi po-
 tentiam, ac transmutandi robur illi in-
 undimus.

Hic latet tota Alchymix ars, ac latè,
 ffusèque expanditur omnibus qui
 immis ferè labris chymiam degusta-
 ant: Siqui sint qui adhuc conquæ-
 untur, quòd non clariùs adhuc locu-
 is sim, sciant ipsi si chymici sint, illis

hoc solum fufficere, vt artem penitu
habeant notam, non tamen abſque la
bore ſummo, & meditatione profun
da: laborent ergo neceſſe eſt, ſi labori
bus Herculis perfrui: velint pigros enin
ac nihil penſi habentes, nec Herculi
c'aua, nec Leonis Nemæi inſignia de
cent.

AD INFEROS DESCENDEN

*Hercules, Cerberumque iter prohibentem
triplici catena vinctum ad ſuperos
trahens, quid piochymicis
portendat.*

CAPVT XXII.

*Mori commu
ne eſt omni
bus.*

ORI humanum
eſt, ac omnibu
hominibus ſtatu
tum, legéque diui
na ſancitum eſt; ni
hilominus pauc
ſunt qui Herculi
virtute freti, morti

iter aggrediantur, & ad inferos intre
pidè descendant. Cerberus adeſt, qu
triplici gutture in nos allatrat, & a

*Cerberus
quid ſit.*

de heroïco labore, nos tremulos auer-
t, corpus hoc est, quod triplici faculta-
, naturali, vitali, & animali, tanquam
iplici capite, ac gutture mortis vias
fficiles, ac arduas nobis ostendit. Sed
ec omnia vana sunt: descendendum
ndem est, Cerberúsque iter prohibēs
iplici catena vinctus, ad superos tra-
endus; nisi enim hoc fiat superas non
possumus euadere ad auras, quòd incly-
e virtutis est opus ac labor, sed mor-
s perpetua mancipia sumus, & nul-
m corruptionis nostræ scimus orien-
m, sed perpetuis Solis occasi tene-
is immersi, permanemus. Mori qui-
em perfacillimum est, at mortis æter-
e effugere sepulchrum & hinc æternæ
tæ frui lumine, ac gloria, est verè Her-
ulem imitari, ad inferos descendere
perásque euadere ad auras, quod præ-
arè nobis cecinit Virgilius dum canit
s verbis poëtico metro mensuratis.

Facilis descensus Auerni

*Noctes atque dies patet atri ianua Ditis,
Sed renocare gradum superásque euadere
ad auras*

*Hoc opus, hic labor est. Pauci quos æquus
amanit*

*Iupiter, aut ardens euexit ad æthera
virtus*

Dīs geniti potuere.

Qui nobis viam, ad inferos descen-
ndi patefecere, ac modum docuere,

*Corpus est
Cerberus qui
nos à morte
serret.*

quo Cerberus deuincitur, superásque trahitur ad auras, hoc est mortis vias nos docuerunt, in quibus Cerberus, hoc est corpus nostrum prosternitur omnimodo, ac triplici catena vincitur, amore, putà gratia, & puritate, his enim nodis tanquam vinculis, ad cœlum trahitur Cerberus, qui tamen triplici capite, ac gutture, seu triplici sua facultate in nos allatrat, vt mortem vitæ thesaurum terribilem nobis efficiat, & ab his terrenis ac infimis laboribus nos auertat, ne ab his editis & exantlatis cœlum petere valeamus: præter naturam enim est, ac extra omnes diuini statuti leges corpus, cœlorum intima ac penetralia inuisere, absque morte præuia in qua putrefieri necesse est, corporisq; maculas omnes deponere, & candorem qui cœlo comperit acquirere, quem candorem ac nitorem mors sola, per putrefactionem, & per puri, ab impuro separationem dare non potest, nisi amor diuinus, ac gratia cœlitus infusa superueniant, quæ corporis candorem ac nitorem cœlestem perficiunt, & ab soluunt, & sunt vincula, & catenæ quibus anima nostra, seu diuinus Alcides corpus suum ad supercœlestem euehit auras.

*Vincula quibus vincitur
Cerberus
qualia sint.*

Hæc est diuina Alchymia, quam vi fortis ac prudens, sequi ac tractare omni animi conatu habet, hac si potir

queat nulla alia indiget, cū ex ea sola, & corporis & animæ perennes & incorruptibiles emergant diuitiarum & omnium thesaurorum fontes.

Si quis tamen aliam Alchymiam corruptibilem & temporaneā habere cupiat, & ex his semierutis antiquorū parietinis colligere eam velit, contempletur quæso, quid sit ad inferos descendere Cerberūque triplici catena vinctum, ab ipsis tenebrarum antris ad lucem reuocare, & discet forsā modō animi, ingenijque robore valeat, inferos esse centrum cuiuscumque rei, cuius limini, Mercurius vitæ, adest alligatus, qui totam rei occultam naturam, terrenāque supellectilem fideliter custodit, non secus ac Cerberus Plutonis, ac Ditis antra inuiolanda conseruat.

*Inferi qui
sint.*

Mercurius siquidem vitæ, verus est Cerberus, triplici enim constat substantia, Salis, Mercurij, & Sulphuris, quæ sunt Mercurio triplicia capita, ac guttura quibus omnia vorat, & ad inferos deducit seu morti tradit, sua mordaci, ac acri Salis natura, ac facultate, quā tanquam canino dente, ac gutture omnia, ad materiam vsque primam reducit: est enim proprium Salis omnia interficere & ad vltima ortus ac interitus principia deducere, idē traditur Salem esse custodem totius formæ ac

*Mercurius est
item Cerberus.*

terrenæ omnis virtutis, & Cerberi inferorum custodis veram nobis exhibet imaginem, ob quam rem miretur quælo rei chymicæ alumnus carissimus, subtilem & acutam Græcorum hanc fictionem, qua sub tegmine huius fabulæ, illi manifestatur arcanum totius naturæ potentissimum: per Herculem siquidem nostrum, seu spiritum Mercurij ad inferos descendimus, hoc est omnia ad primam deducimus materiam, in qua sola Cerberum invenimus, triplici gutture allatrantem, siue Mercurium Philosophorum triplici substantia agentem, quem ad superiores triplici catena vinctum deducere oportet, hoc est perficere debemus, ac omnino depurare, & ab omnibus terræ maculis vindicare, ac tandem coagulare, ac figere, & triplici vinculo perligare: oportet etenim substantiam Mercurialem substantiam sulphuris, ac substantiam Salis, quæ in eo reperiuntur permanentes, ac omnino fixas esse, easque puras, ac ætheris & cœli naturam imitari: Alioquin nihil secreti, & arcani huius Plutonici degustabimus; campos Elysios, seu felicitatis humanæ ultimos terminos non videbimus; quia inuictus Cerberus, & triplici illa catena non devinctus prohibebit iter ad inferos. hoc est secreta & arcana quæ in centro latent cuiuscumque rei &

*Qua triplici
catena vinctur
Mercurius.*

præcipuè metallorum , quæ sunt Ditis
ac Plutonis domus, ac palatia magnifi-
ca, non inuifemus ; Cerbero enim non
deuincto ad inferorum prohibetur
iter: Eo autem superato, quicquid est
in regno Plutonis manifestum & aper-
tum habemus, & sic gradum reuoca-
mus, superâsque euadimus ad auras.

Hoc omne tibi domesticum erit, Al-
chymiaæ candidate, si scias dare Mercu-
rium Mercurio, & ignem igni, in hac
enim sola operatione descendet Her-
cules ad inferos, Cerberumque iter
prohibentem, triplici catena vinctum,
ad superos trahet. Compara tibi so-
lum Herculem, & scias illi Theseum
suum comitem inseparabilem admi-
nistrare his solis ducibus, quicquid
erit in regno Mercuriali, inîd & vege-
tabili, & animali, certo certiùs tibi
comparabis.

ALCESTEM ADMETI

*Regis coniugem ab inferis ad virum
reducens Hercules quid Pio-
chymicis indicet.*

CAPVT XXIII.

*Virtus est
semper me-
morabilis.*

VNQVAM ad Sty-
gias fertur ad um-
bras inclyta virtus,
quin gradum reuo-
cet, superásque eua-
dat ad auras : id a-
pertum habemus
in Alceste Admeti

regis carissima coniuge , quæ vt virum
suum , à faucibus Orci eriperet , fata-
lémque diem illi prorogaret , pro ipso
mori non recusauit , vt Parcís satisfa-
ceret, quæ Admeto Regi in gratiam
Apollinis tantùm gratiæ , & fauoris
erogitantis promiserant , se fatalem
illi diem prorogare modò quis amico-
rum fatalem illum diem pro ipso subi-
re vellet : inter autem omnes , tum
sanguine proximos , tum amicitia vin-
culo connexos , sola inuenta est con-
iunx , quæ se alacriter pro marito suo

Parcis obtulit, vt immatura sua morte, maturam sui mariti mortem immaturam efficeret, ac in longius vitæ æuum prolongaret.

Virtus fuit insignis & amor Alcestes, quo solo meruit, vt ab inferis ab Hercule reuocaretur ad maritū suum Admetum: quod nobis indicio est heroicas virtutes ac facinora præclara, nunquam perpetuis obuelari vmbreis, nec silentij obscuro puluere obuolui posse, quin tandem in lucem prodeant, & sibi ipsi, & quibus facta sunt, prosint. Virtus ipsa virtutem reuocat in lucem, etsi sit occulta, & tenebris inuoluta Cimmerijs, imò & ex sepulchro vires maiores acquirit, & tamam celebriorem, quocirca ne nos territet mors, ac sepulchrum, ad præclara facinora tentanda, virtutisq; iter incedendum, ab ipsa morte, & sepulchro nos eripit virtus, inuitis ac nolentibus Parcis & facto ipso recusante: domat enim omnia virtus, & sola est expers sepulchri, qui bene, virtuosè, ac fortiter viuit. bis viuere dicitur, imò perenniter cum sola sit æterna virtus, & qui per virtutem perit, nunquam pol interit.

Alceste quid indicet.

*Qui bene viu-
it bis viue-
re dicitur.*

Si Alceste Ethicis sit virtus. Chymicis Philosophis erit humilitas radicalis metallica, aut cuiuslibetque rei alterius quæ vera est coniunctio Admeti seu Sulphuris vitæ, cuius alimenta seu spiritus

*Alceste quid
apud Chy-
micos indicet.*

vitales , per longum temporis spatium
pascit Apollo, humanitérque receptus,
à Parcís impetrat , vt fatalem mortis
diem effugere queat, modò pro illo,
quis amicorum aut consanguineorum
mortem oppetere velit : at inter suos
consanguineos, & amicos sola inuenta
est sua coniux , quæ vitæ suæ dispen-
dio, mariti vitam à morte redemit.

*Alceſtes hi-
ſtoria expli-
catio.*

Sulphur pariter hoc noſtrum , quod
vitalium ſpirituum eſt author & pa-
ſtor , Apollinem cœlo ac Olympo de-
pulſum , apud mortales exulantem &
ſpiritus ſulphuris vitæ tanquam Regis
Admeti armenta paſcentem humani-
ter recipit, hoc eſt influxum Solis, è cœ-
lo deſcendentem in ſe recipit, & ſe cum
illo amicitia vinculo coniungit, in cu-
ius rei beneficium Apollo, ſeu influxus
iſte cœleſtis , dat illi virtutem , ac ro-
bur prorogandi vitam in longius , mo-
dò vnus ex conſanguineis & amicis
ſuis , hoc eſt, modò Mercurius vel ſal,
vel ſpiritus vitalis aliquis vice illius
mortem oppetere ve int. Inter quos
ſolus inuenitur Mercurius ex quo fit
aqua Mercurialis, quæ eſt illi tanquam
vera coniux & vxor ſulphuris , quæ
vitæ ſuæ diſpendio , mortem oppetere
non recuſat , modò ſulphuris vitam
redimere queat , & à mortis & corru-
ptionis ſepulchro vindicare: hoc claret
in Arcano metallorum: Mercurius ſi-

quidem qui est vxor sulphuris nostri,
dum ambo in lectulo Philosophorum
concumbunt, Sulphur præseruatur à
morte, etsi mori videatur, Mercurius
verò vice illius mortem oppetit, &
Acheronta transineat: donec Hercu-
les, qui est Aqua nostra Mercurialis,
Plutonis ac Ditis antra inuisat: hæc
enim aqua Mercurialis Acheronte re-
fuso, & Cerbero superas tracto ad au-
ras, vitam tribuit humiditati radicali
istius arcani, & suscitatur illam, & vnà
cum corpore suo reducit ad lucem
priorem, & reddit sulphuri suo nitidio-
rem & puriorem, quàm prius fuerit:
& sic dicitur Hercules Alcesten ab in-
feris reuocare, & ad virum suum, seu ad
sulphur nostrum deducere, vt pacatè
iterum viuant, & felicissimum ducant
auum: humiditas siquidem hæc, è
corruptione & morte sua suscitata &
calido suo, seu sulphuri suo, coniuga-
li vinculo sociata, est Arcanum Philo-
sophorū, de quo dicitur apud Herme-
tem: fortitudo eius integra est, si versa
fuerit in terram, & in cœlum ascende-
rit, iterumque in terram descenderit,
suscipiens vim superiorum & inferiorum,
de quo clarius loqui Chymicis
non concessum est, ne sigillum Herme-
tis perfractum velint.

*Vires aqua
Mercurialis.*

*Aqua Mer-
curialis con-
gelata est
Arcanum
physicum.*

AB INFERIS REVERSVS

*Hercules, Lycum Thebarum Regem
quòd Megara coniungi vim inferre
voluisset, interficiens, quid
Piochymicis demonstrat.*

CAPVT XXIIII.

*Virtus om-
nia tentat.*

NIHIL tam altè constituit
natura, quò virtus non
possit eniti; nihil enim in-
tentatum reliquit virtus:
Postquam se ipsam proba-
uerit, alios etiam sibi coniunctos simi-
libus, aut difficilioribus rerum fortui-
tarum casibus probare tentat.

*Virtus sapi-
fime exulat,
sed ab exilio
redit potentior*

Sæpe sapius exulat virtus, & ad in-
feros descendit, tenebris obscuratur, ac
caligine densa inimicorum quam-
plurimorum, qui in ipsam virritem
velut nubes in solem præteruehant, at
tandem etiam aliquando reuocatur ab
inferis, & redit ab exilio potentior mul-
to quàm fuerit antea: Inimicos vincit
ac superat, non secus ac sol dissipat
nubes, quæ illius lumen pro tempore
obscurauerant, hoc nobis præ oculis

exhibet Hercules ab inferis rediens & Lycum Thebarum regē quòd Megaræ coniugi vim inferre voluisset interficiens.

Quis enim est inter viros fortes, ac virtuosos, qui non tandem famæ aut gloriæ suæ detrimentum patiatur, & cui ipsius splendoris & luminis eclipsis ferat, & sic ad inferos descendat? quo tempore Lycus insurgit in Megaram Herculis coniugem, hoc est in famam & gloriam virtutis nostræ, insultat Lycus seu Zoilus, ac inuid⁹ ac famæ virtutis nostræ coniugi obloquitur & sic vim inferre tentat. At cum in pristinum splendorem redit virtus, ac ab inferis reuertitur, Lycos hos omnes, seu zoilos, ac inuidos interficit, dissipat, ac fugat, quicquid attentatum est. Simile nobis exhibet simulachrum corpus nostrum, dum diuino ac supercœlesti numine, ac virtute redit à morte in vitam in sua resurrectione, vitium omne interficit, ac fomitem peccati omnem extinguit, quòd animæ, seu Megaræ suæ coniugi vim inferre voluisset: Vitium etenim est quasi Lycus, qui semper in animam insultat, ac eius famam, & gloriam obscurare tentat, donec corpus suum ab inferis releat, hoc est à corruptione in vitam emergat, tunc temporis purum conungetur puræ animæ, & vitia omnia

Nihil est in rerum natura quod detrimentum non patiatur.

Vitium Lycus est.

in ea extinguuntur, quæ eius gloriam interficere tentabant.

*In omnibus
rebus est cor-
pus, anima
& spiritus.*

*Spiritus qua-
ratione di-
cantur mori.*

*Spiritus in
Chymicus est
solus qui mor-
tem molitur.*

Id clariùs in regno mineralium manifestum habent Spagyrici omnes, qui centrum mineralium speculantur. Est enim in omnibus mineralibus, vt & in reliquis omnibus naturæ mixtis, corpus, anima, & spiritus, quæ tria in resolutione rerum omnium ab inuicem separantur & in separatione spiritua-lem omnino acquirunt agendi potentiam, ac miram penetrandi virtutem, Adeò vt corpus ipsum, post putrefactionem suam & mortem, seu ab inferis rediens, potentiam habeat interficiendi spiritum, hoc est coagulandi, ac fixandi: in coagulatione ac fixatione spiritus dicuntur interfici, ac verè mori, vnde præclarè admodum, ac doctè dixerūt Græci Herculem ab inferis redeuntem Lycum interfecisse, quòd Megaræ suæ coniugi vim voluisset inferre. Hercules hic, corpus est, tantquam omnium fortissimum, quod ex putrefactione rediens spiritum suum aggreditur, & fixat, ac coagulat ipsum, & sic interficit, quòd Megaræ suæ coniugi vim inferre voluisset: Spiritus siquidem est ille solus, qui putrefactionem in rebus molitur, dum ergo corpus putrefit, ipse tunc temporis animæ ipsi vim infert, ac corrumpere tentat, sed cùm putredinem nesciat, ob semi-
nis

nis ignei & ætherei copiam, qua turgent irriti sunt conatus, ideò dum corpus surgit ab ipsa elementorum suorum corruptione in nouam compositionis puritatem ac candorem, inuenit spiritum suum animę suę occupatum, comprehendit ipsum, coagulat ac fixat, & sic interficit, ac necat Lycum Thebarum Regem, hoc est spiritum, totius arcani metallici, ac thesauri Chymici verum & vnicum Regem.

Est enim spiritus metallicus verus Lycus, hoc est verus Lupus: *λύκος* enim Græcè, sonat Lupum, & apud authores Chymicos spiritus hic metallicus, Lupus cognominatur, vt videre est apud varios artis Spagyricę authores, & præsertim apud Basilium Valentinum antiquissimum Chymicę artis authorem: Lupus verò cognominatur, ea ratione, quòd voret corpora rerum omnium, & putrefactionem inducat & mortem rebus omnibus, & vt Lupus animalium omniũ voracissimus carne pascitur, ac nutritur, sic & Lupus Chymicorum qui est eorum spiritus ex metallis extractus, qui eorum aquam Mercurialem constituit & componit, carne pascitur & sanguine metalli nostri, ac adeò consumit illud, vt nihil nisi terram aridam & sterilem relinquat, quam caput mortuum dicimus, & terram damnatam, quã ossibus ab omni carne denu-

Lycus qui indicet.

Tractatu de occulto lapide Philosophorum.

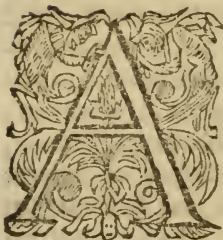
datiſ æquiparare poſſumus, quos lupi
linquunt tanquam inutiles & nutri-
tioni eorum nihil facientes.

AQVILAM QVÆ EXEDET AT
perpetuò renaſcens iecur Promethei in Cau-
caſo religati, ſagittis interficiens Her-
cules, quid Piochymicis indicet.

CAPVT XXV.

Aurum eſt
rerum omniu
potentiſſimu.

VR I ſacra famas,
quid non mortalia
pectora cogis? tu ve-
rè es Aquila illa quæ
corrodis ac exedis
perpetuò renaſcens
iecur Promethei in
Caucaſo religati.

Homo diues auro ac argento præpo-
tens eſt verus Prometheus qui auro &
argento fretus, imperium, vel potius
tyrannidem in alios exercet, & ſic quod
ſolis Dijs ac regibus competit, ſibi re-
merè arrogat, ignémque cœleſtem fu-
ratur, hoc eſt agendi, ac imperandi fa-
cultatem: Eſt enim hæc facultas, ac po-
tentia cœleſtis ac diuina, quam Diui-
tes auro freti, ac mammona, in paupe-

res crudeliter exercent, ac semper timeant ne abeat, ac pereat, auro destructo: quocirca crescit in ipsis habendi ac ditandi cupido, ac hydropica siti male affecti, quo plus sunt potæ, plus sitiuntur aquæ, crescit amor nummi quantum ipsa pecunia crescit: unde merito excruciantur Diuites studio illo, ac dira libidine augendi ea, quæ habent, eaque simul amittendi metu, unde ipsis pecunia supplicium est, & verè Cauloso religati, comedentis ac exedentis Aquilæ patiuntur rostrum insatiabile; nisi tandem diuinus adueniat Alcides, seu virtus inclyta, ac magnifica, quæ sola famem illam insatiabilem, seu Aquilam exedentem sagittis suis enecat, ac interficit, ac iecur perpetuò renascens, quod est thesaurus perpetuò crescens marcescit tandem, ac contabescit seposita thesaurorum cumulandorum dira libidine, quæ exedentis Aquilæ simulachrum in Prometheo nobis demonstrat: Cura enim illa immensa, ac perpetua ditandi deposita, thesaurorum ac diuitiarum certus imponitur finis, & sic eorum ipsis suppetit vsus: sic ditiores sunt ac beatiore, quod satis habeant, quibus contingunt nihilque amplius optent.

Beatiore autem sunt Spagyrici Philosophi, si Aquilam Chymicam quæ renascentis perpetuò iecoris carnes

Iuuenalis

*Pecunia est
est supplicium
diuitum.*

*Aquila exedens
iecur
Promethei
quid sit.*

exedit, ac comedit in Prometheo Cau-
caso mōti alligato, sagittis Herculis in-
terficere valeant, infinitas ac immen-
sas possidebunt verè diuitias, nec tamen
etli habeant infinitos thesaurorū acer-
uos, ac studio acri, ac mordaci eos ipsos
thesauros multiplicandi detinebuntur,
cū sic partæ opes, sinè cura ac studio
crescant. At oportet antequàm hoc
contingat: Alcidem sagittis suis inter-
ficere Aquilam illam, quæ iecur perpe-
tuò renascens exedit Promethei in Cau-
caso religati.

*Aquila apud
Chymicos
quid.*

*Iecur Promethei,
quid
apud Chymi-
cos.*

Ideò Aquilam intelligimus Mercu-
rium Philosophorum qui verè Aquila
dicitur passim apud authores: is solus
est, qui iecur comedit perpetuò renas-
cēs Promethei nostri, hoc est, is solus est,
qui comedit sulphur nostrū perpetuò
renascens arcani nostri, seu Salis nostri,
qui verus est Prometheus, nam primò
omnia in rerum natura finxit, ac con-
struit, & dispensat, cœlestem ignem fu-
ratur ex rota Solis, hoc est calorem na-
turalem rerum omnium, qui verè cœ-
lestis est, & ex influxu Solari, accipit ac
furatur, & centro cuiuscumque rei al-
ligat, cuius rei crimine, supplicio miro
afficitur, Caucasō putà religatur, &
Aquilæ insatiabilis patitur rostrum,
quæ illi perpetuò renascens iecur con-
sumit ac exedit.

Caucasus

Caucasus nobis repræsentat naturam

lapidis, ac Petræ simulacrū & effigiem, in quam substantia metalli nostri conuertitur & cui alligatur, ob calorem internum coelestem in centro sui ipsius crescentem, qui substantiam illam & essentiam in lapidis ac duræ silicis naturam indurat.

apud Chymicos quid indicet.

Sulphur internum, quod est caloris naturalis vera cistula, perpetuò crescens ac renascens, caloris naturalis externi, & alimentitij fotu, iecur illud penenniter crescens nobis repræsentat. Aquilaverò comedens ac exedens, est cōsumptio caloris illius naturalis, quam patiuntur res omnes, toto durationis uæ tempore: in Arcano autem Chymico, est Mercurius Philosophorum qui Sulphur naturæ perpetuò comedit, variōsque colores apparere facit, donec tandem adueniat Hercules, hoc est vis illa fixans, ac coagulans, quæ Acrimoniam seu comedentis Aquilæ nostræ naturam interficit, seu in rei permanentis ac persistentis essentiam conuertit: tunc pacata fiunt omnia, nec Prometheus amplius cruciatur, ac dilaniatur corrodenri Aquilæ rostro, hoc est fixum est, ac omnino persistens cadidum illud, & humidum illud radicale metallicum, nullos timens ignes, nec illas famelicas Aquilas, quæ sunt virtutes exedentes, ac corrodenes humidi seu calidi innati rerum omnium

Explicatio iecoris perpetuò renascentis Promethei.

quod nî perpetuò cresceret, brevis esset & curta vitæ supellex.

CYGNVM MARTIS FILIVM

*equestri certamine vincens Hercules, ac
Theodamantem occidens, quòd ei cibum
denegasset, illiusque filium Hylam
secum abducens quid nobis
portendat.*

CAPVT XXVI.

*Belli compescere rapinas
virtutis est
opus.*

ELLI compescere rapinas, ac populationes militum, assuetas ac vulgares actiones prohibere posse, est Herculeæ ac insignis virtutis opus, & præsertim hoc in sæculo, in quo dum militatur rapinis potius, populationibus ac furtis vacatur, quàm hostibus debellandis, imò occasiones ac tempora opportuna hostem debellandi præterlabuntur: non vt bellum in longius protrahatur tempus, ad victoriam integram adipiscendam, sed vt rapinæ ac furti persistant tempora, ac longius per-

durent. Itaque bellum hodiernū verē dicere possumus rapinam ac furtum, non pacis instrumentum ac viam, sed pestis ac famis semitas ac vias certissimas: Plus enim disperditur vini ac frumenti vno belli anno, quā consumi possit decem pacis annis. Ad tantam enim superbiam, arrogantiam, ac immodicum viuendi modum insolescunt milites, vt quasi nunquam indigere deberent, omnia perdant ac consumant: & ferunt ac patiuntur hoc belli Duces, magno iuris bellici detrimento: nam hinc morbi Epidemici in castris fiunt, neglecto legitimo, ac frugali victus regimine: hinc militum strages numerosa quā maxima, plusquā in maximo prælio, quod belli Duces euitare possent modò rapinam, & militum insolentem arrogantiam & audaciam in ipso belli limine compescerent.

Bellum hodiernū quale.

Morbi Epidemici in bello unde oriuntur.

Sic Cygnum Martis filium deuincerent, ac Theodamantem occiderent quòd cibum illis denegaret: ex his siquidem populationibus ac rapinis, famēs adest, & ciborum administrandorum denegatio, quæ militum ingentem aciem perdit, ac Duces ac Reges frustratur intentis: Quocirca vt hanc calamitatem effugiant & belli euitent Charybdim, necesse est vt hunc Cygnū Martis filium, ac Theodamantem deuincant ac occidant, filiūque eius

Quid sit Cygnum Martis filium occidere.

*Hylas est
ordo ac iusti-
tia militaris.*

Hylam secum abducatur, qui erit ordo legitimus belli, ac iustitia militaris, qua felicissimum militia habet exitum, ac prospero rerum successu terminatur. Alioquin in cassum abeunt omnia, non secus ac in arcanis Chymicis peragendis, omnia pessum eunt, nisi in principio Hercules Chymicus equestri certamine vincat Cygnum Martis filium, ac Theodamantem occidat, quod fit dum Mercurius Philosophorum ferruginem Sulphuris Philosophorum occidit hoc est coquit, & ad perfectionem deducit.

*In principio
Lapidis Phi-
sici qualis
appareat co-
lor.*

In principio siquidem coctionis Sulphuris Philosophorum, nulli apparent imperfecti colores, & præcipue ferrugineus color, qui Martis naturam, ac prosapiam testatur, unde iure merito materia Physica, tunc temporis verè potest nuncupari Cygnus Martis filius ac Theodamas, ob ferri imperfecti metalli naturam, quam præ se fert, & colorem unde etiam à Philosophis ferrum dicitur & calx ferri, neque villo pacto mentiuntur, nec variiloqui sunt.

Quocirca nunc in principio coctionis nostræ Mercurius, qui est verus Hercules noster, deuincat Cygnum hunc Martis filium, ac Theodamantem, in cassum abeunt omnia, & pereunt: sed adhuc non sufficit Theodamantem interficere, at etiam oportet ut post in-

terneccionem patris, abducatur & Hylas, Theodamantis filius carissimus, quē Hercules ducat oportet ad Colchicā expeditionem, & Argonautarū fiat socius.

Hoc faciet prudentissimus Artis Spagyricæ alumnus, si post mortem Theodamantis, ac Cygni Martis filij interitum, hoc est postquam materia nostra quæ ex Martis propagine est, mortua fuerit & putrefacta, & sanguinem dederit suum, multique colores imperfecti ac medij apparuerint ac trālierint, albūsq; apparuerit color, Sulphūrque albū se sublimauerit, ac in altū se sustulerit, quod verè dici potest Hylas Theodamantis filius propter varias mutationes & insignes alterationes quas ipsum Sulphur patitur antequam ad albedinem perducatur: Tunc enim temporis à Mercurio nostro, seu ab Hercule abducitur, & ad expeditionem Colchicam conducitur. Nam certissimum est, Sulphur hoc album à Mercurio nostro, tanquam ab Alcide, deduci, ad vltimum ac supremum perfectionis gradum, hoc est ad rubeam tincturam, quæ est supremum artis Chymicæ fastigium, & vera est Argonautica expeditio.

Nam vt Argonautæ nihil aliud ex hac periculosa ac suprema expeditione reportarunt, quàm vellus Aureum: patrietiam ratione Sulphur hoc album

*Hylas quæ
ratione ab-
ducendus sit.*

*Sulphur al-
bum est Hy-
las, & quare.*

coctione continua in Mercurio Physico, non alia de causa, rubicundum pertingit colorem, quàm vt ad auræ naturam omnia conuertat, & ad veræ vitalis vitæ tincturam deducat: quod nihil aliud est apud Chymicos antiquos, quàm vellus Aureum ex Colchica terra reportare; nam Colchos quasi *Χαλκος* dicitur terra ærea & metallica ex qua, arte & industriâ Chymica verum Aureum vellus reportamus.

Colchos unde dicatur.

CERCOPAS DEVINCENS

Hercules dum Omphala Lydorum Regina seruiret, quid Piochymicis portendat.

CAPVT XXVII.

Virtus etsi sit inmemor sape sui, tamen magna operatur.

VAMVIS otio torpescat virtus, & sui ipsius aliquando obliuiscatur ac dormitet; nihilominus semper aliquid heroicum, ac magnū, ex ipso otio, ac virtutis somno eruitur, ac in lucem erūpit,

& hoc est Cercopas deuincere, & Omphalæ seruire: fuerunt enim Cercopes populi Pithecusæ insulæ, omni flagitiorum generi dediti, ac penitus criminibus ac vitijs nefandi, quos deuicit Hercules, ac superauit, dum Omphalæ Lydorum Reginæ seruiret, cuius amore peribat, & cuius gratia tantum sui ipsius oblitus est, vt clauam suam, cum cole permutauerit, in eoque lanam ac filum duxerit, ac alia Hercule indigna, peregerit, amore foemineo inebriatus: cum his tamen absurdis, ac tanto viro indignis, Cercopas deuicit, vt nobis sit indicio, qui virtutem profitemur, ne vnquam adeò profundo torpescamus otio, vt omnes virtutis scintillæ, ac fauillæ, extinguantur; at in medio vitiorum, ac voluptatis centro elucescant.

*Explicatio
Omphalæ
Reginæ Ly-
dorum.*

Sic quamuis Omphalæ Lydorum Reginæ seruiamus, hoc est voluptatum barathro simus immerfi; nihilominus Cercopas vincimus hoc est virtutis aliquid ex nobis exsurgit, vitia alia comprimendo, ac superando.

Cercopas autem vincit Hercules, ac superat in Chymicis operibus, dum eterogenea cuncta separat, ac vitia corrigit omnia, quæ ex primo originali elementorum fonte terræ nostræ exsurgunt. In dealbatione, ac mundatione terræ hoc contingit; solus enim

*Cercopas
quemodo
vincat Her-
cules.*

Solus Mercur-

*rius terram
dealbat.*

Hercules noster, id est Mercurius est qui dealbat ac mundat terram nostram, & purificat ipsam, ac vindicat ab omnibus eterogeneis excrementis, ac interim Omphalæ Lydorum Reginae amore vstulatur, ac ipsius seruitutis durū patitur iugum, ita vt vestem ipsiusmet Omphalæ induat, ac clauam suam, & Leonis Nemæi pellem, cum colo & fuso, ac muliebri omni indumento permutet, sui ipsius immemor, ac prosapiæ suæ oblitus, cuius Cupidinis flammæ exardere videmus, dum intrâ vitrum nostrum, quod est palatium, ac basilica Regia, in qua Hercules noster, seu Mercurius terræ nostræ incumbit, ac eius amore vstulatur, atque eius viuis adeò flammis exardescit, vt vestem terræ nostræ, siue Omphalæ induat, ac in eius naturam conuertatur.

Quid sit Herculem Omphalæ reginæ seruire.

Mercurius siquidem postquam terram dealbauerit, ac eius maculas omnes deleuerit, nexu indissolubili cum ea connectitur, & fiunt quid vnum incombustibile, ac omnium penetrabile. Sic iure merito dicimus Mercurium Omphalæ, seu terræ Spagyricæ amoris igniculo exardescere, & eatenus animitus illi seruire, ac Cercopas deuincere, dum quod terræ nostræ inimicatur, separat, ac consumit.

PYLVM DIRIPIENS HERCVLES,

*eiúsque Regem Neleum cum tota eius domo,
præter Nestorem irucidans, ac luno-
nem Neleo ferentem opem,
celo trifulco vulnerans,
quid Piochymicis
commonstret.*

CAPVT XXVIII.

IN humanis rebus, *Pylæ quid
demonstret
ethicè.*
quicquid virtutem
non sapit, virtus ipsa
respuit, ac diripit:
sic Pylum quæ no-
bis humanitatem
vitijs scatentem, ac
redundantem ex-

hibet, diripit Hercules, ac eius Re-
gem seu superbiam vnà cum affeclis
omnibus suis, ac vitiorum supellecti-
libus disperdit, ac interimit, præter Nes-
torem tunc temporis forte fortuna
exulantem, hoc est prudentiam huma-
nam, quæ quamuis virtutis vmbram
aliquam possideat nihilominus, si hu-
manitatis sortem miseram, ac labilem,
ex qua ortum habet, perpendamus,

*Prudentia
humana in
arduis vita
periculis sape
exulat.*

eam vitij radices, & succos sapere, ac redolere percipiemus: tamen quia virtutem sequi tendit, eatenus virtutis sobolem & affectū constituimus. Vnde ab Hercule in perditione Pyli, totiusq; Nelei domus, sola ipsa prudentia seruata est, & necritò quidem; quia tunc temporis exulabat: Solent enim vitiosi homines in magnis vitæ periculis, & in supremo vitæ suæ termino, priuari prudentia, & quo magis ea indigent, tunc temporis patiuntur eam, ab eorum negotijs vrgentioribus exulare: confidunt tantū suis diuitijs, ac opibus, tanquam præpotenti Iunoni quæ tunc temporis Neleo, quidem ferre opem conatur, at irriti sunt eius omnino conatus, Hercules noster, telo trifulco, Iunonem illam vulnerat, & sic vanos efficit Iunonis in Neleum affectus.

*Telum triful-
cum quo vul-
neratur Iuno
quid sit.*

Telum istud trifulcum quo Iuno, seu diuitiarum & opum confidētia vulneratur ab Hercule seu virtute, est vis illa heroica triplici robore insignita, magnitudine putà animi, contemptu rerum infernarum, ac amore virtutis, quibus fulcis telū Herculis armatur, ac Iunoni plagam, ac incurabile vulnus infligitur. Sic Pylum diripit Hercules, eiúsque Regem Neleum cum tota eius domo, præter Nestorem interficit, ac Iunonem telo trifulco vulnerat Neleo ferētem opem, hoc est diuitias, omnes

*Quid sibi
vult Pylum
diruere.*

contemnit ac nauci pendit, magnitudine animi, contemptu rerum terrenarum, ac amore virtutis, quibus armatus Hercules ab officio suo, & rerum intentu nunquam desistit ac deflectit.

Sic etiam apud Chymixæ alumnos interpretari possumus Pylum insulam *Pylus insula* materiam esse Chymicorū. cui imperat *quid chymicos.* Neleus, seu spiritus mineralis qui verus Neleus est: & ni ab Hercule nostro interficiatur, cuiusque insula, seu terra nostra diripiatur, vnà cum tota sua familia, non prodest quicquam in Chymicis operibus: Mercurius siquidem noster, quem semper in Chymicis Herculem interpretati sumus, terram Chymicam habet diruendam putrefactione, in qua putrefactione verè dicere possumus Pylum verè dirui, ac Neleum *Neleus quid* eius Regem, vnà cum tota sua familia *apud Chymicos.* interfici, quia omnia diruuntur & corumpuntur, ac interficiuntur omnes spiritus & præcipuè Sulphur nostrum quod in hac Insula imperat ac regnat, Præter vnā Salis naturam quæ illæsa, ac inconcussa manet, quæ Nestoris nobis repræsentat effigiem, seu prudentiæ sobolem, quæ rebus in aduersis, ac summis vitæ periculis ac discriminibus semper constans, ac permanens esse solet.

Iuno verò quæ Nelco ferre opem conatur & trifurci telo ab Hercule vul- *Iuno quid*
apud Chymicos.

*Quid sibi ve-
lit telo triful-
co vulnerare
Iunonem.*

neratur, Aurea est natura incorrupta, ac coelestis quæ materiæ Chymicæ, seu terræ metallicæ subuenit, ac eam à corruptione, & morte vindicare tentat: at dum id ipsum tentat, ac molitur, telo trifulco vulneratur ab Hercule nostro, seu Mercurio qui cum triplici substantia constet, Mercuriali putà, sulphurea ac salita, virtute illa triplici fauciat ac vulnerat ipsam Auri naturam, seu tincturam, quæ in occulto metalli nostri iacet, & sic telo trifulco vulneratur Iuno, ab Hercule seu Mercurio nostro dum Neleum ab ipso mortis supplicio vindicare cupit.

Qui ex Spagyricæ artis candidatis in supremo illo Philosophorum arcano, terræ Chymicæ, variam ac diuersam alterationem, ac mutationem contemplati sunt, fortasse non mirabuntur: has abstrusas, & occultas huius fabulæ explicationes, at veras & synceras reputabunt, ac ex naturæ rei centro eductas: nec fortasse aliud præter id ipsum solum huius fabulæ author subintelligere voluit, dum hæc figmenta excogitauit: Sunt enim naturæ mira, quæ obscuro hoc fabellæ velamento obteguntur, vt factitari semper apud antiquos solitum fuit, qui naturæ secreta tacere penitus, sed filijs doctrinæ, & Hermetis alumnis pandere voluerunt: tali tamen modo, vt non omnino declarata

*Antiqui se-
creta natura*

declarata essent, ac manifesta, sed ænygmatis cortice obuoluta, vt ea detecta, ac con fracta, doctis, ac dignis patefacta fierent vt obuenit in hisce omnibus Græcorum fabulis, quæ miro artis Spagyricæ tegmine, secreta naturæ, ac artis miracula pandunt, nihilominus penitus occultant ac celant, his omnibus qui artis Spagyricæ sacris initiati non sunt nec Elementorum & naturæ mysteria occulta, vnquam contemplati sunt, at potius naso adunco suspendunt.

Hî certè nunquam telum Herculis trifulcum sibi comparabunt vt Iunonem nostram vulnerent, Neleúmque occidant, ac diripiant Pylum insulam hanc auriferam, quam quidem auro deprædari ac spoliari vellent. At labores & Herculis certamina quæ in hac diripienda insula subire debemus, penitus recusant, imo nescio quo glaucomate detenti, reputant artem Spagyricam vanam penitus & inanem, cui tamen insudare deberent totis vitæ diebus, vt auro tandem potirentur inexhausto, cui summopere inhiant: credant si velint tot Authorum authoritatibus, tot historijs, quibus mentiti nefas est, si colchycum verè vellus aureum habere voluerint, insulamque nostram Pylum diruere cupiant, vt Neleum cum tota sua domo interficere possint, hoc

Sulphur natura est semen auri & metallorum omnium.

enim occiso, & interempto, prodibit statim in lucem Sulphur nostrum, quod est semen auri, quo solo egent Alchymistæ, ut aurum & argentum efficere queant de eadem materia ex qua natura ipsa in visceribus terræ igne inuisibili format cuncta metalla, ac ea ad perfectionem perducit, hinc auri & argenti micat ac lucet substantia.

EURYTHVM OCCHALIAE

*Regem occidens Hercules, ipsamque Occhali-
am Urbem delens & Iolem sibi de-
negatam vi obtinens, eamque
in Euboeam abducens, quid
portendat Piochy-
micis.*

CAPVT XXIX.

*Vanitatem
comprimere
virtutis est.*

VANITATIS aureos montes excelsos ac elatos, in nobis ipsis deprimere, hoc summæ virtutis est labor, ac opus: hoc cit Eurythum Occhaliæ Regem verè occidere, tantæ enim fuit præsumptionis, ac vanitatis, ut Herculis amicitiam, ac consanguinitatem nimis fastidiosè respiceret, ac Iolem illi in uxorem dene-

garet, quare indignatus Hercules, oppugnauit Occhaliā ipsam Urbē eamque funditus deleuit, Eurythum eius Regem interfecit, & sic Iolem vi obtinuit, & in Euboeam abduxit ibique mirificè adamauit.

Quod & viri fortes miro virtutis labore etiam in se ipsis quotidie experiuntur, dum vanitatis radices omnes radicitus auerruncant ex animis suis, ipsūque vanitatis fontem penitus exhauriunt, tanquam Occhaliā diruentes: Sic Eurythum occidunt, & Occhaliā delent: Iolem verò in vxorem sibi denegatam vi obtinent, hoc est sinceritatem animi, ex illo vitiorum conflictu, ac victoria, magna animi contentione, tandem obtinent, ac in Euboeam secum abducunt, hoc est, in vitæ integritatem trahunt: *et sic* si quidem vitæ integritatem sonat. Qui enim hominum Eurythum hunc Occhaliæ Regem occidere possunt ac Occhaliā ipsam Urbem delere valent, hoc est vanitatem humanam comprimere possunt ac compescere, toto vitæ suæ tempore, in summam vitæ integritatem, ac sinceritatem æuum suum verè trahunt ac ducunt.

Dispari iam sensu, Eurythum hunc, & Occhaliā ipsam interpretari possumus, in Chymicis arcanis, spiritum mineralē nigrificantem, ac corrumpen-

*Quid sibi
vult Iolem in
Euboeam
abducere.*

*Quid sit Eurythus in
Chymicis.*

tem materiam nostram Chymicam quæ verè, apud nos, vera Occhalia dici potest, cum occidat omnia quæ ei incumbunt: Hercules autem adueniens & Iolem sibi in vxorem poscens, hoc est terram puram, ac virginem, quæ in intimis Occhaliæ penetralibus habitat, spiritus mineralis innatus ac internus ipsius terræ Chymicæ, tanquam Rex, ac imperator ipsius terræ seu Occhaliæ vrbs, ac Pater Ioles denegat Herculi Iolē, seu terram hanc puram ac virginem, quam Sulphur terræ, ac naturæ dicunt Philosophi Spagyrici, quam repulsam ægrè ferens Hercules, bellum indicit Occhaliæ Regi, ipsūque debellat, ac occidit, urbemque eius delet fūditus, Iolēmque sibi denegatam vi obtinet, ac in Eubœam secum abducit. Quod fit dum aqua Mercurialis seu Mercurius Philosophorum terræ Chymicæ incumbens eam putrefecit, ac diluit spiritus innatos ac internos alterando, vnde diuersi ac varij apparent colores, donec tandem vnus appareat color albus, ex quo tandem exurgit terra foliata, seu Sulphur naturæ: pulcherrima illa terra, quæ nobis Ioles imaginem repræsentat, quam Hercules in vxorem sibi expostulat adiungendam, denegatur tamen ab Eurytho, eius patre, quia terra illa Chymica, nunquam ex se dat illam terram puram ac suæ puritatis florem

*Terra metal-
lica pura per
Iolem indi-
cata.*

*Sulphur na-
turæ nunquā*

quem Sulphur naturæ dicimus, nisi post
sui corruptionem ac internecionem, &
mortem: vnde verè dicimus occiso Eu-
rytho Occhalix Rege, ac dirutâ Occha-
liâ vrbe, tunc temporis Herculem vi-
obtinere suam Iolem, quia verè post
terræ Chymicæ putrefactionem Mer-
curius Philosophorum extrahit ex ter-
ra illa, florem illius, cum quo indissolu-
bili vinculo connectitur, ac copulatur,
ad rei metallicæ perfectionem. Sic enim
Iole in Eubœam abducitur, hoc est in
coelum sublimatur, ac in supremum pu-
ritatis, ac nitoris gradum euehitur dum
per aquam Mercurialem, ab amurca, &
fæce Elementorum omnium vindica-
tur, & à corruptione suæ terræ separa-
tur, donec nitorem, ac splendorem cri-
stallinum acquirat, & Herculis socie-
tati, ac matrimonio dignam habea-
mus Iolem hanc, seu terræ nostræ flo-
rem. Ex quo exsurgunt fructus immor-
tales, de quibus qui gustauerit vitæ lon-
ginquos videbit terminos, & ex oculis
eius depelletur albugo, qua obtenebrâ-
tur oculi, ne videant arcana naturæ, quæ
in centro illius continentur.

*facile emer-
git ex terra
metallica.*

*Sulphur na-
tura quo me-
do extrahâ-
tur.*

Fœlix térque quatérque beatus qui
nos fructus habere potest vt sibi soli
egeat, nec vllius alterius vnquam sit,
cum verè suus esse possit, in cuius pos-
sessione vera consistit fœlicitas ac vitæ
tranquillitas, alienam enim viuere vi-

*Aulicorum
vita, non est
verè vita.*

tam, ad alterius ambulare gradum, & ad alterius dormire somnum ac cibos sumere, non sibi viuere est, sed alterius fulcro vitam suam sustentare, quod si labescat, & vitam nostram labi necesse est, quod verè viuere miserè est.

*Ut beatisimus
quid agen-
dum sit.*

Rumpamus ergo vitæ nostræ nodos gordianos, ut nostri simus, nec aliorum vitam viuamus: hoc vitæ munus facillime consequemur si Herculi nostro, Eurythum Occhaliæ Regem tradimus debellandum, ac occidendum, ac Occhaliæ ipsam urbem præbeamus illi diruendam, donec sibi rapiat Iolem eamque abducatur in Euboeā, ibique indissolubili matrimonij vinculo, cum ea copuletur, ut huic exeant vitæ fructus, qui nobis, ac omnibus, qui eos degustant, vitæ tranquillitatem summam pariunt, ac nobis solis viuere faciunt, ac naturam omnem ex intimis eius Thalamis cognitam nobis patefaciunt nudamque nobis exhibent Dianam, ac Proserpinæ sacra tamdiu occlusa pandunt.

VESTEM NESSI CENTAVRI

*sanguine infectam à Deianira missam induens Hercules ac in rabiem versus
constructa pyra sacrificaturus, se
comburens, quid commonstret
Piochymicis.*

CAPVT XXX.

ESTEM hanc humanitatis caducam ac labilem induti sanguine Nessi centauri infectam hoc est peccati labe ac maculâ contaminatam, exuere non possumus, quin Deo sacrificaturi pyrâ constructâ moriamur, morte sola itur ad astra: foelicitatis æternæ palatia, ac magnificas domos ingredi non possumus nisi per mortis semitas ac vias, at prius oportet in rabiem ac furorem verti, ex veste induta Nessi centauri sanguine imbuta, hoc est ex peccatis contractis, quæ vt expiemus in furorem ac rabiem excitari debemus, vt actum cōditionis hinc elicere valeamus, vt con-

*Qua ratione,
exuenda sit
vestis Nessi
sanguine de-
delibuta.*

*Humanitas
est Deianira.*

structa pyra comburamus ea omnia, quæ mortalitatis nostræ vitia sapiunt ac redolent. Humanitas ipsa seu naturæ nostræ imbecillitas, quæ nobis Deianiram repræsentat, nobis hanc vestem cōtaminatam transmittit zelolypiâ laborans summâ, sciens nos capi ac affici amore Ioles, seu animæ nostræ, quam puram ac synceram possidere volumus. Ipsa verò Deianira, seu naturæ humanæ imbecillitas, vt redeamus ad amorem sui ipsius & cultum, vestem voluptatis, ac deliciarum, vitiorum omnium criminibus infectam ad nos transmittit, quam nos Deo sacrificaturi induimus, & in ipsa vitia irruimus, ac tanto impetu ferimur vt in rabiem versi, constructa pyra, & vestem ipsam & quicquid mortalitatis vitij sapit, ac olet cōburamus vt sic mundo corde placeamus creatori Deo, & sic cœlum vnâ cum ipso conscendamus: Id certe operari debemus si Herculem nostrum imitari debeamus, ac viri fortes, ac sapientes haberi mereamur. Sapiencia enim vera, virtus, ac fortitudo animi, in hifce vitæ prælijs deuincendis consistit, non coronabitur, qui legitime ac acerrime non pugnaverit ac vicerit. Et in pugna ipsa ac prælio quamuis moriamur, nihilominus vincimus, ac brabium victoriæ obtinemus, æternæ vitæ corollâ insignitum, ac perornatum, vt cerne-
re licet in vltimo hoc Herculeo labore,

*Sapientia ac
prudentia
vbi consistat*

in quo cœlo donatur Hercules exant-
latis tot ac tantis vitæ laboribus. In
Chymicis Arcanis peragendis hanc ve-
stem à Deianira missam sanguine Nessi
centauri delibutam diruere ac combu-
rere debet Hercules in rabiem versus
ac furorem, vt pote perfectionis cul-
men summum adipiscatur materia no-
stra.

Deianira siquidem est natura Metal-
lica, quæ cū amore Herculis, seu Mer-
curij Philosophorum pereat, dum ad
perfectionem albedinis deuectus est,
nec hic commoretur amore Ioles per-
citus & affectus, cōtinuato ignis calore
vestem sanguine centauri delibutam
induit Mercurius, quam mittit illi De-
ianira, seu natura metallica: hac veste
indutus Mercurius, in rabiem vertitur,
ac in furorem concitatur, ac constru-
cta pyra, se ipsum comburit tali ac tan-
ta combustionē, vt omnino moriatur,
seu perfecte figatur.

*Deianira est
natura me-
tallica.*

Quod ita fieri intelligent Chymicæ
artis Alumni, vt ænygmatis limites
omnes prætergrediamur, si postquam
natura Chymica, colores omnes præ-
ter gressa fuerit, & ad albedinem vltimā
peruenerit, eam ipsam iterum aqua
Mercuriali inebriauerint ac potaue-
rint, & aucto ignis gradu, eam calefe-
cerint, ita vt sanguine centauri Nessi
induatur, ac in ita in rabiem, ac furorem

*Natura Chy-
mica quæ ra-
tione verti-
tur in rabiem.*

conuertatur, donec rubicundissimum acquirat colorem, ac vltimum perfectionis gradum in quo quiescit, quod est beari, ac in cœlum euehi, non secus ac Hercules, qui exantlatis huiusce vitæ laboribus, vita functus, in numerum deorum translatus est, quod contingit viris fortibus omnibus, qui recto vitæ tramite peractō, innumeris exantlatis vitæ laboribus præclaris, ac pijs, cœlo tandem beantur, ac vltimam & supremam vitæ æternæ fœlicitatem consequuntur.

*Fœlicitas
semper cum
labore acqui-
ritur.*

Quod ex vili materiæ nostræ Spagyricæ substantia colligere facile est, quæ dum præparatur, tot & tantos patitur labores ac varias sui mutationes, antequam vltimum illum ac supremum perfectionis gradum consequatur, vt verè dicere valeamus, eam ipsam materiam Spagyricam Herculeos exantlare labores, ac monstra deformitatis suæ substantiæ deuincere ac superare, donec tantem vltimo sanguine Centauri delibutam induat vestem, ac penitus excandescat, ac in rabiem vertatur tantam, vt constructa pyra se ipsam comburat, ac verè moriatur, hoc est perfectè figatur, & in ipsa fixatione vltimum puritatis gradum adipiscatur.

*Natura Chy-
micorū Her-
culem imita-
tur.*

Adeo vt cum ratione asserere valeamus materiam Spagyricam Herculem verè imitari, & quicquid sub ænigmate,

huiusce historiæ vel fabellæ contineri, id ipsum redolere meram Alchymiam, & Arcana huiusce secretissimæ scientiæ nec quicquam aliud intellexisse huiusce fabellæ inuentores: tanti enim pretij fecerunt Alchymiam antiqui omnes vt ne quicquam vnquam scripserint absque vmbra, ac cortice ænigmatis, ne indignis ars hæc patefieret, quod satis claret libris omnibus hac de re in lucem editis. Quocirca valeant iam omnes artis nostræ candidati, & hæc illis sufficiunt de Herculis laboribus.

CONCLUSIO

TOTIVS OPERIS.

LECTORVM aliquis forsan reperiri poterit, qui vanos hosce labores existimaue- rit, vanam eorum explica- tionem ac denique vanam omnem Alchymiam. At nihilominus ergo ipse parcam illi tantum iniuriæ, cum nesciat quid faciat, nec quid co- gitet, in tenebris enim & abyssio igno- rantia demersus, ac eius luto obcæca- tus, nequit eligere quod pulchrum est, bonum ac verum: difficillimum est qui

*Qui vanam
existimant
alchymiam
vanam & va-
cui verè sunt*

*Ingratus tul-
chrū ac bonū
eligere non
potest.*

bile tumet, ac iſtero laborat, de coloribus ferre iudicium cum omnia illi appareant bilioſo infecta colore, oculus ægrotat & ſuo quo imbuitur colore deluditur.

Mens myſochymicorum non diſpari ratione ſuo afficitur morbo quo deluditur, circa iudicium rerum Chymicarum quæ etſi obuiæ ſint, ac manifeſtæ, nihilominus obſcuræ, rancidæ, & vnguibus ſuis dignæ videntur, ac theatro ſcientiarum & artium eliminandæ, ea ſola ratione, quod obſcuriùs interpretentur, quam poſtulet voluntas ac deſiderium eorum, qui offas præmanſas expoſtulant, & arcana artis penitus explicata expetunt, & adhuc forſan acida, & palato non arridentia inuenirent.

Expectent quæſo in cœlum hiantes donec Æther aurum pluat, tunc enim temporis id continget, & à me explicatam habebunt artem Chymicam, ut in votis habent: rerum minuit maiestatem qui reuelat myſtica, nec manent ſecreta, quorum turba fit conſcia. Lapidēs pretioſi, Adamantes & carbunculi, & artium omnium mira, omnium oculis non obijciuntur nec propatula ſiunt, ſed ſcrinijs & cyſtulis perquam optimè obſeratis reconduntur, & ſolis his, qui hæc iuſto pretio mercari cupiunt manifeſtantur, irridentes autem

*Arcana non
ſunt diſſul-
ganda.*

procul eliminantur, imo & baculis sæpe sæpius procul ab ipsis rerum pretiosarum arcis detruduntur.

Arcana Chymica lapidibus ipsis pretiosis, insignioris sunt pretij, & ideo meliori iure merentur recōdi, & fideliter obseruari, ne obuia fiant omnibus: tunc enim non essent arcana, sed triuia & vulgaria quædam opera, quæ tandem vilescerent ac quibus satiatum profanum vulgus nausearet: occurrendum est tali nauseabundo ventriculo, nec cibi ad satietatem sunt illi propinandi, conseruādus est illius appetitus, vt delicatius degustet ac prælibet ea omnia, quæ acri ac mordaci succo debita, & sale Chymico condita offerimus, & idcirco prudentibus ac sapientibus satis obuia atque penitus clara, & diuodum grata quibus solis placere tudeo, alijs autem placere displicere est.

Arcana Chymica verè sunt arcana quod obscure doceantur

Stultis placere displicere est.

Plaudant ergo Mineræ alumni, & Panchymicum expectent meum, quo vero me illis omni ex parte satisfactum, tanquam medullam veram totius naturæ in eo reſeraturum, vbi verè italæ Philosophiæ florem, vndiquaque micantem eluceſcer, & morboſum omnium curationem tutam ac certam & nullatenus fucatam pandet. lic pro Colophone libet historiam cuiusdam puellæ enarrare quæ mihi cuiſenda data eſt, vt à cancroſis phage-

In panchymico tota erit natura explicata, & morbi humani omnes explicati & curati.

denicis capitis vlceribus turpissimè defœdatam vindicarem. Mense Ianuario anni 1630. Apud locum Dauignonet quidam caufidicus, qui cum sibi ex miserorum lachrymis venalis linguæ malleo, numismata cudere non posset, medicū me turpiter delusū, morbo & morte puellæ cuiusdam suæ, ab argento me emungere voluerit. Per sororem quandam suam puellam illam facie obuelata tradidit inuisendam ne mihi innotesceret, rogatūque est, ne Pharmacopœo & Chyrurgo innotesceret morbus & puella vt medicamenta dare vellem, meis proprijs manibus fabricata, hisce precibus obtemperans dedi illis vnguentum decantatum ac celebre, pro tinca capitis curanda apud Ambrosium Parè, Guidonem, & Gordonē, celeberrimos in Chyrurgia authores. Tribus tum demum, aut quatuor elapsis mensibus ab vnguento præscripto & dato, postquam morbus summopere inualuerit, & caput fere totum occupauerit non solum pericranio exeso, sed & cranio ipso corroso, nam tinca illa phagedemica & cancrosa valde erat, de genere elephanticorum vlcerum: nullo alio adhibito consilio, an totum caput perungendum esset tali vnguento, perunctum est, quid perunctum imò infarctum, & duorum fere digitorum crassitudine incrustatum, futuræ omnes

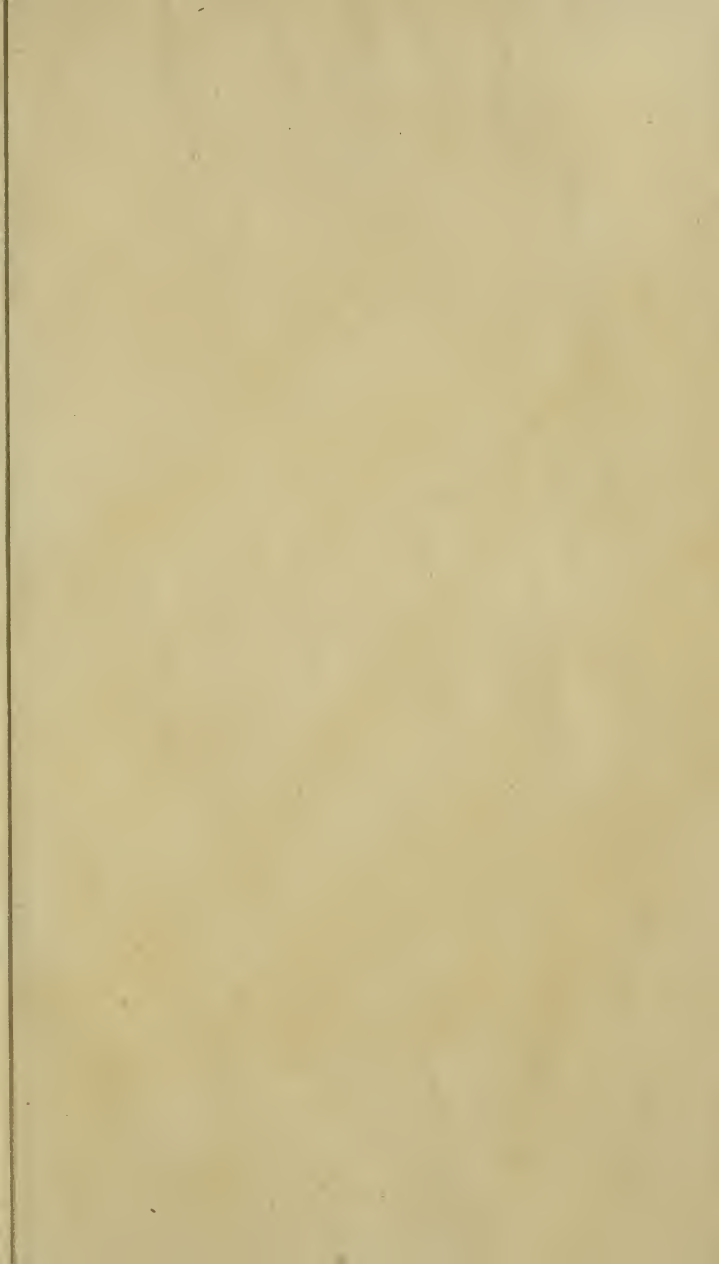

& commissuræ, eo vnguento cooper-
 tæ, & non solum commissuræ, at etiam
 (piget me ac dolet vesaniæ tantum
 enarrare) aures omnes oppletæ ac de-
 libutæ, ita vt magno cum cruciatu nul-
 la Patris sui, iam facti de nouo Chyrur-
 gi commota pietate intra viginti qua-
 tuor horas mortua fuerit: quod non
 contigisset, si sola aqua tepida caput
 auasset. Mortua igitur puella con-
 questus est Rabula hic forensis apud
 supremam Tolosatam Curiam de vn-
 guento illo, à me præscripto & dato,
 imperitique medici pœnas me subire
 edicto publico volebat, nihilominus
 ossemer causam meam patrocinator,
 dicto püblico calumniâ hæc omnis
 diluta est, & ideo rabulam hunc stulti-
 cia & fatuitate summa correptum per-
 otum iam terrarum urbem diuagari
 volumus, vt discant eiusdem farinæ
 homines, nunquam se Chyrurgorum
 at Pharmacopœorum officijs, & mu-
 neribus fungi debere, ne deprauatus
 medicamentorum vsus in ipsos retor-
 queatur.

FINIS.

Gloria & Laus sit tibi Iesu.

TOLOSÆ,
Ex Typographia PETRI
D'ESTEY, sub signo
Præli Aurei, juxta
Collegium
Fuxense.

2613-443

S139, pt

